

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Social- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 24. januar 2013
SAGSNR.: 2012 - 4155
ID NR.: 219578

dyb@sm.dk + ejb@sm.dk

Høring - over udkast til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen mv.)

Ved e-mail af 17-12-2012 har Social- og Integrationsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Det overordnede formål med forslaget til ændring af den eksisterende klagestruktur på det beskæftigelsesmæssige område og det sociale område er at styrke borgernes retssikkerhed samt at øge effektiviteten. De indholdsmæssige ændringer vedrører især ændringer i Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Advokatrådet anerkender, at forslaget må forventes at medføre effektiviseringer, men er betænkelig ved visse dele af forslagets betydning for borgernes retssikkerhed. Dette gør sig navnlig gældende for sager, der er – eller kan tænkes at være – principielle eller af væsentlig generel betydning.

Forslaget indebærer endvidere en væsentlig begrænsning af lægmandsdeltagelsen, hvilket Advokatrådet finder betænkeligt.

Forslaget indebærer, at det fuldt ud overlades til Ankestyrelsen selv at vurdere, om en sag er principiel, ligesom det i meget vidt omfang vil være Ankestyrelsen alene, der vurderer hvilke sager, der fremover skal afgøres med deltagelse af lægmænd.

Dette indebærer en risiko for vilkårlighed, eller at myndighedsinterne forhold får en afgørende betydning for udvælgelsen af sager, hvilket harmonerer dårligt med det udtrykkelige ønske om øget retssikkerhed. Kun den del af retssikkerheden, som vedrører ensartethed, kan siges at blive styrket. Ensartethed er en væsentlig del af

retssikkerheden, men langt fra det eneste. Hensynet til at borgeren opnår den ret, som loven tilsiger, er ligeledes en væsentlig del af retssikkerheden.

1) De principielle sager

Advokatsamfundet kan tilslutte sig en ordning, hvor Ankestyrelsen har mulighed for at indstille en sag som principiel, selvom hverken borger eller kommune har anmodet om, at sagen behandles som sådan. Der kan især være borgere, som ikke har forudsætninger for at kunne vurdere den videre betydning af den konkrete sag.

Advokatsamfundet er imidlertid betænkelig ved, at alene Ankestyrelsen skal forholde sig til spørgsmålet om, hvorvidt sagen er principiel, og at der ikke er mulighed for at borger eller kommune kan anmode om principiel behandling og anføre deres argumenter i denne forbindelse.

Advokatrådet er ikke enig i forslaget argumentation (side 13), hvorefter forslaget skulle give ”*større sikkerhed for, at alle principielle sager faktisk behandles som sådanne*”, idet forslaget højest giver en sikkerhed for, at de sager, som Ankestyrelsen vurderer, er principielle, behandles som sådanne.

Kompetencen til at afgøre hvilke sager, der bør optages til behandling som principielle, bør efter Advokatrådets opfattelse henlægges til et selvstændigt organ, eller til Det Rådgivende Praksisudvalg i overensstemmelse med de principper, der ligger til grund for retsplejelovens regler om Procesbevillingsnævnets kompetence til at afgøre, om der kan meddeles 2. eller 3. instansbevilling, hvis sagen vurderes at være af principiel betydning.

Herved undgås det, at den sagsbehandlende myndighed også er den myndighed, som afgør, om sagen er principiel.

Et andet aspekt af forslaget er den tilsyneladende manglede information om Ankestyrelsens stillingtagen. Med de eksisterende regler ved borgeren og kommunen, inden sagen afgøres, om sagen er vurderet til at blive behandlet som værende af principiel (eller generel) betydning, og der er afgivet en begrundelse herfor. Dette har den væsentlige betydning for borgeren, at denne kan søge sagkyndig rådgivning, f.eks. gennem en organisation eller på anden vis, og at parterne kan fremføre deres argumenter i forhold til det principielle spørgsmål.

Forslaget synes ikke at imødekomme det væsentlige retssikkerhedsmæssige hensyn, der består i at sikre, at borgeren og kommunen – inden sagen afgøres – får at vide, at den af Ankestyrelsen er vurderet som værende principiel.

Parterne bør som minimum have en orientering om, at sagen er visiteret til principiel behandling samt en begrundelse for hvorfor, således at der gives parterne mulighed for at øve indflydelse på afgørelsen af det principielle aspekt.

Det kan overvejes, om borgeren bør have mulighed for at få beskikket en advokat til at varetage dennes interesser i den principielle sag. Med det oplyste antal (499 sager i 2011) må det formodes, at en ordning om en beskikket advokat kun vil udgøre en ganske beskedene udgift for staten, og en sådan ordning ville øge retssikkerheden.

2) Begrænsning af lægmandsdeltagelsen

Advokatrådet finder det betænkeligt, at deltagelsen af lægdommere begrænses, således at det ikke længere kun vedrører, de sager, *"hvor der ikke er tvivl om afgørelsen"*, jf. gældende lov § 71, stk. 2, til med forslaget alene at være de sager, hvor Ankestyrelsen måtte *"beslutte [...] skal træffes på møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne"*, jf. forslagets § 52 c, stk. 2. Forslaget indebærer, at det i meget vidt omfang overlades til Ankestyrelsen selv at vurdere, hvilke sager der skal behandles med lægfolk.

Ifølge bemærkningerne (side 21) er det *"[...] hensigten at Ankestyrelsen udvælger en kvote på op til i alt 1.200 sager med et stort element af skøn, det vil sige som ikke er principielle [...]"* og af disse 1200 forventes det at 1/3 (400) behandles på et møde – resten forelægges ved skriftlig votering. I forhold til antallet af nævnssager i dag med lægmænds deltagelse (ca. 20% af alle afgørelser i nævnene svarende til ca. 7.200 ud af ca. 36.000 sager), så indebærer forslaget en voldsom nedgang i antallet af sager, hvori der deltager lægmænd.

Behandlingen af sager med deltagelse af lægdommere er traditionelt begrundet i hensynet til, at sagen afgøres på grundlag af, dels juridisk sagkundskab, og dels almindelige betragtninger, herunder særlig sagkundskab fra f.eks. branche- og interesseorganisationer. En væsentlig nedgang i behandlingen af sager, der afgøres uden deltagelse af lægmænd, må derfor anses for retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

3) Adgangen til at ændre en afgørelse til ugunst for klageren

Advokatrådet finder det beklageligt, at der trods kritik af reglen i retssikkerhedslovens § 68, og måden hvorpå denne praktiseres, ikke er fremlagt forslag til ændring heraf.

Efter lovens § 68 er ankeinstansen ikke bundet af parternes påstande og kan dermed ændre en afgørelse til yderligere ugunst for klageren. Reglen og praksis indebærer f.eks., at den borger, der ved en og samme afgørelse har fået afslag på revalidering, men er blevet visiteret til fleksjob, ved en anke af afslaget på revalidering kan ende med tillige af få frataget retten til fleksjob.

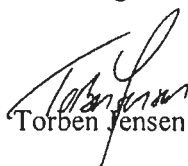
Ifølge Ankestyrelsens praksis (bl.a. forvaltningsrets info 12/0) indebærer reglen tillige, at der ved klage kan ske inddragelse af en tidligere, ikke påklaget afgørelse.

Til illustration kan nævnes en aktuel sag på arbejdsskadeområdet, hvor en kvindelig pædagog i juli 2010 fik anerkendt et arbejdsbetinget eksem. Hun fik tilkendt godtgørelse for varigt men på 8%, men ikke nogen erhvervsevnetabserstatning, da hun ikke havde noget løntab. Da hun to år efter blev opsagt grundet sygdom søgte

hun erhvervsevnetabserstatning, men fik afslag, hvilket hun påklagede til Ankestyrelsen, der derefter meddelte hende, at styrelsen ved ankebehandlingen tillige ville behandle spørgsmålet om anerkendelse.

Denne praksis er retssikkerhedsmæssigt overordentlig betænkelig, og problemstillingen har været fremme ved flere lejligheder, bl.a. ved den "Høring om retssikkerhed på det sociale område", som Folketingets socialudvalg og retsudvalg afholdt den 21. april 2010.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

22.1.2013

Hørings svar til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område)

Social- og Integrationsministeriet har den 17. december 2012 sendt forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område) til høring til en række organisationer – herunder også FTF og AC.

Lovforslaget er en del af udmøntningen af den aftale, som Regeringen, Enhedslisten og Liberal Alliance har indgået i forbindelse med finansloven for 2013.

Af høringsbrevet fremgår det, at et led i aftalen er at ændre den eksisterende klagestruktur på det beskæftigelsesmæssige og sociale område med henblik på at styrke borgernes retssikkerhed og samtidig øge effektiviteten i opgavevaretagelsen.

FTF og AC er ikke enig i at ændringen af den eksisterende klagestruktur, der indebærer afskaffelse af de regionale beskæftigelsesankenævn styrker borgernes retssikkerhed – tværtimod.

Arbejdsmarkedets parter har i dag repræsentanter i de fem regionale beskæftigelsesankenævn som lægmænd, der bedømmer sagerne med et andet blik end det rent juridiske og derved understøtter retssikkerheden. Når de to ankeinstanser, der findes i dag, slås sammen til én, er det svært at forestille sig, at det i sig selv vil give bedre retssikkerhed for borgerne.

Derfor er inddragelsen af repræsentanter fra både lønmodtager- og arbejdsgiversiden vigtig og AC og FTF er af principielle og retssikkerhedsmæssige grunde imod at afskaffe muligheden for at kunne klage to gange. Klagesystemet skal kunne efterleve, at borgerne har tillid til klagesystemet og at det opleves retfærdigt af borgerne.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg får efter forslaget en nøgleposition i forhold til klager på det beskæftigelsesmæssige område og det fremgår af lovbemærkningerne, at man bl.a. ønsker at bevare partsrepræsentanter i sagsbehandlingen.

Sammensætningen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er imidlertid ikke dækkende for alle lønmodtagergrupper på det danske arbejdsmarked, idet FTF og AC ikke har repræsentation i udvalget. AC og FTF har til sammen næsten lige så mange medlemmer som LO og det kan undre, at man i sammensætningen af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kun ønsker repræsentation fra halvdelen af lønmodtagerne på det danske arbejdsmarked.

Med henvisning til lovforslagets § 1 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, nr. 13, § 59 a, stk. 4, skal FTF og AC opfordre til, at sammensætningen af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg moderniseres, så repræsentationen på lønmodtagersiden bliver dækkende.

Med venlig hilsen

Erik Jylling
Formand AC

Bente Sorgenfrey
formand FTF

Daniel Yuki Bujandic

Emne: VS: Høring over lovforslag om forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område
Vedhæftede filer: Lovforslag 171212.pdf

Fra: Britta Maar [mailto:bma@ast.dk]

Sendt: 18. januar 2013 13:37

Til: Elsebeth Jarl Brunés; Daniel Yuki Bujandic

Cc: Dorte Bech Vizard; Dorrit Sylvest Nielsen (famstyr); Merete Pantmann; Anette Hummelshøj; Pernille Fejfer; Ledelsessekretariat; Jan Henriksen; Lene Conrad (Famstyr); Marianne Sinding

Emne: Høring over lovforslag om forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område

Kære Elsebeth og Daniel,
jeg vedlægger Ankestyrelsens bemærkninger til lovforslaget om ændring af retssikkerhedsloven mv., som følge af forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område. Ændringsforslag er indsat ved hjælp af gule lapper.

Venlig hilsen

Britta Maar
Chefkonsulent

Dir. tlf.: 33 41 15 26
Mail: bma@ast.dk

Ankestyrelsen

Ankestyrelsen

Amaliegade 25, Postboks 9080
1022 København K, www.ast.dk
Mail: ast@ast.dk, Tlf.: 33 41 12 00
Åbningstid: 9.00-15.00 alle hverdage

*Fortrolige og personfølsomme oplysninger
skal sendes til sikkermail@ast.dk*

(Udkast 17.-12-2012)

Forslag til Lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love

(Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område)

§ 1

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 17. september 2012, som ændret ved § 7 i lov nr. 326 af 11. april 2012 og § 13 i L 53, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, udgår »de sociale nævn, beskæftigelsesankenævnene«.

2. I § 5 a, stk. 4, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

3. I § 11 a, stk. 6, udgår »det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet eller«, og »Sikringsstyrelsen« ændres til: »Pensionsstyrelsen«.

4. Kapitel 7 ophæves

5. § 51 affattes således:

»§ 51. Ankestyrelsens afgørelser kan træffes administrativt eller på et møde med deltagelse af beskikkede medlemmer.

Stk. 2. Administrativ afgørelse træffes af styrelseschefen eller den, styrelseschefen overlader sine beføjelser til.

Stk. 3. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse på et møde, træffes afgørelsen af
1) styrelseschefen, vicedirektøren, et antal ankechefer, eller andre ansatte, som opfylder uddannelseskravet i stk. 4, og
2) medlemmer, der udpeges efter § 52.

Stk. 4. Styrelseschefen, vicedirektøren og ankecheferne skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen. Deres ansættelsesområde er alene Ankestyrelsen.«

6. § 52, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer, der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsen Beskæftigelsesudvalg.«

7. Efter § 52 indsættes før overskriften før § 53:

»Administrative afgørelser

§ 52 a. Ankestyrelsen træffer administrativ afgørelse i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen, jf. dog § 52 c.

Stk. 2. Ankestyrelsen træffer administrativ afgørelse i sager, der er behandlet af Udbetaling Danmark, og hvor der ikke er tvivl om afgørelsen.

Kommentar [DYB1]: der mangler et s

Kommentar [DYB2]: tilføj "om klage over afgørelser,"

Stk. 3. Ankestyrelsen kan i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået transgsituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.

Afgørelser på møder

§ 52 b. I sager, der ikke er omfattet af § 52 a, træffer Ankestyrelsen afgørelse på et møde, jf. dog § 53, stk. 2.

§ 52 c. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1, har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsen afgørelse i sagen på møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 53, stk. 1-3.«

8. I § 53, *stk. 1*, indsættes før »Ankestyrelsen«: »Når«, og », hvori der« udgår.

9. § 53, *stk. 4*, ophæves.

10. § 55, *stk. 2, nr. 1*, affattes således:

»1) Sager, hvor Ankestyrelsen har besluttet, at sagen har principiel eller generel betydning, jf. § 52 c, stk. 1.«

11. § 57, *nr. 1*, ophæves.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.

12. § 59 affattes således:

»§ 59. Styrelseschefen kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til vicesstyrelseschefen, ankecheferne eller andre ansatte. Styrelseschefen kan fastsætte regler om vicesstyrelseschefens og ankechefernes adgang til at overlade deres beføjelser efter lovgivningen til andre ansatte.«

13. § 59 a affattes således:

»§ 59 a. Ankestyrelsen træffer administrativ afgørelse i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, som er omfattet af stk. 1, har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse på møde, jf. stk. 4.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. stk. 4, eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 59 d, stk. 6.

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer, jf. dog stk. 5:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de 2 medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, 2 medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende.

Stk. 6. § 50, stk. 4, § 51, stk. 4, § 52 a, stk. 3, §§ 57, 59, 60 og 66-70, § 72, stk. 1 og 8, og § 74 finder anvendelse på behandling af klager efter stk. 1-3.«

Kommentar [DYB3]: I sager der er omfattet af stk. 1 og stk. 2 kan Ankestyrelsen i tilfælde, hvor...

Kommentar [DYB4]: retteligt stk. 7?

14. I § 59 b, stk. 1, ændres »beskæftigelsesankenævnene« til: »kommunalbestyrelsen«.

15. I § 59 b, stk. 10, ændres "§ 51, stk. 2" til: "§ 51, stk. 4", og "§ 57, nr. 2" ændres til: § 57, nr. 1".

16. § 59 c, stk. 3, nr. 1, ophæves.
Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.

17. I § 59 d, stk. 1, indsættes efter »stk. 6«: »og § 59 a, stk. 1«.

18. § 60, stk. 1, affattes således:
»Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens, herunder jobcentrets afgørelser, indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.«

19. I § 60, stk. 2, ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".

20. § 60 a ophæves.

21. I § 61, 1. pkt., ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«, og 2. pkt., ophæves.

22. § 63 ophæves.

23. I § 65, stk. 1, ændres »kommunen« til: »kommunalbestyrelsen«, og »de sociale nævn« ændres til: »Ankestyrelsen«.

24. I § 66, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Social- og integrationsministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden skal benytte et særligt skema som led i genvurderingen.«

25. I § 67, stk. 1, udgår »det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og«, og 2. pkt., ophæves.

26. I § 67, stk. 2, udgår »Formanden for det sociale nævn eller formanden for beskæftigelsesankenævnet og«, og »chefen for Ankestyrelsen« ændres til: »Styrelseschefen«.

27. I § 68, stk. 1, udgår », de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene«, og »uafhængige« ændres til: »uafhængig«.

28. I § 68, stk. 2, udgår »og nævnenes«.

29. I § 69 udgår »Det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og«.

30. I § 70, 1. pkt., udgår »og nævnenes«, og i 2. pkt., ændres »forretningsordenerne« til: »Ankestyrelsens forretningsorden«.

31. Overskriften før § 71 ophæves, og § 71 ophæves.

32. I § 72, stk. 4, udgår »og det sociale nævn«.

33. I § 72, stk. 5, 2. pkt., ændres »det sociale nævn« til: »statsforvaltningen«.

34. To steder i § 72, stk. 7, udgår "eller nævnet".

35. § 76 affattes således:

Kommentar [DYB5]: er det lovteknisk korrekt? følger det ikke allerede af ændringen i nr. 11?

Kommentar [DYB6]: Ankestyrelsens og Beskæftigelsesudvalgets forretningsordener.

»§ 76. Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Ankestyrelsen følger praksis i kommunerne og jobcentrene og vejleder om praksis.«

36. I § 77 udgår »eller nævnes«.

37. § 78 ophæves.

38. § 79 affattes således:

»§ 79. Ankestyrelsen kan som led i sin opgave efter § 76 indhente sager til gennemsyn. Oplysninger om afgørelser kan indhentes i såvel skriftlig som i elektronisk form.«

39. I § 79 a, stk. 1, udgår »og nævnes«.

40. I § 79 a, stk. 2, 1. pkt., udgår »eller det nævn, der har foretaget en undersøgelse som nævnt i stk.1,«.

41. To steder i § 79 a, stk. 2, udgår »eller nævnet«.

42. § 80, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen har pligt til at foretage. Udvalget skal desuden rådgive Ankestyrelsen om kriterier for udvælgelse af de klagesager, der kan udtages til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer, jf. § 52 c, stk. 2, og § 59 a, stk. 3.

Stk. 3. Ankestyrelsen skal en gang årligt udarbejde en redegørelse til udvalget om sagsbehandlingen i klagesager over kommunalbestyrelsens afgørelser, jf. § 52 a, stk. 1, og § 59 a, stk. 1.«

43. I § 81, stk. 1, nr. 4, ændres ", " til: "og", og i nr. 5, ændres "og" til: ", " og nr. 6, ophæves.

44. I § 82 ændres ", " efter "Kommunalbestyrelserne" til: "og", og "beskæftigelsesankenævne og de sociale nævn" udgår.

§ 2

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012, som ændret ved § 12 i L 53 og L 61, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, 3. pkt., ændres »de sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

2. I § 129, stk. 1, og stk. 3, og to steder i stk. 5 ændres »det sociale nævn« til: »statsforvaltningen«.

3. I overskriften før § 131 ændres »Det sociale nævns« til: »Statsforvaltningens«.

4. I § 131, stk. 1, 1. pkt., ændres "Det sociale nævn" til: "Statsforvaltningen".

5. I § 131, stk. 1, 2. pkt., ændres »Nævnets« til: »Statsforvaltningens«.

6. § 131, stk. 3, 2. pkt., affattes således:

»Klagen kan indbringes for statsforvaltningen, men ikke for anden administrativ klagemyndighed.«

7. I overskriften før § 133 ændres "det sociale nævn" til: "Ankestyrelsen".

8. I § 133, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 137 d, stk. 6, § 142, stk. 8, § 166, og § 167, stk. 1-4, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

9. I § 134, stk. 1, ændres »Det sociale nævns« til: »Statsforvaltningens «.

10. I § 134, stk. 3, ændres »det sociale nævns godkendelse og det sociale nævns« til: »statsforvaltningens«.

§ 3

I lov om integration af udlændinge i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 16. november 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 53, stk. 2, 1. pkt., ændres »beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats« til: »Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.

2. I § 53, stk. 2, 2. pkt., ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

3. § 53, stk. 4 og 5, ophæves.

§ 4

I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 871 af 29. august 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 1, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

2. I § 12, stk. 2, ændres »Det sociale nævns« til: »Ankestyrelsens«.

§ 5

I lov om social pension, jf. lov nr. 783 af 9. juli 2012, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 928 af 18. september 2012 og § 11 i L 53, foretages følgende ændringer:

1. I § 50, stk. 1, indsættes efter »påklages: « til Ankestyrelsen«.

2. I § 50, stk. 3, ændres »beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats« til: »Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.

§ 6

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelige og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 19. august 2010, som senest ændret ved § 8 i lov nr. 928 af 19. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 49, stk. 1, indsættes efter »påklages«: »til Ankestyrelsen«.

2. I § 49, stk. 3, ændres »beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats« til: »Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.

§ 7

I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 663 af 14. juni 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 1364 af 28. december 2011 og § 3 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 73, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

§ 8

I lov tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2010, foretages følgende ændring:

Kommentar [DYB7]: om

1. I § 1, stk. 3, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

Beskæftigelsesministeriet

§ 9

I lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 731 af 15. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1364 af 28. december 2011 og senest ved § 2 i L 53, foretages følgende ændringer:

1. Kapitel 8 ophæves.
2. § 56 a, stk. 6, affattes således:
"Stk. 6. Uenighed om afholdelsen af udgifter efter stk. 5 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af kommunen, regionen eller vedkommende statslige myndighed."
3. I § 67, stk. 1, ændres "regionen, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn" til: "regionen og Ankestyrelsen".
4. § 77 ophæves.

§ 10

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 706 af 28. juni 2012, som senest ændret ved § 1 i L 53 og L 75, foretages følgende ændringer:

1. § 128, stk. 1, affattes således:
"Jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."
2. To steder i § 128, stk. 2, og i § 128, stk. 3 og 4, ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg."
3. § 128, stk. 5, affattes således:
"Stk. 5. Kommunens afgørelser om fleksløntilskud efter § 70 f og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."

§ 11

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012, som senest ændret ved § 3 i L 53 og L 85, foretages følgende ændringer:

1. § 98 affattes således:

"§ 98. Kommunens afgørelser efter denne lov, bortset fra afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. § 52 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 3. Kommunens henvisning til andre aktører efter § 47 a kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4. Andre aktørers afgørelse, jf. § 47 a, kan inden 4 uger indbringes for kommunen."

§ 12

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 26. juni 2012, som senest ændret ved § 5 i L 53 og L 76, foretages følgende ændringer:

1. I § 72, *stk. 2*, ændres "beskæftigelsesankenævnet eller Ankestyrelsen" til: Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".

2. § 77 affattes således:

"§ 77. Kommunens afgørelser efter denne lov og kommunens henvisning til andre aktører efter § 19 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Andre aktørers afgørelse, jf. § 19, kan inden 4 uger indbringes for kommunen."

§ 13

I lov nr. 473 af 30. maj 2012 om en 2-årig forsøgsordning om jobpræmie til kon-tanthjælpsmodtagere med langvarig ledighed m.v., som ændret ved § 10 i L 53, foretages følgende ændring:

1. § 13 affattes således:

"§ 13. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."

§ 14

I lov nr. xx af xx. december 2012 (L 74) om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret, foretages følgende ændring:

§ 24 affattes således:

"§ 24. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."

§ 15

I lov om kompensation til handicappede i erhverv, jf. lovbekendtgørelse nr. 727 af 7. juli 2009, som ændret ved § 5 i lov nr. 431 af 28. april 2010 og § 4 i lov nr. 153 af 28. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 17a, *stk. 1*, affattes således:

"Klage over afgørelser i jobcentret om støtte til personlig assistance til handicappede i erhverv efter kapitel 3 og om personlig assistance under efter- og videreud-

dannelse efter kapitel 4, kan af den som afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."

2. I § 17 a, stk. 2, 1. pkt., ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".

3. I § 17 a, stk. 3, ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg", og "ankenævnet" ændres til: "udvalget".

§ 16

I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 871 af 6. juli 2007, som bl.a. ændret ved § 3 i lov nr. 928 af 18. september 2012 og senest ved § 7 i L53, ændres følgende:

1. § 37, stk. 1, affattes således:

"Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."

2. I § 37, stk. 2, ændres "Ankestyrelsen" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".

§ 17

I lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1543 af 20. december 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 928 af 18. september 2012 og senest ved § 1 i L78, foretages følgende ændringer:

1. § 12, stk. 1, affattes således:

"Kommunens afgørelser efter § 4, stk. 1, § 5, § 6, stk. 1, § 8, § 9, § 11, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 15, stk. 3, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."

2. I § 12, stk. 2, ændres "beskæftigelsesankenævnet og Arbejdsdirektoratet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Arbejdsskadestyrelsen".

3. I § 12, stk. 2, nr. 1, og § 13 ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".

4. I § 12, stk. 2, nr. 2, ændres "Arbejdsdirektoratet" til: "Arbejdsskadestyrelsen".

§ 18

I lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1096 af 16. december 2005, som ændret lov nr. 1336 af 28. december 2011 og senest ved § 12 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 17 ændres "det sociale nævn, jf. kapitel 10" til: "Ankestyrelsen, jf. § 52 a".

Ministeriet for Børn og Undervisning

§ 19

Kommentar [DYB8]: ved

I lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 668 af 17. juni 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 275 af 5. april 2011 og § 2 i lov nr. 558 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 97 ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

§ 20

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 998 af 16. august 2010, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 558 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 51, stk. 6, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter

§ 21

I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 884 af 10. august 2011, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1097 af 28. november 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 58 c udgår »henholdsvis det sociale nævn, som den kommune, der har truffet afgørelsen, hører under, og«.

2. I § 178 a, stk. 1, udgår: », det sociale nævns«.

§ 22

I lov om friplejeboliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 17. august 2011, som ændret ved § 24 i lov nr. 326 af 11. april 2012 og § 2 i lov 1097 af 28. november 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 4 ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.

§ 23

I lov om boliger for ældre og personer med handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 666 af 17. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 9, 1. pkt., udgår »for henholdsvis det sociale nævn, som den kommune, hvor boligerne er beliggende, hører under, og«.

2. I § 17, stk. 9, 2. pkt., indsættes efter »§ 57«: », nr. 1«.

Ikkrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 24

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

§ 25

Stk. 1. Sager, der er indbragt for de sociale nævn, og som ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet, færdigbehandles af Ankestyrelsen efter kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som ændret ved denne lovs § 1.

Stk. 2. Sager, der er indbragt for beskæftigelsesankenævnene, og som ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet, færdigbehandles af Ankestyrelsens Beskæf-

Kommentar [DYB9]: Der synes at være en uoverensstemmelse med bilaget, hvor det ikke er § 1 der nævnes.

Kommentar [DYB10]: eller beskæftigelsesankenævnene

Kommentar [DYB11]: eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesankenævn - herefter udgår stk. 2. Det er vigtigt, at overgangsbestemmelsen ikke indebærer, at Ankestyrelsen skal mødebehandle samtlige verserende sager fra beskæftigelsesankenævnene.

Kommentar [DYB12]: , 9a

stigelsesudvalg efter kapitel 9a og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som ændret ved denne lovs § 1.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets hovedindhold
 - 2.1. Forenklet klagestruktur på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område
 - 2.1.1. Gældende ret – det eksisterende klagesystem
 - 2.1.1.1. De sociale nævn
 - 2.1.1.2. Beskæftigelsesankenævne
 - 2.1.1.3. Ankestyrelsen
 - 2.1.1.4. Praksiskoordinering
 - 2.1.2. Regeringens overvejelser bag forslaget om en ændret klagestruktur
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning - en forenklet klagestruktur
 - 2.1.3.1. Behandling af alle klager i Ankestyrelsen
 - 2.1.3.2. Administrativ behandling af klagesager i Ankestyrelsen
 - 2.1.3.3. Én klageinstans for alle sager
 - 2.1.3.4. Øget inddragelse af beskikkede medlemmer i Ankestyrelsens afgørelser
 - 2.1.3.5. Øget indflydelse for Det Rådgivende Praksisudvalg i Ankestyrelsen
 - 2.2. Obligatorisk brug af ankeskema til effektiv oplysning af klagesager
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Regeringens overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Behandling af sager om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter servicelovens §§ 131 og 134
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Lovforslaget er en del af udmøntningen af aftalen af 9. november 2012 om ny struktur for statsforvaltningerne, som regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Enhedslisten og Liberal Alliance i forbindelse med finanslovsaftalen for 2013 har indgået om en samlet og holdbar løsning for statsforvaltningerne.

Aftalen om en ny struktur for statsforvaltningerne indebærer, at statsforvaltningernes opgaver foreslås samlet i én ny landsdækkende statsforvaltning.

Der henvises nærmere til det af økonomi- og indenrigsministeren samtidigt fremsatte lovforslag (L .. om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om ægte-skabsindgåelse og opløsning, lov om børns forsørgelse og forskellige andre love (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.)

I aftalen indgår tillige en reform af den eksisterende klagestruktur på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område, som bl.a. skal bidrage til en kortere sagsbehandlingstid og mere ensartet kvalitet i sagsbehandlingen, med henblik på at styrke borgernes retssikkerhed og samtidig øge effektiviteten i opgavevaretagelsen. Ankestyrelsen vil fremover være den eneste klageinstans i forhold til

kommunale afgørelser på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område, idet klagesagsbehandlingen af kommunale afgørelser på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område placeres i Ankestyrelsen, og de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene med sekretariat i statsforvaltningerne nedlægges. Denne del af aftalen udmøntes i nærværende lovforslag.

Med de to forslag foreslås det at skabe en samlet løsning for de økonomiske og organisatoriske udfordringer, statsforvaltningerne har haft.

I dette lovforslag foreslås følgende hovedelementer:

- Klagesagsbehandlingen placeres ét sted - i Ankestyrelsen - frem for som i dag i hver af de fem statsforvaltninger, idet behandlingen af klagesager på de to områder ikke kræver borgerens tilstedeværelse. De sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene nedlægges hermed.
- Klagesystemet omlægges, så principielle sager allerede behandles i første klageinstans og derved overflødiggør en yderligere klageinstans. Herved reduceres klagesystemet med en instans.
- I den nye klagestruktur sikres det også, at de klagesager, der er principielle, eller har et stort element af skøn, behandles med inddragelse af lægmænd. De almindelige sager afgøres ved almindelig administrativ behandling.
- Den kvalitetssikring af klagesagsbehandlingen, der allerede foretages i dag, udvides, så den også omfatter den visitation af sagerne til principiel behandling, der skal ske i den nye klagestruktur. Endvidere understøttes kvaliteten også ved, at der fremadrettet bliver mulighed for at reorganisere administrative sager til principiel behandling. Der oprettes et Rådgivende Praksisudvalg med beskikkede medlemmer, der skal rådgive Ankestyrelsen vedrørende:
 - o Visitationskriterier.
 - o Behovet for særlige indsatsområder på baggrund af kvalitetsmålinger af kommunale afgørelser m.v.
 - o Generel formidling og vejledning i forhold til praksis.
 - o Praksiskoordinering af kommunerne.

Baggrunden for lovforslaget er

dels de udfordringer, som statsforvaltningerne står over for, og som bl.a. kan henføres til faldende bevillinger, stigning i opgavemængden, samt u hensigtsmæssigheder i organiseringen af opgaver. På den baggrund har statsforvaltningerne bl.a. vanskeligt ved at imødekomme de sagsbehandlingstider, der er opstillet, dels en række retssikkerhedsmæssige ulemper i det eksisterende klagesystem, der er blevet påpeget i en rapport, udarbejdet af Deloitte for Beskæftigelsesministeriet, om klagesystemet på beskæftigelsesområdet (udgivet marts 2012). Der blev i rapporten navnlig påpeget store forskelle i sagsbehandlingstiden fra region til region, og forskelle i kvalitet, sagsbehandlingspraksis og prioritering af sagsområder.

Der henvises om de økonomiske og organisatoriske udfordringer for statsforvaltningerne nærmere til det af økonomi- og indenrigsministeren samtidigt fremsatte lovforslag (L .. om ændring af lov om regional statsforvaltning, lov om ægteskabsindgåelse og opløsning, lov om børns forsørgelse og forskellige andre love (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.) Med de to forslag skabes således en samlet løsning for de økonomiske og organisatoriske udfordringer, statsforvaltningerne har haft.

De foreslåede forenklinger af klagestrukturen forventes at medføre:

- Mere ensartet praksis for afgørelser på tværs af landet, så det bliver uden betydning, for sagsbehandlingen, hvor i landet en borger bor.

- Højere kvalitet i sagsbehandlingen gennem samling og specialisering.
- Kortere sagsbehandlingstider gennem mere fleksibel og effektiv ressourceudnyttelse.
- Lavere samlet ressourceforbrug
- Større gennemsigtighed i klageprocessen for borgerne.
- Hurtigere behandling af principielle sager.
- Større sikkerhed for, at alle principielle sager faktisk behandles som sådanne, idet der sker en indledningsvis visitation, og der ikke skal ske en aktiv anke af nævnenes afgørelse.

Som et led i de forenklinger, der er aftalt i den nævnte finanslovsaftale foreslås endvidere, at kommunerne skal benytte et ankeskema ved genvurdering af klagesager. Formålet hermed er at spare tid og ressourcer i såvel kommuner som klageinstans.

Som følge af nedlæggelse af de sociale nævn foreslås endelig, at afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter lov om social service, der i dag træffes af de sociale nævn efter indstilling fra kommunalbestyrelsen, fremover træffes af statsforvaltningen. Afgørelserne vil som hidtil kunne påklages til Ankestyrelsen.

2. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget indeholder på den baggrund følgende elementer:

- Forenklet klagestruktur på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område
- Obligatorisk brug af ankeskema til effektiv oplysning af klagesager
- Behandling af sager om optagelse i særlige botilbud efter servicelovens §§ 131 og 134

2.1. Forenklet klagestruktur på det sociale og beskæftigelsesmæssige område

2.1.1. Gældende ret – det eksisterende klagesystem

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) fastlægger grundlæggende regler for, hvordan myndigheder på det sociale område skal behandle sager. Loven indeholder herunder de overordnede klage-regler på det sociale område og tillige i et vist omfang på det beskæftigelsesmæssige område. Der er herudover fastsat generelle regler om klage på det beskæftigelsesmæssige område i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Efter gældende ret kan kommunalbestyrelsens, herunder jobcentrets afgørelser indbringes for henholdsvis det sociale nævn og beskæftigelsesankenævnet i det omfang, dette er fastsat i lovgivningen. De sociale nævns og beskæftigelsesankenævnens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, men Ankestyrelsen kan på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen er af generel eller principiel betydning.

I de enkelte faglove er der fastsat regler om anvendelse af klagesystemet på det sociale eller beskæftigelsesmæssige område. Det er således fastsat i de enkelte love på det sociale og beskæftigelsesmæssige område, om klagesystemet finder anvendelse, og om klage kan indbringes for det sociale nævn eller beskæftigelsesankenævnet.

2.1.1.1. De sociale nævn

De gældende regler om de sociale nævn blev i væsentligt omfang udformet ved lov nr. 574 af 24. juni 2005 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love og om ophævelse af lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg m.v. og lov om gennemførelse af

visse tjenestemandretlige og pensionsmæssige forhold m.v. i forbindelse med gennemførelse af lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand (konsekvensrettelser på det sociale område som følge af kommunalreformen) i forbindelse med gennemførelsen af kommunalreformen. Samtidig blev der indført regler om beskæftigelsesankenævn, jf. herom afsnit 2.1.1.2. De sociale nævns sammensætning er ændret ved lov nr. 596 af 18. juni 2012 om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særlig dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn), hvor den juridiske ekspertise i nævnene blev styrket med et juridisk sagkyndigt medlem, jf. nedenfor.

De sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelsen efter den sociale lovgivning. Regler herom er fastsat i de enkelte sociale love og i kapitlerne 7 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven).

Det drejer sig om klager over afgørelser efter følgende love:

- lov om social pension med undtagelse af afgørelser efter kapitel 3 og §§ 43 a, og 44,
- lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension med undtagelse af afgørelser efter §§ 13-15, 21, 24, 44 og 54, stk. 3 og 4, kapitel 10 og 11 i lov om individuel boligstøtte,
- kapitel 10 og 10 a i lov om aktiv socialpolitik og afgørelser om tilbagebetaling af ydelser efter kapitel 10 og 10 a, jf. § 95,
- lov om social service,
- lov om almene boliger m.v. og lov om boliger for ældre og personer med handicap,
- repatrieringsloven,
- lov om folkeskolen (afgørelser om søskendemoderation og fripladser),
- lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af kommunerne og inddrives af inddrivelsesmyndigheden,
- lov om integration af udlændinge i Danmark for så vidt angår kommunalbestyrelsens afgørelser efter kapitel 3 om boligplacering af flygtninge og §§ 35-39,
- lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge og
- kapitel 2 i lov om friplejeboliger.

For nogen af de nævnte love er myndighedsansvaret for en række afgørelser overført fra kommunerne til Udbetaling Danmark i perioden fra 1. oktober 2012-1. marts 2013.

Klage over Udbetaling Danmarks afgørelser skal ske til Ankestyrelsen som første og eneste klageinstans. Der henvises til lov nr. 326 af 11. april 2012 Lov om ændring af forskellige love som følge af etableringen af Udbetaling Danmark og om ophævelse af lov om ændring af regler for statens udbetaling af refusion af kommunernes udgifter i henhold til den sociale pensions- og bistandslovgivning m.v. (Fordeling af myndighedsansvaret mellem kommunerne og Udbetaling Danmark m.v.).

Herudover træffer de sociale nævn afgørelse i visse sager efter lov om almene boliger m.v. og lov om boliger for ældre og personer med handicap, lov om integration af udlændinge i Danmark, repatrieringsloven, lov om opkrævning af underholdsbidrag og lov om folkeskolen (afgørelser om søskendemoderation og fripladser)

I hver region er efter retssikkerhedslovens § 45 nedsat et eller flere nævn. De sociale nævn består af direktøren for den regionale statsforvaltning, som er formand

for nævnet, to beskikkede medlemmer, som udpeges af social- og integrationsministeren efter indstilling fra henholdsvis kommunalbestyrelserne i regionen og Danske Handicaporganisationer, samt 1 juridisk sagkyndigt medlem udpeget af ministeren blandt Ankestyrelsens ansatte efter indstilling fra styrelseschefen for Ankestyrelsen. I praksis delegerer direktøren for statsforvaltningen formandsposten til en kontorchef i statsforvaltningen, hvor nævnet er placeret.

De sociale nævn foretager efter retssikkerhedslovens § 69 en retlig prøvelse af de kommunale afgørelser.

Afgørelser i de enkelte sager træffes ved stemmeflerhed.

I sager, hvor der ikke er tvivl om afgørelsen, træffes afgørelsen af formanden uden mødebehandling i nævnet. Formanden skal orientere nævnets medlemmer om praksis i disse sager.

Omfanget af formandsafgørelser udgjorde i 2011 61 procent af afgørelserne, stigende til 82,5 procent i 3. kvartal af 2012.

De sociale nævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog på baggrund af en klage tage en sag op til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har generel eller principiel betydning. De sociale nævns afgørelser er således i de fleste tilfælde udtryk for den endelige administrative afgørelse i konkrete sager på det sociale område.

De sociale nævn traf i 2011 afgørelse i 19.969 sager.

2.1.1.2. Beskæftigelsesankenævnene

Beskæftigelsesankenævnene blev oprettet som led i Kommunalreformen med vedtagelsen af lov nr. 522 af 24. juni 2005 om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og afløste en række administrative klageinstanser på det statslige og kommunale område, herunder de sociale nævn. Etableringen af beskæftigelsesankenævnene skete samtidig med etableringen af jobcentrene og skulle, ligesom det var tilfældet med det sociale klagesystem, sikre et énstrengt beskæftigelsessystem og en sammenhængende indsats på beskæftigelsesområdet.

Beskæftigelsesankenævnene er klageinstans for jobcentrenes og kommunernes afgørelser efter den beskæftigelsesmæssige lovgivning, herunder bl.a. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik, sygedagpengeloven og lov om kompensation til handicappede i erhverv. Endvidere er nævnene klageinstans for afgørelser om førtidspension og invaliditetsydelse, idet disse vedrører vurdering af arbejdsevnen og derfor naturligt hører sammen med sager, som beskæftigelsesankenævnene i øvrigt behandler. Andre ydelser efter den sociale pensionslovgivning f. eks. bopælstid, personlige tillæg og opgørelse af indtægt og formue, som er fælles for folkepension og førtidspension, behandles af de sociale nævn.

Sagerne behandles i beskæftigelsesankenævnene efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Nævnenes afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, hvis styrelsen skønner, at sagen er principiel.

Beskæftigelsesankenævnenes sammensætning og nedsættelse er reguleret i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Nævnene er sammensat af direktøren for statsforvaltningen som formand, og beskæftigelsesregionens direktør er fast medlem. De indstillende organisationer er kommunerne i regionen, Landsorganisationen i Danmark (LO), Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske Handicaporganisationer (DH) og Funktionærernes og Tjenestemændenes/Akademikernes Centralorganisation (FTF/AC) i forening.

Beskæftigelsesankenævnene traf i 2011 afgørelse i 15.958 sager

Omfanget af formandsafgørelser udgjorde i 2011 65 procent af afgørelserne, stigende til 79,6 procent i 3. kvartal af 2012.

2.1.1.3. Ankestyrelsen

Det er fastsat i den gældende retssikkerhedslovs § 50, at Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser i det omfang, det fastsættes ved lov.

Ankestyrelsen træffer afgørelse i en række forskellige typer af klagesager., Kun nogle af disse afgørelsestyper berøres indholdsmæssigt af nærværende lovforslag. Det drejer sig primært om klager over afgørelser truffet af de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene, dvs. sager på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område, hvor afgørelse i 1. instans er truffet af kommunalbestyrelsen.

For så vidt angår klager over afgørelser på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område, er det fastsat i retssikkerhedslovens § 59 a og § 63, at disse som hovedregel ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog tage en sag op til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har generel eller principiel betydning. Det er kun den, som afgørelsen vedrører, eller kommunalbestyrelsen, der kan anmode Ankestyrelsen om at tage en sag op til behandling. Dog kan visse spørgsmål om konkurrenceforvridning på det beskæftigelsesmæssige område indbringes af andre med væsentlig interesse i afgørelsen.

Beslutningen om, hvorvidt en sag opfylder betingelserne for at blive behandlet i Ankestyrelsen træffes af en ankechef, Beslutningen skal være truffet senest 14 dage efter, at Ankestyrelsen har modtaget sagen.

Ankestyrelsen modtog i 2011 anmodning om optagelse til principiel behandling i 4.070 sager på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område. Heraf optog styrelsen 499 sager på det sociale og beskæftigelsesmæssige område til principiel behandling.

For Ankestyrelsen gælder efter § 69, at styrelsen kan efterprøve retlige spørgsmål, det vil sige, om der er truffet en lovlig afgørelse. Den retlige prøvelse indeholder en række elementer, herunder almene juridiske spørgsmål, fortolkning af gældende regler, overensstemmelse med forvaltningsretlige principper, sagsbehandlingen og vurderingen af de faktiske omstændigheder. Den retlige prøvelse af skønsmæssige afgørelser omfatter tillige en prøvelse af, om skønnet ligger inden for lovgivningens rammer for udøvelsen af skønnet, og om skønnet er foretaget lovligt. Det beror på typen af sag, om afgørelsen træffes af en eller flere ansatte i Ankestyrelsen, og på hvilken måde der deltager beskikkede medlemmer ved afgørelsen.

Ankestyrelsens afgørelser træffes som udgangspunkt af styrelseschefen, vicesstyrelseschefen og et antal ankechefer samt et antal beskikkede medlemmer, der udpeges af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, KL og Danske Handicaporganisationer.

Afgørelser, som er truffet af *de sociale nævn*, og som kan behandles, fordi de har principiel eller generel betydning behandles i Ankestyrelsen i møde med 2 medlemmer og 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. lovens § 55, stk. 1.

Afgørelser, der træffes af Udbetaling Danmark (i 1. instans) kan efter retssikkerhedslovens § 64 a indbringes for Ankestyrelsen i det omfang, det er fastsat i de enkelte love, der er nævnt i § 1 i lov om Udbetaling Danmark. Ankestyrelsen er således ankeinstans for Udbetaling Danmarks afgørelser efter lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børne-

bidrag, lov om opkrævning af underholdsbidrag, lov om en børne- og ungeydelse, lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., og lov om individuel boligstøtte.

Ankestyrelsens afgørelser i disse sager træffes efter retssikkerhedslovens § 53, stk. 4, af ankechefen, hvis der ikke er tvivl om afgørelsen. Øvrige sager afgøres på et møde med 2 beskikkede medlemmer og 1 ankechef, der er formand. Ankechefen kan i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Den foreløbige afgørelse skal snarest muligt herefter behandles i et møde.

Kommunale afgørelser efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., lov om individuel boligstøtte kan påklages efter de almindelige regler om klageadgang, dvs. primært til de sociale nævn og beskæftigelsesnævne, jf. ovenfor herom.

På det beskæftigelsesmæssige område træffes afgørelserne af *Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg*.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg blev oprettet ved lov nr. 574 af 24. juni 2005 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og andre love (Konsekvensrettelser på det sociale område som følge af kommunalreformen). Beskæftigelsesankenævnene skulle behandle klager over de kommunale afgørelser, og nævnenes afgørelser skulle fortsat kunne indbringes for Ankestyrelsen, når styrelsen skønnede, at sagen var principiel eller generel.

For at sikre et enstrengt klagesystem i Ankestyrelsen og parternes indflydelse på afgørelserne blev Beskæftigelsesudvalget sammensat af 2 ankechefer samt medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis KL, LO, DA og DH, når udvalget behandler klager over beskæftigelsesankenævnenes afgørelser efter lovgivningen, dvs. bl.a. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om aktiv socialpolitik og sygedagpengeloven.

Endvidere behandler Beskæftigelsesudvalget klager over afgørelser, truffet af andre end beskæftigelsesankenævnene, når det er fastsat ved lov. Det gælder bl.a. afgørelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. I disse sager deltager KL, LO og DA.

Behandlingen af klager i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg over beskæftigelsesankenævnenes afgørelser behandles lige som klager over afgørelser fra de sociale nævn efter en række forvaltningsretlige regler i retssikkerhedslovens kapitel 9.

2.1.1.4. Praksiskoordinering

Udover at fungere som den øverste administrative klageinstans på det beskæftigelsesmæssige område og det sociale område, har Ankestyrelsen efter retssikkerhedslovens § 76 pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene, træffes i overensstemmelse med lovgivningen.

Det sociale nævn og beskæftigelsesankenævnet har pligt til inden for sit område at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for nævnet, træffes i overensstemmelse med lovgivningen.

Sigtet med koordinering af praksis er, om der indenfor en sagstype måtte være generelle forhold, som myndighederne bør være opmærksomme på, og som kan give anledning til justeringer af den måde, som myndighederne behandler sagerne på.

Ankestyrelsen nedsætter efter de gældende regler, jf. retssikkerhedslovens §§ 80 og 81, et rådgivende udvalg, "Det Rådgivende Praksisudvalg", der har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om koordinering af praksis. Styrelseschefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges efter indstilling fra KL, DA, LO, FTF og DH, der alle indstiller beskikkede medlemmer til Ankestyrelsen, samt direktørerne for statsforvaltningerne i forening.

2.1.2. Regeringens overvejelser bag forslaget om en ændret klagestruktur

Statsforvaltningernes økonomi har gennem en årrække været udfordret med faldende bevillinger samtidig med, at sagerne er vokset både i antal og i kompleksitet.

Denne tendens har vist sig aktuel på det beskæftigelsesmæssige område, for beskæftigelsesankenævnenes vedkommende og på det sociale område, for så vidt angår de sociale nævns virksomhed, idet sammenhængen mellem tilgængelige ressourcer og aktiviteter er en særlig udfordring for disse nævns vedkommende.

Udfordringen skyldes, at der siden 2007 har været en markant stigning i antallet af indkomne klagesager til beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn der, til trods for en produktionsstigning, har oplevet, at antallet af indkomne sager har oversteget nævnenes produktion.

Tendensen omkring nævnenes udfordringer med klagesagsbehandlingen understøttes af den evaluering af klagesystemet på beskæftigelsesområder, som et konsulentfirma har gennemført for Beskæftigelsesministeriet som led i den politiske aftale om strukturreformen.

Formålet med evalueringen var at undersøge, i hvilket omfang indretningen af klagesystemet på det beskæftigelsesmæssige område understøtter borgernes retssikkerhed på betryggende måde, samt om ressourcerne på området udnyttes på en effektiv måde.

Beskæftigelsesministeriet fremlagde på den baggrund i februar 2012 resultaterne af ovennævnte analyse, som påpegede en række retssikkerhedsmæssige u hensigtsmæssigheder ved det eksisterende klagesystem. Konklusionerne antages i vidt omfang også at gøre sig gældende på det sociale område.

Analysen viste, at den eksisterende organisering af nævnsområdet har en række u hensigtsmæssigheder, der betyder, at borgerne behandles forskelligt såvel processuelt som indholdsmæssigt afhængigt af de enkelte regionale nævn, herunder

- Store forskelle i nævnenes sagsbehandlingstid (eksempelvis fra 10 til 39 uger i beskæftigelsesankenævnene).
- Forskelle i kvalitet.
- Forskelle i sagsbehandlingspraksis.
- Forskelle i prioritering af sager til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer.

I forhold til borgernes retssikkerhed vurderer rapporten herudover, at borgerne har vanskeligt ved at gennemskue klagesystemet. Det gælder i forhold til både forståelsen af, hvem der behandler, og hvordan klagen behandles.

Da den nuværende klagestruktur således ikke har vist sig at være optimal, har det været et mål med finanslovsaftalen om ny struktur for statsforvaltningerne og om lægning af klagesystemet, at finde en løsning, der kan styrke borgernes retssikkerhed i forhold til de påpegede u hensigtsmæssigheder, og som samtidig øger effektiviteten i opgavevaretagelsen på det beskæftigelsesmæssige område og det sociale område.

2.1.3. Den foreslåede ordning – en forenklet klagestruktur

Det foreslås at forenkle klagestrukturen på det beskæftigelsesmæssige område og det sociale område således, at de klageopgaver, der i dag udføres af beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn og i Ankestyrelsen, fremover samles i Ankestyrelsen. Klagesagsbehandlingen placeres dermed ét sted frem for i hver af de fem statsforvaltninger og i Ankestyrelsen, som tilfældet er i dag. De sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene nedlægges.

Klagesystemet foreslås omlagt, så principielle sager allerede behandles i første klageinstans, og derved overflødiggør en yderligere klageinstans. Herved reduceres klagesystemet med en instans.

Principielle sager behandles som hidtil med medvirken af beskikkede medlemmer.

Det foreslås, at hovedparten af klagesagerne afgøres administrativt i Ankestyrelsen.

Det foreslås dog, at der skal medvirke beskikkede medlemmer ved behandlingen i Ankestyrelsen også af et antal sager, som ikke er principielle.

Det foreslås, at der i Ankestyrelsen blandt alle de indkomne klager foretages en visitering af sager, der behandles som principielle, andre sager, der behandles med medvirken af beskikkede medlemmer, og øvrige sager. Det foreslås, at der bliver mulighed for at revidere administrative sager til principiel behandling.

Elementerne i den foreslåede forenklede klagestruktur er beskrevet nærmere i de følgende afsnit.

Den foreslåede forenkling af klagesystemet foreslås gennemført dels ved en ændring af retssikkerhedsloven, jf. lovforslagets § 1 og lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets § 9, dels ved ændring af de enkelte faglove, der henviser til klagesystemet på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område, jf. forslaget §§ 2-8 og 9-23.

2.1.3.1. Behandling af alle klager i Ankestyrelsen

Det foreslås, at behandlingen af alle klager over kommunalbestyrelsernes afgørelser på det beskæftigelsesmæssige område og det sociale område placeres i Ankestyrelsen, og at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene med sekretariat i de eksisterende statsforvaltninger nedlægges. Med den foreslåede omlægning af klagesystemet vil kommunale afgørelser på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område fremover alene kunne påklages til Ankestyrelsen som første og sidste klageinstans.

Alle klager behandles på den måde af samme myndighed frem for i som dag i hver af de fem regioner. Behandlingen af klagesager kræver ikke borgerens tilstedeværelse, og sagerne vedrører generelle landsækkende regler. Der er således ikke behov for, at klageinstanser er placeret regionalt.

En sådan samling af klagesagsbehandlingen giver grundlag for at sikre ensartet praksis for afgørelser på tværs af landet, så det bliver uden betydning for afgørelsen, hvor i landet borgeren bor.

Samtidig giver samlingen i én myndighed grundlag for bedre kvalitet og ressourceudnyttelse gennem faglig specialisering og fleksibel fordeling af ressourcer til de områder, hvor der konkret er behov for det.

Endelig forventes ordningen at give grundlag for kortere, mere ensartede sagsbehandlingstider gennem muligheden for mere fleksibel ressourceudnyttelse og specialisering.

Som konsekvens af forslaget får kommunerne – bortset fra sagerne om mellemkommunal uenighed – ikke mulighed for at klage over afgørelser i klagesystemet,

Kommentar [DYB13]: 10 og ikke 9

idet en afgørelse kun kan behandles én gang i klagesystemet. Såvel kommuner som borgere får imidlertid gennem den foreslåede visitation sikkerhed for, at indklagede kommunale afgørelser i alle tilfælde bliver behandlet som principielle, hvis Ankestyrelsen finder grundlag herfor.

2.1.3.2. Administrativ behandling af klagesager i Ankestyrelsen

Som et led i flytningen af i størrelsesordenen 36.000 årlige klagesager fra de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene til Ankestyrelsen foreslås, at sagerne som udgangspunkt behandles administrativt i Ankestyrelsen, ligesom langt hovedparten (80 pct. af klagesagerne i nævnene i dag behandles uden medvirken af beskikkede medlemmer, fordi der ikke er tvivl om afgørelserne, jf. retssikkerhedslovens § 71, stk. 2.

Ved administrativ behandling forstås, at sagerne behandles og afgøres af ansatte i Ankestyrelsen på styrelseschefens overordnede ansvar uden møde eller anden deltagelse af beskikkede medlemmer.

Det foreslås i den forbindelse, at styrelseschefens adgang til at overlade sine beføjelser efter lovgivningen til andre ansatte udvides til at omfatte andre end vicedirektøren og ankecheferne. De afgørelser, der træffes administrativt vil dermed kunne afgøres under direkte ansvar fra andre ansatte end vicedirektøren eller en ankechef.

Samtidig foreslås, at afgørelser i sager, der er behandlet i Udbetaling Danmark i 1. instans, og hvor der i ikke er tvivl om afgørelsen, fremover træffes som administrative afgørelser i Ankestyrelsen.

2.1.3.3. Én klageinstans for alle sager

Det foreslås, at principielle klagesager over kommunalbestyrelsens afgørelser behandles i Ankestyrelsen som første og eneste administrative klageinstans. Principielle klagesager på det beskæftigelsesmæssige område behandles tilsvarende af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Med forslaget vil klagesystemet således blive reduceret med en klageinstans.

Ændringen har alene betydning for i størrelsesordenen 3600 sager årligt svarende til det antal sager, hvor der i dag anmodes om optagelse til principiel behandling i Ankestyrelsen. (Der blev i 2011 optaget 499 sager til principiel behandling) For de resterende sager, hvor behandlingen i dag afsluttes i de sociale nævn eller beskæftigelsesankenævnene, vil der uændret være én klageinstans.

Det foreslås, at de sager, der udtages til principbehandling, visiteres af Ankestyrelsen blandt samtlige indkomne klager.

Det foreslås, at der ikke fastsættes en frist i retssikkerhedsloven for, hvornår visitationen skal være sket. Der er ikke det samme hensyn til borgeren, som der er i dag, hvor der efter retssikkerhedslovens § 57, nr. 1, gælder en 14 dages frist for vurderingen af, om en sag skal optages til principiel behandling i Ankestyrelsen, idet sagen under alle omstændigheder efter forslaget skal efterprøves i Ankestyrelsen. Borgeren behøver ikke en hurtig meddelelse om, hvorvidt sagen afgøres administrativt eller som principiel sag. Der gælder det samme kvalitetskrav til afgørelsens resultat.

Hvis en sag, der ikke er udvalgt som principiel, senere under Ankestyrelsens behandling viser sig at indeholde elementer, der gør, at den bør principbehandles, skal Ankestyrelsen kunne omvisitere sagen til principiel behandling. Denne fleksibilitet ville gå tabt, hvis der blev fastsat en tidsfrist for visitation i loven.

Allerede i dag er det kun et mindre antal sager, der skønnes at have generel eller principiel betydning, og som skønnes egnet til at vejlede kommunerne om fortolkningen af regler og fastlæggelse af rammerne for reglernes anvendelse. Der for-

ventes ingen væsentlige ændring i antallet af sager med generel eller principiel betydning.

Udvælgelsen af de principielle eller generelle sager sker på baggrund af kriterier, som er fastsat på grundlag af praksis. Da det foreslås, at udvælgelsen sker på baggrund af et væsentligt større antal sager end efter de gældende regler, hvor det kun er sager, der påklages til Ankestyrelsen som 3. instans, der kan blive antaget til principiel eller generel behandling, kan sagerne udvælges af et større antal sager indenfor på forhånd udvalgte temaer eller lovområder med sigte på sagernes egnethed til at vejlede kommunerne om anvendelse af reglerne.

Temaerne for principiel behandling fastlægges løbende på baggrund af vidensopsamling fra klagesagerne, blandt andet gennem faste afrapporteringer om de almindelige sager, herunder antallet af klagesager, fordeling på sagstyper, ændringsprocenter m.v.

Principielle sager på det sociale område vil som hidtil blive mødebehandlet i Ankestyrelsen med deltagelse af to beskikkede medlemmer og to ansatte i Ankestyrelsen (udvidet voting), og afgørelserne vil blive offentliggjort som principafgørelser på Ankestyrelsen hjemmeside. Principielle sager på det beskæftigelsesmæssige område vil som hidtil blive behandlet af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Den foreslåede ændring indebærer, at både den enkelte borger og kommunerne får en hurtigere afklaring af principielle sager, idet disse afgøres endeligt efter én behandling. Principafgørelserne vil derfor også hurtigere danne grundlag for afgørelser i andre sager.

Endelig indebærer forslaget et mere gennemskueligt klagesystem for borgerne og dermed øget retssikkerhed for den enkelte borger, idet alle klager behandles én gang af samme klageinstans, og idet borgeren får vished om, at en afgørelse er endelig i det administrative klagesystem, når afgørelsen over borgerens klage er truffet.

Den foreslåede ændrede klagestruktur medfører således på den baggrund ikke et behov for et større antal principielle afgørelser i Ankestyrelsen.

2.1.3.4. Øget inddragelse af beskikkede medlemmer i Ankestyrelsens afgørelser
Som det fremgår af beskrivelsen af gældende ret, jf. afsnit 2.1.1.3., medvirker beskikkede medlemmer kun i afgørelserne af en mindre del af de sager, der behandles i de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne.

For at bevare lægmandselementet og de beskikkede medlemmers indsigt i og indflydelse på behandlingen i kommunale sager også ud over de sager, der behandles som principielle i Ankestyrelsen foreslås fastsat i loven, at beskikkede medlemmer skal inddrages i behandlingen af et antal sager konkrete, men ikke principielle i ankesager.

Det er hensigten, at Ankestyrelsen udvælger en kvote på op til i alt 1.200 sager med et stort element af skøn, det vil sige, som ikke er principielle, men kan danne grundlag for vurderinger af skønnetts anvendelse i de konkrete sager. Som beskrevet i afsnit 2.1.1.3. ovenfor, kan Ankestyrelsen efterprøve retlige spørgsmål, det vil sige, om der er truffet en lovlig afgørelse, jf. lovens § 69. Den retlige prøvelse af skønsmæssige afgørelser omfatter en prøvelse af, om skønnet ligger inden for lovgivningens rammer for udøvelsen af skønnet, og om skønnet er foretaget lovligt.

Af de op til i alt 1.200 sager forventes op til 400 udvalgt til egentlig mødebehandling med 2 beskikkede medlemmer og 1 ankechef efter retssikkerhedslovens § 53, stk. 1, eller til mødebehandling i Beskæftigelsesudvalget efter § 59 a, stk. 4, og op til 800 forventes udvalgt til at blive forelagt de beskikkede medlemmer ved skriftlig

Kommentar [DYB14]: Der skal stå: "et antal konkrete, men ikke principielle ankesager."

votering, jf. § 53, stk. 2 og § 59 d, stk. 6. Det forudsættes, at sidstnævnte sager, ligesom skriftligt forelagte sager i dag, kun i begrænset antal efterfølgende behandles på et møde.

Sagerne udvælges ud fra temaer, der er udvalgt i dialog med det rådgivende Praksisudvalg, jf. afsnit 2.1.3.5.

2.1.3.5. Øget indflydelse for Det Rådgivende Praksisudvalg i Ankestyrelsen

Det foreslås at give beskikkede medlemmer yderligere overordnet indsigt og indflydelse i Ankestyrelsens og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg gennem at udvide området for Det Rådgivende Praksisudvalgs rådgivning af Ankestyrelsen.

Udvalgets sammensætning foreslås ikke ændret, bortset fra at direktørerne for statsforvaltningerne i forening udgår. Det foreslås, at udvalget udover at følge og rådgive Ankestyrelsen om koordinering af praksis i kommunerne skal rådgive om:

- Visitationskriterier for udvælgelsen af de sager, hvor afgørelsen skal træffe med beskikkede medlemmer.
- Behov for særlige indsatsområder på baggrund af gennemførte kvalitetsmålinger af de kommunale afgørelser, som Ankestyrelsen behandler som ankeinstans.
- Generel formidling og vejledning af Ankestyrelsens praksis.

Udvalgets foreslåede nye rolle skal også ses i lyset af, at Ankestyrelsens virksomhed på nævnsområderne vil ændre karakter, når Ankestyrelsen fremadrettet skal tage stilling til samtlige ca. 36.000 klagesager på det beskæftigelsesmæssige område og det sociale område, og ikke kun de 1-2 pct., som de antagne principielle sager udgør i dag af den samlede mængde klagesager på nævnsområderne.

Udvalget får med forslaget adgang til at orientere sig om Ankestyrelsens samlede praksis. Det kan f.eks. ske ved, at udvalget giver udtryk for, at man ønsker et samlet overblik over praksis på et givent område. Ankestyrelsen vil gennemgå praksis og redegøre for de overvejelser, som ligger bag denne. Ankestyrelsen og Praksisudvalget vil kunne mødes 1-2 gange årligt herom, eller efter behov.

Det foreslås, at Ankestyrelsen efter forslaget skal udarbejde en årlig beretning om virksomheden på de nuværende nævnsområder, f.eks. om udviklingen i sagsbehandlingen, formidling af praksis og fremadrettede indsatsområder til drøftelse i udvalget.

Med den foreslåede model skal der ske en øget vejledning gennem en systematisk vidensopsamling og tilbagemelding til kommunerne. Samtidig vil modellen give repræsentanterne mulighed for at se den kommunale sagsbehandling i et større og mere sammenhængende perspektiv, frem for det mere snævre udgangspunkt, som deltagelsen i afgørelsen af principielle sager giver.

2.2. Obligatorisk brug af ankeskemaer til effektiv oplysning af klagesager

2.2.1. Gældende ret

I retssikkerhedslovens § 66 er fastsat, at inden en klage behandles, skal den myndighed, der har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give borgeren medhold. Derfor skal en klage først afleveres til den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Hvis myndigheden vurderer, at afgørelsen ikke skal ændres, følger det af retssikkerhedsbekendtgørelsens § 14, at genvurderingen med begrundelse skal sendes til ankeinstansen inden 4 uger efter, at klagen er modtaget.

Der gælder ingen formkrav til genvurderingen.

En række kommuner bruger allerede i dag et bestemt skema til genvurderingen,

således at kommunen enkelt og effektivt guides igennem de spørgsmål, de bør forholde sig til, og de bilag, der skal videresendes med borgerens klage, og således at klageinstansen ved modtagelsen af klagen får alle relevante oplysninger.

2.2.2. Regeringens overvejelser

Som led i finanslovsaftalen om en ny struktur for statsforvaltningerne og en forenkling af klagestrukturen er aftalt en række regelforenklinger, herunder obligatorisk brug af et ankeskema for kommunerne ved genvurdering af klagesager, der efter forslaget indbringes for Ankestyrelsen.

Anvendelse af et skema skal sikre, at alle sagens oplysninger m.v. foreligger, når sagen skal behandles i den nye klagestruktur. Når et struktureret skema anvendes, bliver sagerne bedre og ensartet oplyst og kræver ikke efterfølgende kommunikation med kommunerne og eftersendelse af akter, hvilket er til fordel for borgernes retssikkerhed og myndighederne.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at social- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte, at myndigheden skal anvende et ankeskema som led i genvurderingen efter retssikkerhedslovens § 66.

Med hjemmel heri vil blive fastsat, at kommunerne skal benytte et ankeskema ved genvurdering af de kommunale afgørelser, der klages over.

Det er hensigten, at der skal være tale om et enkelt overskueligt og kortfattet skema, der kan gøre sagsbehandlingen hurtigere og ressourceforbruget mindre i såvel kommuner som klageinstans til fordel for såvel borgere som myndigheder.

Kommunerne kan blive vejledt om anvendelsen af ankeskemaerne.

2.3. Behandling af sager om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter servicelovens §§ 131 og 134

2.3.1. Gældende ret

Udover behandling af klagesager træffer det sociale nævn på et enkelt område afgørelser i 1. instans. Der er tale om afgørelser, der træffes efter indstilling fra kommunalbestyrelsen i sager om flytning af personer uden samtykke efter servicelovens § 129, jf. § 131. De sociale nævn træffer her afgørelse i omkring 100 sager årligt. Klager over sådanne afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen efter servicelovens § 134. Der indbringes årligt ca. 10 klager for Ankestyrelsen.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Som en følge af nedlæggelsen af de sociale nævn foreslås, at sager om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter servicelovens § 129, jf. § 131, fremover behandles af statsforvaltningen som 1. instans. Med forslaget vil sagerne fortsat blive behandlet med stor juridisk ekspertise, som kan vurdere grundlaget for kommunernes indstillinger i disse indgribende sager. Samtidig sikres det, at der fortsat vil være en administrativ klageinstans i sagerne, idet afgørelsen så fortsat vil kunne påklages til Ankestyrelsen.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Omstruktureringen af statsforvaltningerne og reformen af klagesystemet på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område, der indebærer, at Social- og Integrationsministeriet overtager ansvaret for klagesystemet, betyder, at der skal gennemføres en delingsaftale mellem ministerierne. Det er aftalt mellem ministerierne, at aftalen, for så vidt angår økonomien, vil tage udgangspunkt i det faktiske ressourceforbrug, der er anvendt på de pågældende områder.

Forslaget forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Forslaget om anvendelse af et ankeskema ved genvurdering af afgørelser i klagesager forventes at medføre administrative fordele for de kommuner, der ikke allerede anvender et skema.

De økonomiske konsekvenser af forslaget for kommunerne skal forhandles med de kommunale parter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forenklingen af klagestrukturen medfører som udgangspunkt ikke administrative konsekvenser for borgerne, der som hidtil skal rette deres klager over kommunale afgørelser til kommunen, der efter genvurdering sender sagen videre til klageinstansen, hvis genvurderingen ikke fører til, at borgeren får medhold.

Den foreslåede ordning, hvor alle klagesager fremover behandles af Ankestyrelsen i første klageinstans, forventes at betyde, at borgerne vil få mere ensartet praksis, højere kvalitet i sagsbehandlingen gennem samling og specialisering, hurtigere behandling af principielle sager, kortere sagsbehandlingstider gennem mere fleksibel og effektiv ressourceudnyttelse og større gennemsigtighed i klageprocessen for borgerne.

Forslaget forventes således generelt at medføre en større retssikkerhed for borgerne i klagesagsbehandlingen på det beskæftigelsesmæssige område og på det sociale område.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige konsekvenser.

8. Høring

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

3F - Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Alzheimerforeningen, Ankestyrelsen, AOF-Danmark, ATP, Beskæftigelsesrådet, Blå Kors, Boligselskabernes Landsforening, Brugerforeningen for aktive stofmisbrugere, BUPL - Forbundet af Pædagoger og Klubfolk, Børn og Familier, Børne- og kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Dansk Industri (DI), Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Danske Ældreråd, De Samvirkende Menighedsplejer, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Det Faglige Hus, Den Uvildige Konsulentordning på handicapområdet - DUKH, DLO, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Ergoterapeutforeningen, FOA - Fag og Arbejde, FOLA, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, ForældreLANDSforeningen,

Frelsens Hær, Frie Funktionærer, FTF, Gadejuristen, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, KFUK's Sociale Arbejde, KFUM's Sociale Arbejde, Kirkens Korshær, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kristelig forening for bistand for Børn og Unge, Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre, Landsforeningen BOPAM, Landsforeningen af Fleks- og Skånejobbere - LAFS, Landsforeningen af Kvindekrisecentre, Landsforeningen af Opholdssteder, og Skole- og Behandlingstilbud (LOS), Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere LAP, Landsforeningen af væresteder for stofafhængige og tidligere stofafhængige (LVS), Landsforeningen Bedre Psykiatri, Landsforeningen for Human Narkobehandling, Landsforeningen for Pårørende til Stofmisbrugere, Landsforeningen Sind, LO, Missionen blandt hjemløse, Organisationen af Selvejende Institutioner (OSI) Plejefamiliernes Landsforening, Pårørendegrupper for Svage Ældre Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – Sammenslutningen Af Nærudvalg i Danmark, Sjældne Diagnoser, Socialpædagogernes Landsforbund, Socialt Leder Forum, Statsforvaltningerne, Socialpædagogernes Landsforbund, TABUKA, Ungdommens Vel, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Ungdomsringen, ULF Udviklingshæmmedes Landsforbund, Ydelsesudvalget, Ægteskab Uden Grænser, Ældreforum, Ældre Sagen, Ældremobiliseringen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Den foreslåede ordning, forventes at medføre, at borgerne vil få mere ensartet praksis, højere kvalitet i sagsbehandlingen gennem samling og specialisering, hurtigere behandling af principielle sager, kortere sagsbehandlingstider gennem mere fleksibel og effektiv ressourceudnyttelse og større gennemsigtighed i klageprocessen for borgerne.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

(Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område)

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 1, i retssikkerhedsloven angiver, hvilke myndigheder, der skal anvende loven ved behandling af sager efter den sociale og beskæftigelsesmæssige lovgivning.

Som konsekvens af, at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene foreslås ophævet med den foreslåede forenkling af klagestrukturen, foreslås det, at disse udgår af bestemmelsen.

Til nr. 2

Borgeren har efter den nuværende bestemmelses ordlyd, jf. § 5 a, stk. 4, i loven, adgang til at klage til det sociale nævn efter reglerne i retssikkerhedslovens kapitel 10 over kommunens afslag på hjælp i forbindelse med udsættelse af lejemål.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter de sociale nævn nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser på det sociale område i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen i det omfang, det fremgår af lovgivningen, foreslås, at klagebestemmelsen ændres, således at klage over afslag på hjælp i forbindelse med udsættelse af lejemål fremover kan indbringes direkte for Ankestyrelsen.

Om den foreslåede forenkling af klagestrukturen henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 3

Den gældende bestemmelse i § 11 a i loven vedrører ankeinstansernes indhentelse af oplysninger til brug for behandling af klagesager.

Som konsekvens af, at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene ophæves, foreslås, at disse udgår af bestemmelsen i § 11 a, stk. 6.

Samtidig foreslås, at henvisningen i § 11 a, stk. 6, til Sikringsstyrelsen ændres til Pensionsstyrelsen som konsekvens af, at Sikringsstyrelsen i 2009 blev lagt ind i den dengang, nyoprettede Pensionsstyrelse.

Til nr. 4

Det foreslås, at de sociale nævn nedlægges som led i den foreslåede forenkling af klagestrukturen på det sociale område. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.3.

Kapitel 7 i den gældende retssikkerhedslov om de sociale nævns nuværende kompetencer og sammensætning, hvordan nævnets medlemmer udpeges, samt hvordan nævnet træffes afgørelse, foreslås således ophævet.

Til nr. 5

Det foreslås i den foreslåede affattelse af § 51, at der i § 51, stk. 1, skabes hjemmel til, at afgørelser i Ankestyrelsen kan træffes uden møde.

Med den foreslåede nye klagestruktur for klager over kommunale afgørelser på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område vil langt størsteparten af Ankestyrelsens afgørelser skulle afgøres uden møde.

De sager, der foreslås afgjort uden møde, er alene de sager, der er omfattet af den ændrede klagestruktur for afgørelser, der efter gældende regler kan påklages til de sociale nævn., jf. § 1, nr. 7, den foreslåede § 52 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven.

Desuden vil det være et antal klagesager fra Udbetaling Danmark, der efter de gældende regler kan afgøres uden møde, hvis der ikke er tvivl om afgørelsen, jf. gældende § 53, stk. 4. Disse sager vil også fremover som hovedregel skulle træffes administrativt uden møde, medmindre Ankestyrelsen vurderer, at der er tvivl om afgørelserne, og at de derfor skal behandles i møde, jf. § 1, nr. 7, den foreslåede § 52 a, stk. 2.

Det foreslås i den forbindelse i § 1, nr. 12, at styrelseschefens adgang til at overlade sine beføjelser til andre ansatte udvides til at omfatte andre ansatte end vicesstyrelseschefen og ankecheferne. De afgørelser, der træffes administrativt, vil dermed kunne afgøres under direkte ansvar fra andre ansatte end vicesstyrelseschefen eller en ankechef. I sager, der afgøres på møde, foreslås dog, at der alene kan medvirke ansatte, der opfylder uddannelseskrauet til styrelseschefen, vicesstyrelsescheferne og ankecheferne, dvs. at de skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller dermed ligestillet eksamen, jf. den foreslåede affattelse af § 51, stk. 3 og 4, i § 1, nr. 5.

Til nr. 6

Kommentar [DYB15]: tilføj: "og uden deltagelse af beskikkede medlemmer."

Med forslaget ophæves den gældende § 52, stk. 3, nr. 1, i retssikkerhedsloven om, at der som medlemmer af Ankestyrelsen ikke kan udpeges personer, der er medlemmer af et socialt nævn.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at de sociale nævn foreslås nedlagt.

Den resterende bestemmelse i § 52, stk. 3, om, at der ikke som medlemmer kan udpeges personer, der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, er indholdsmæssigt foreslået opretholdt uændret.

Til nr. 7
(§ 52 a)

Den foreslåede nye bestemmelse i § 52 a, stk. 1, beskriver den administrative afgørelsesform i den nye klagestruktur i de afgørelser, som efter de gældende regler afgøres af de sociale nævn.

Det foreslås, at hovedreglen fremover skal være, at de sager, der nævnes i § 52 a, stk. 1, skal behandles administrativt uden inddragelse af beskikkede medlemmer. Bestemmelsen omfatter klager over kommunalbestyrelsens afgørelser, det vil sige de sager, der efter gældende regler kan påklages til de sociale nævn.

Ved administrativ behandling forstås, at sagerne behandles og afgøres af ansatte i Ankestyrelsen på styrelseschefens overordnede ansvar uden møde eller anden deltagelse af beskikkede medlemmer.

Det foreslås i den forbindelse i den foreslåede nye affattelse af § 59, jf. § 1, nr. 12, at styrelseschefens adgang til at overlade sine beføjelser til andre ansatte udvides til at omfatte andre end vicedirektøren og ankecheferne. De afgørelser, der træffes administrativt vil dermed kunne afgøres under direkte ansvar fra andre end vicedirektøren eller en ankechef.

Principielle sager vil som hidtil skulle behandles på møde med beskikkede medlemmer. Det samme foreslås for visse andre sager, jf. den foreslåede § 52 c.

Den foreslåede § 52 a, stk. 2, beskriver Ankestyrelsens mulighed for at træffe administrative afgørelser i sager, der er behandlet i Udbetaling Danmark. Bestemmelsen svarer til gældende § 53, stk. 4, idet afgørelser dog efter den foreslåede § 1, nr. 12, kan træffes uden medvirken af en ankechef.

Stk. 3 regulerer muligheden for at træffe foreløbige afgørelser.

Efter den gældende retssikkerhedslovs § 71, stk. 4, kan formanden for det sociale nævn træffe en foreløbig afgørelse i klager over kommunale afgørelser, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation eller hvor der i øvrigt er behov herfor. Det samme gælder efter den gældende § 53, stk. 4 ved Ankestyrelsens behandling af klager over afgørelser fra Udbetaling Danmark.

Som konsekvens af nedlæggelsen af de sociale nævn foreslås § 71, stk. 4, ophævet, jf. § 1, nr. 31. Imidlertid bør muligheden for at træffe midlertidig afgørelse også i de kommunale sager bevares. Denne mulighed er derfor indsat i stk. 3.

Den foreslåede stk. 3 er udformet, så den omfatter Ankestyrelsens afgørelser i klagesager over såvel kommunale afgørelser som afgørelser fra Udbetaling Danmark. Den gældende § 53, stk. 4, foreslås derfor ophævet ved § 1, nr. 9.

(§ 52b)

Ved § 52 b foreslås fastsat, at andre sager, end de sager, der er nævnt i § 52 a, behandles på møde. Der er tale om sager, der er afgjort af andre end kommunalbestyrelsen, f.eks. arbejdsskadesager, hvor Arbejdsskadestyrelsen har truffet afgø-

Kommentar [DYB16]: indsætte: "er omfattet af" og slette: "nævnes i". Derudover foreslås andet punktum af afsnittet slettet, dvs den fremhævede tekst.

Kommentar [DYB17]: foreslår den fremhævede tekst slettet.

Kommentar [DYB18]: mangler et mellemrum.

relse i første instans. Det er desuden sager fra Udbetaling Danmark, hvor der er tvivl om afgørelsen, og som derfor ikke er omfattet af den foreslåede § 52 a, stk. 2. Bestemmelsen indebærer ingen ændringer i realiteten i forhold til gældende regler.

Sagerne behandles som hidtil på møde med 2 beskikkede medlemmer og en ankechef efter § 53, stk. 1, eller ved udvidet votering efter § 55 i retssikkerhedsloven.

(§ 52 c)

Det foreslås i stk. 1, at der fortsat bliver mulighed for særlig behandling af kommunale klagesager, der har principiel eller generel betydning. Afgørelsen i disse sager vil typisk blive offentliggjort i anonymiseret form, så de kan danne grundlag for vejledning af kommunerne gennem praksis. Denne praksis er bindende for kommunerne og er med til at forhindre, at der bliver uacceptable forskelle i behandlingen af sager i forskellige kommuner i landet. På grund af sagernes ofte meget juridiske problemstillinger behandles disse sager efter reglerne om udvidet votering i § 55 i retssikkerhedsloven, dvs. at der deltager 2 ankechefer og 2 medlemmer. Derved sikres høj grad af juridisk ekspertise ved afgørelsen.

Begreberne principiel og generel betydning er fastlagt på grundlag af Ankestyrelsens mangeårige praksis og forstås f.eks. som en sag,

- der omfatter væsentlige forhold, Ankestyrelsen ikke tidligere har taget stilling til, herunder spørgsmål i forbindelse med nye regler,
- der vedrører ændringer i retsopfattelsen udtrykt af Folketingets Ombudsmand eller domstolene,
- der rejser spørgsmål, om administrative forskrifter strider mod loven eller savner lovhjemmel,
- der vedrører spørgsmål, hvor ændrede samfundsforhold eller ændrede holdninger i befolkningen skaber behov for at tage ældre praksis op til fornyet vurdering, eller der i øvrigt berøres et område, hvor Ankestyrelsen finder behov for at ændre praksis,
- der har generel betydning for rets anvendelsen på det pågældende område, dvs. at afgørelsen har betydning ikke alene for den konkrete sag, men også for andre sager og altså indeholder et generelt aspekt.

Udvælgelsen i Ankestyrelsen af de principielle og generelle sager sker på baggrund af ovennævnte kriterier. Da udvælgelsen fremover efter forslaget vil ske på baggrund af et væsentligt større antal sager end efter gældende regler, hvor det kun er sager, der påklages til Ankestyrelsen som 3. instans, der kan blive antaget til principiel eller generel behandling, kan sagerne udvælges af et antal sager inden for på forhånd udvalgte temaer eller lovområder og med sigte på sagernes egnethed til at vejlede kommunerne om anvendelse af reglerne.

Temaerne for principiel behandling kan fastlægges løbende på baggrund af vidensopsamling fra klagesagerne, bl.a. gennem faste afrapporteringer om de almindelige sager, herunder mængden, grunddata, andelen af sager på de forskellige lovområder, ændringsprocenter m.v.

Af hensyn til at bevare lægmandselementet i sagsbehandlingen i kommunale sager foreslås det i § 52 b, stk. 2, at mødebehandling bevares for et mindre antal sager, som er egnet til at drøfte på møde. Henvisningen til § 53, stk. 1-3, betyder, at sagerne afgøres i møde med 2 medlemmer og 1 ankechef eller ved skriftlig forelæggelse for to beskikkede medlemmer. Medlemmerne, som er udpeget efter indstilling af DA, LO, FTF, KL og DH, deltager på skift i møderne.

Sagerne udvælges ud fra temaer, der er udvalgt efter dialog med Det Rådgivende Praksisudvalg, jf. §§ 80-81 i retssikkerhedsloven. Udvælgelsen skal sigte mod at give de beskikkede medlemmer et bredt indtryk af alle sager og dermed også give de beskikkede medlemmer adgang til den del af sagsbehandlingen, der ikke ved-

Kommentar [DYB19]: foreslår forkortelserne skrevet helt ud.

rører principielle sager. Typisk vil det være sager, som er karakteriseret ved et eller flere af følgende forhold:

- Sager, hvor vigtigheden af kriterierne for udøvelse af skønnet er afgørende, herunder sager, hvor der indgår konkrete bevisskøn, hvor en række forhold taler for eller imod en bestemt afgørelse. Det kan f.eks. være sager om forlængelse af sygedagpenge udover varighedsgrænsen.
- Sagsområder, hvor der er særlige krav til kommunernes vejledningspligt, f.eks. sanktioner på kontanthjælpsområdet, eller om sagen har været tilstrækkeligt oplyst, inden kommunen traf en given afgørelse.
- Sager, der er særligt velegnede til at belyse almindelig praksis, herunder sager, hvor Ankestyrelsen er enig i de kommunale afgørelser, og som derfor sjældent udtages til principiel behandling.

Som det fremgår af den foreslåede § 80, stk. 2, jf. § 1, nr. 42, skal Det Rådgivende Praksisudvalg rådgive bl.a. om visitationskriterierne i den ovenfor nævnte type sager. Fastlæggelsen af, hvilke sager det drejer sig om, vil således ske i samarbejde med udvalget.

Til nr. 8

De foreslåede ændringer i § 53, stk. 1, er redaktionelle konsekvenser af det foreslåede forslag til den nye § 52 a. Det henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 7, herom. Da der med forslaget i § 52 a foreslås indført administrative afgørelser i Ankestyrelsen, vil Ankestyrelsen ikke i alle sager træffe afgørelse på møde.

Til nr. 9

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i § 53, stk. 4, om afgørelser i sager, der er behandlet af Udbetaling Danmark ophæves og flyttes til den foreslåede nye § 52 a, stk. 2, jf. § 1, nr. 7.

Til nr. 10

I den foreslåede nye affattelse af bestemmelsen i § 55, stk. 2, nr. 1, er fastsat, at principielle sager, som hidtil behandles ved udvidet votering. Ændringen er en sproglig konsekvensændring af, at de principielle sager, der behandles af Ankestyrelsen, med den foreslåede forenklede klagestruktur ikke længere vil være sager, hvor afgørelse er truffet af et socialt nævn.

Til nr. 11

Efter gældende regler i § 57, nr. 1, skal Ankestyrelsen tage stilling til, om en klagesag over en afgørelse truffet af et socialt nævn eller et beskæftigelsesankenævn opfylder betingelserne for at kunne blive behandlet i Ankestyrelsen som 2. klageinstans, dvs. om sagen har principiel eller generel betydning, jf. den gældende lovs § 59 a, stk. 2, henholdsvis § 63. Fristen for behandling er 14 dage.

Det foreslås, at bestemmelsen i lovens § 57, nr. 1, ophæves.

Forenklingen af klagestrukturen indebærer, at alle sager, også de principielle, behandles i Ankestyrelsen i første klageinstans. I den foreslåede § 52 c, stk. 1, jf. § 1, nr. 7, foreslås fastsat, at sager, som Ankestyrelsen finder er af generel eller principiel betydning, som hidtil behandles på møde med udvidet votering. Ankestyrelsens visitering sker blandt samtlige indkomne klager.

Det foreslås ikke at fastsætte en frist i loven for, hvornår visitationen skal være sket. Der er ikke det samme hensyn til borgeren, som der er i dag, hvor der gælder en 14 dages frist for vurderingen af, om en sag skal optages til principiel behandling i Ankestyrelsen, idet sagen under alle omstændigheder, efter den foreslåede ordning, skal efterprøves i Ankestyrelsen. Borgeren behøver ikke en hurtig meddelelse om, hvorvidt sagen afgøres administrativt eller som principiel sag. Der er det samme kvalitetskrav til afgørelsens resultat.

Hvis en sag, der ikke er udvalgt som principiel, senere under Ankestyrelsens behandling viser sig at indeholde elementer, der gør, at den bør principbehandles, skal Ankestyrelsen kunne omvisitere sagen til principiel behandling. Denne fleksibilitet ville gå tabt, hvis der blev fastsat en tidsfrist for visitation i loven.

Til nr. 12

Det foreslås i den foreslåede nye affattelse af § 59, at styrelseschefen også får mulighed for at delegerer sin kompetence til andre ansatte end vicedirektøren og ankecheferne. De afgørelser, der træffes administrativt uden møde, vil dermed kunne afgøres under direkte ansvar af andre end vicedirektør eller en ankechef, jf. også § 1, nr. 5 og bemærkningerne her til.

Til nr. 13

I § 1, nr. 13 foreslås en ny affattelse af § 59 a i lovens kapitel 9 a om Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Stk. 1 er en konsekvensændring som følge af ændringerne i klagestrukturen.

Bestemmelsen fastslår afgørelsesformen i den nye klagestruktur i afgørelser, som efter de gældende regler afgøres af beskæftigelsesankenævnene.

Kommentar [DYB20]: hidtil

Kapitel 9 a omhandler sager, som afgøres i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Efter de gældende regler har afgrænsningen af sagerne i § 59 a været bestemt af, om afgørelsen var truffet af et beskæftigelsesankenævn. Som følge af den foreslåede nedlæggelse af beskæftigelsesankenævnene er det nødvendigt at fastsætte i de enkelte love, om der er klageadgang til Ankestyrelsen eller til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Det foreslås samtidig, at hovedreglen fremover skal være, at sagerne skal behandles administrativt uden inddragelse af beskikkede medlemmer. Det foreslås således, at afgørelserne træffes af Ankestyrelsen på samme måde som foreslået for sager fra de nuværende sociale nævn.

I stk. 2 foreslås, at der fortsat bliver mulighed for særlig behandling af sager, der har principiel eller generel betydning.

Af hensyn til at bevare partsrepræsentanter i sagsbehandlingen foreslås det i stk. 3, at mødebehandling bevares for et mindre antal sager, som er egnet til at drøfte på møde.

Der henvises til kriterierne, som er nærmere beskrevet i bemærkningerne til § 52 c, jf. § 1, nr. 7.

I stk. 4 præciseres, at sager, som skal mødebehandles i Beskæftigelsesudvalget, mødebehandles med deltagelse af 2 ankechefer og 4 medlemmer, som er udpeget af henholdsvis KL, LO, DA og DH. Der er ikke tale om ændringer i forhold til de gældende regler.

Kommentar [DYB21]: skrive forkortelserne helt ud

Stk. 5 er uændret i forhold til gældende ret.

Ændringerne i stk. 6 er konsekvensændringer som følge af ændringerne i de øvrige regler.

Til nr. 14-17

De foreslåede ændringer ter konsekvensændringer som følge den foreslåede forenkling af klagestrukturen, jf. de almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.3.

Til nr. 18

Den generelle klageregel i retssikkerhedsloven er i dag, at kommunalbestyrelsens afgørelser kan indbringes for de sociale nævn, jf. retssikkerhedslovens § 60, og for

beskæftigelsesankenævnene, jf. § 51 i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, når det fremgår af lovgivningen.

I de enkelte sociale love er fastsat, i hvilket omfang klager over afgørelser efter lovene kan indbringes for de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene. Det er hovedreglen i langt de fleste love på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område, at kommunernes, herunder jobcentrenes afgørelser kan indbringes for de sociale nævn eller beskæftigelsesankenævnene.

Med dette lovforslag foreslås, at der indføres en ny klagestruktur, hvor de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og klager i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.1.3. om den foreslåede ordning – en forenklet klagestruktur.

Retssikkerhedslovens § 60, stk. 1, foreslås således ændret, så det heri fastsættes, at kommunalbestyrelsens, herunder jobcenterets afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, når det fremgår af lovgivningen. Samtidig foreslås § 51 i (kap 8 i) lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats ophævet i lovforslagets § 9, nr. 1.

De enkelte sociale love foreslås samtidig ændret således, at det heri fastsættes, at klager over afgørelse efter lovene kan indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Det henvises herom til lovforslagets §§ 2-23.

Til nr. 19

Der er tale om en redaktionel ændring af § 60, stk. 2 som følge af, at klagesager på det beskæftigelsesmæssige område efter forslaget ikke indbringes for beskæftigelsesankenævnene, der nedlægges, men for Ankestyrelsen.

Til nr. 20

Retssikkerhedslovens § 60 a fastlægger, hvilket socialt nævn, der er rette klageinstans for en afgørelse efter serviceloven, der er truffet efter delegation fra en kommunalbestyrelse til en anden, jf. § 9, stk. 9, i retssikkerhedsloven, Med den foreslåede ændring af klagestrukturen skal alle klager over afgørelser efter serviceloven indbringes for Ankestyrelsen som følge af, at de sociale nævn foreslås nedlagt.

Den nugældende § 60 a bliver hermed overflødig og foreslås derfor ophævet..

Til nr. 21

I den gældende retssikkerhedslovs § 61, 1. pkt., er fastsat, at uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter lovgivning, der er omfattet af retssikkerhedsloven, kan indbringes for det sociale nævn. Uenighed vedrører typisk spørgsmålet om, hvorvidt en kommune er betalingskommune og evt. handlekommune overfor en konkret borger. Bestemmelsens 2. pkt. fastlægger, hvilket nævn der er rette klageinstans.

Som et led i forenklingen af klagestrukturen og nedlæggelsen af de sociale nævn foreslås det med de foreslåede ændringer af § 61 i loven, at uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter den sociale lovgivning, fremover indbringes for Ankestyrelsen.

Til nr. 22 og 23

Retssikkerhedslovens gældende § 63 fastlægger i dag den hovedregel i den gældende klagestruktur, at de sociale nævns afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og at nævnenes afgørelser således er endelige. Endvidere er fastsat, at Ankestyrelsen dog på baggrund af en klage kan tage en afgørelse op til behandling, hvis styrelsen skønner, at sagen er af generel eller principiel betydning. (se herom de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.).

Med den ændring af klagestrukturen, der ønskes gennemført ved nærværende lovforslag er det hensigten, at alle klager på det sociale område netop skal indbringes for Ankestyrelsen, mens de sociale nævn nedlægges, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., ændringen af retssikkerhedslovens § 60 ved forslaget § 1, nr. 18 og ophævelsen af lovens kapitel 7 ved § 1, nr. 4.

§ 63, der begrænser klageadgangen til Ankestyrelsen til principielle sager foreslås derfor ophævet.

Som et led i forenklingen af klagestrukturen foreslås ved ændringen af § 65, stk. 1, at de afgørelser, kommunerne træffer efter Haagerbørnebeskyttelseskonventionen, og som hidtil har kunnet indbringes for de sociale nævn, i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen, ligesom det foreslås for kommunale afgørelser efter den sociale lovgivning i øvrigt.

Til nr. 24

Der sker ikke ændringer i den gældende regel i retssikkerhedsloven § 66 om, at afgørelser, der klages over, skal genvurderes af den myndighed, der har truffet afgørelsen, inden klagen behandles.

I et nyt forslaget 2. pkt. i stk. 2 i § 66 foreslås, at social- og integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at genvurderingen skal ske på et særligt skema.

Med hjemmel i bemyndigelsen er det hensigten at fastsætte, at kommunerne skal anvende et sådant skema ved genvurderingen af afgørelser i sager, der kan indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Det er hensigten, at der skal være tale om et enkelt overskueligt og kortfattet skema, der kan gøre sagsbehandlingen hurtigere og ressourceforbruget mindre i såvel kommuner som klageinstans til fordel for såvel borgere som myndigheder. Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.

Det er hensigten at fastsætte, at skemaet skal indeholde oplysninger om identifikation af kommune og borgere og klagen samt en redegørelse for kommunens afgørelse i form af afgørelsens resultat og begrundelse, lovgrundlag, henvisning til evt. principafgørelser på området, der har ligget til grund for afgørelsen.

Med henblik på Ankestyrelsens visitering af sager til principiel behandling, vil kommunen endvidere blive bedt om at forholde sig til at vurdere om sagen efter kommunens opfattelse indeholder principielle spørgsmål:

Endelig vil kommunen i skemaet blive vejledt om de sagsakter, der skal videresendes med klagen til Ankestyrelsen.

Til nr. 25-26

Den gældende bestemmelse i § 67 fastsætter regler om klagefrist for klager til de sociale nævn, beskæftigelsesankenævnene og Ankestyrelsen.

Som konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene foreslås bestemmelsen ændret, så den alene vedrører klager til Ankestyrelsen.

Den gældende klagefrist på 4 uger i § 67, stk. 1, fastholdes uændret. Styrelseschefen for Ankestyrelsen vil som hidtil kunne se bort fra fristen, når særlige hensyn taler herfor.

Til nr. 27-30

Retssikkerhedslovens §§ 68-70 regulerer sagsbehandlingen i de sociale nævn, beskæftigelsesankenævnene og Ankestyrelsen. Som konsekvens af den foreslåede

de nedlæggelse af de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene foreslås bestemmelsen ændret, så den alene vedrører klager til Ankestyrelsen.

Det materielle indhold af reglerne foreslås ikke ændret.

Ankestyrelsen vil således efter § 68, stk. 1 som hidtil være uafhængig af instruktioner vedrørende afgørelse af den enkelte sag.

Som hidtil kan Ankestyrelsen efter § 69 efterprøve retlige spørgsmål, det vil sige, om der er truffet en lovlig afgørelse. Den retlige prøvelse indeholder en række elementer, herunder almene juridiske spørgsmål, fortolkning af gældende regler, overensstemmelse med forvaltningsretlige principper, sagsbehandlingen og vurderingen af de faktiske omstændigheder. Den retlige prøvelse af skønsmæssige afgørelser omfatter tillige en prøvelse af, om skønnet ligger inden for lovgivningens rammer for udøvelsen af skønnet, og om skønnet er foretaget lovligt.

Kommentar [DYB22]: et punktum for meget.

Til nr. 31

§ 71 vedrører formandsafgørelser i de sociale nævn.

I konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af de sociale nævn foreslås bestemmelsen i § 71 ophævet. Formandens kompetence i den gældende § 71, stk. 4, til at træffe foreløbige afgørelser i en øjeblikkelig trangssituation foreslås dog overført til Ankestyrelsen, jf. den under nr. 7 foreslåede § 52 a, stk. 3, samt henvisningen hertil i den under nr. 13 foreslåede § 59 a, stk. 6.

Til nr. 32 og 34

Retssikkerhedslovens § 72 vedrører opsættende virkning. Klager har efter bestemmelsens stk. 1 som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Undtagelser herfra er dog fastsat i de følgende stykker.

§ 72, stk. 4, regulerer de sociale nævns og Ankestyrelsens mulighed for at tillægge klager om botilbud efter kapitel 20 i serviceloven opsættende virkning.

§ 72, stk. 7, vedrører de sociale nævns og Ankestyrelsens beslutning om, fra hvilket tidspunkt en ændring skal ske.

I konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af de sociale nævn foreslås bestemmelserne ændret, så de alene henviser til Ankestyrelsens afgørelser.

Til nr. 33

Det foreslås ved § 2, nr. 2-6 og 9-10, at det sociale nævns afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke, jf. servicelovens § 129, efter servicelovens §§ 131 og 134, fremover behandles af statsforvaltningen som første instans, med klageadgang til Ankestyrelsen. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.3.

I ændringen af retssikkerhedslovens § 72, stk. 5, er en konsekvensændring heraf.

Kommentar [DYB23]: I slettes og ændres til Æ

Til nr. 35

Ankestyrelsen har efter den gældende retssikkerhedslovs § 76 pligt til på landsplan at koordinere de afgørelser, der kan indbringes for de sociale nævn, beskæftigelsesankenævnene og ankestyrelsen.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagestrukturen, hvorefter alle kommunale afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i det omfang, det fremgår af lovgivningen, og at beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn nedlægges, foreslås bestemmelsen ændret, så den alene henviser til de afgørelser, der kan indbringes for Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

Ankestyrelsen vil efter omlægningen af klagestrukturen som hidtil på landsplan kunne koordinere praksis i alle sager, hvor afgørelse på det sociale eller beskæftigelsesmæssige område træffes af kommunalbestyrelsen.

Til nr. 36

Efter den gældende bestemmelse i § 77 i retssikkerhedsloven kan Social- og Integrationsministeriet og Beskæftigelsesministeriet anmode Ankestyrelsen om som led i praksiskoordineringen at gennemgå afgørelser fra kommunalbestyrelserne, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene.

I konsekvens af den foreslåede forenklede klagestruktur, hvor nævnene nedlægges, foreslås bestemmelsen ændret, så den alene henviser til kommunalbestyrelsernes afgørelser.

Til nr. 37

Bestemmelsen i § 78 vedrører de sociale nævns og beskæftigelsesankenævnenes koordinering af praksis.

I konsekvens af den foreslåede forenklede klagestruktur, hvor nævnene nedlægges, foreslås bestemmelsen i § 78 ophævet.

Ankestyrelsen vil med den foreslåede nye affattelse af lovens § 76 have pligt til at koordinere kommunalbestyrelsernes praksis på landsplan, jf. nr. 35.

Til nr. 38

Efter den gældende § 79, 1. pkt. skal Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene samarbejde om praksiskoordinering. I konsekvens af den foreslåede forenklede klagestruktur, hvor nævnene nedlægges, foreslås denne bestemmelse ophævet.

I § 79, 2. og 3. pkt., er fastsat, at Ankestyrelsen og nævnene som led i praksiskoordineringen kan indhente sager til gennemsyn såvel skriftligt som elektronisk. Som konsekvens af den foreslåede forenklede klagestruktur, hvor nævnene nedlægges, foreslås en ændring af bestemmelsen ved en ny affattelse, så den foreslåede § 79 alene henviser til Ankestyrelsens mulighed for at indhente sager til brug for sin praksiskoordinering efter § 76, da § 78 om nævnenes praksiskoordinering foreslås ophævet, jf. forslaget § 1, nr. 37.

Til nr. 39, 40 og 41

Det fremgår af bestemmelsen i den gældende § 79 a, at Ankestyrelsen eller det nævn, der har foretaget en undersøgelse af kommunernes praksis, kan fastsætte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen eller nævnet om den behandling af praksisundersøgelsen, som kommunalbestyrelsen allerede udtrykkeligt er forpligtet til at foretage efter bestemmelsens stk. 1, herunder om hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til.

Som følge af, at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene foreslås nedlagt, foreslås det, at nævnene udgår af bestemmelsens ordlyd.

Der foreslås ikke materielle ændringer af kommunalbestyrelsen behandling af de praksisundersøgelser, der efter den foreslåede forenklede klagestruktur alle vil blive foretaget af Ankestyrelsen. Kommunalbestyrelsen vil som hidtil skulle behandle Ankestyrelsens undersøgelser af kommunens praksis på et møde, ligesom Ankestyrelsen som hidtil kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen om de foranstaltninger, en undersøgelse har givet anledning til i kommunen.

Til nr. 42

Efter den gældende § 80 nedsætter Ankestyrelsen et rådgivende udvalg, der har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om koordinering af praksis.

Som et led i den foreslåede forenkledede klagestruktur foreslås, at udvalgets opgaver udvides til tillige at omfatte følgende områder:

- Visitationskriterier for udvælgelsen af de sager, hvor afgørelsen skal træffes med deltagelse af beskikkede.
- Behov for særlige indsatsområder på baggrund af gennemførte kvalitetsmålinger af de kommunale afgørelser, som Ankestyrelsen behandler som ankeinstans.
- Generel formidling og vejledning af Ankestyrelsens praksis.

Der henvises nærmere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.5.

Til nr. 43

Udvalgets sammensætning efter § 81 foreslås som hidtil at være udpeget af Ankestyrelsen efter indstilling fra de organisationer, der indstiller beskikkede medlemmer til Ankestyrelsen. I konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene med sekretariat i statsforvaltningerne foreslås dog, at statsforvaltningerne ikke længere skal være repræsenteret i udvalget. § 81, nr. 6, foreslås derfor ophævet.

Til nr. 44

Efter den gældende § 82 har kommunalbestyrelserne, regionsrådene, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn pligt til at indsende statistiske oplysninger.

I konsekvens af den foreslåede forenkledede klagestruktur, hvor nævnene nedlægges, foreslås bestemmelsen ændret til alene at omfatte pligt hertil for kommunalbestyrelserne og regionsrådene.

Til § 2

(Lov om social service)

Til nr. 1, 7 og 8

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter lov om social service kan som hovedregel påklages til det sociale nævn efter reglerne i kap. 10 i retssikkerhedsloven. Det er fastsat i servicelovens § 166 og i § 133, 137 d, stk. 6, § 142, stk. 8 og §.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter de sociale nævn nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser på det sociale område i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen i det omfang, det fremgår af lovgivningen, foreslås det, at klagebestemmelsen i § 166 og de øvrige nævne bestemmelser ændres, således at klage over de nævnte afgørelser efter serviceloven kan indbringes for Ankestyrelsen.

Om den foreslåede forenkling af klagestrukturen henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.

Til nr. 2-6, 9 og 10

Afgørelser om hjælp og foranstaltninger, som kommunalbestyrelsen træffer efter serviceloven, kan i dag indbringes for det sociale nævn efter klagereglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Som et led i ovennævnte lovforslag vil de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene blive ophævet. Dette indebærer, at kommunalbestyrelsens afgørelser, som tidligere kunne påklages til disse nævn, fremover vil kunne indbringes direkte til Ankestyrelsen som første og sidste klageinstans, jf. forslaget § 2, nr. 8.

I sager om optagelse af personer, omfattet af målgruppen nævnt i servicelovens § 124 a, i særlige botilbud uden samtykke, findes i lovens §§ 129, 131 og 134 en

atypisk konstruktion vedrørende afgørelsen af disse sager. Efter de gældende regler i serviceloven træffer det sociale nævn afgørelse om en sådan optagelse efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Dette følger af lovens § 131. Kommunen foretager sagsbehandlingen, og kommunens indstilling skal indeholde en redegørelse for en række forhold, som skal danne grundlag for nævnets afgørelse i sagen. Nævnet skal efter lovens § 131, stk. 1 træffe afgørelse senest 2 uger efter modtagelsen af kommunens indstilling. Nævnets afgørelser kan indbringes for Ankestyrelsen. Kommunalbestyrelsen skal efter de gældende regler sørge for, at personen under sagen får bistand fra en advokat til at varetage sine interesser i sagen.

Baggrunden for ovennævnte afgørelseskonstruktion er at styrke borgerens retssikkerhed i disse sager, idet der er tale om afgørelser, der er indgribende i borgerens selvbestemmelsesret. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til L 195 - forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten m.v. og om øget fleksibilitet i sammensætningen af koordinationsudvalg), Folketingssamling 1998-1999, tillæg A, spalte 4600.

Som konsekvens af den foreslåede ændring af klagesystemet på beskæftigelsesområdet og det sociale område, hvorefter de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene ophæves, foreslås det at placere afgørelseskompetencen i sager om anbringelse af personer i særlige botilbud uden samtykke efter lovens § 131 i statsforvaltningen.

Statsforvaltningen vil således fremover træffe afgørelse i disse sager, som de sociale nævn gør det i dag og på baggrund af en indstilling fra kommunalbestyrelsen. Der er således ikke tiltænkt en ændring i de grundlæggende forudsætninger i loven for optagelse i særlige botilbud uden samtykke, idet formålet med forslaget alene er en ændring i forhold til, hvilken myndighed der træffer afgørelsen.

Ved at placere afgørelseskompetencen i ovennævnte sager i statsforvaltningen sker der en så begrænset ændring i behandlingen af disse sager som muligt, idet afgørelseskompetencen forbliver varetaget med en stor faglig ekspertise og på et regionalt niveau, samtidig med at sagerne fortsat vil kunne indbringes for Ankestyrelsen som klageinstans. Med forslaget vil borgerens retssikkerhed således forblive uændret.

De foreslåede konsekvensændringer er således en følge af, at opgaven foreslås overført til statsforvaltningerne, jf. ovenfor.

Til § 3

(Lov om integration af udlændinge i Danmark)

Til nr. 1-3

Kommunalbestyrelsens afgørelser om tilbud som led i introduktionsprogrammet og ydelser efter integrationsloven kan i dag påklages til beskæftigelsesankenævnet. Kommunalbestyrelsens afgørelser om boligplacering og hjælp til enkeltudgifter m.v. efter lovens §§ 35-39 påklages til det sociale nævn. Det samme gælder kommunalbestyrelsens afgørelser om boligplacering af flygtninge i henhold til lovens kapitel 3.

Klagerne til beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område efter de gældende regler.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og kommunalbestyrel-

sens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen henholdsvis Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i det omfang, det fremgår af lovgivningen, foreslås, at klagebestemmelserne ændres, således at klage over afgørelser om tilbud som led i introduktionsprogrammet og ydelser efter integrationsloven kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og afgørelser om boligplacering og hjælp til enkeltudgifter m.v. efter lovens §§ 35-39 om lejemål kan indbringes for Ankestyrelsen.

Til § 4

(Repatrieringsloven)

Til nr. 1 og 2

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven kan i dag indbringes for det sociale nævn, som første og eneste administrative klageinstans. Ankestyrelsen kan dog efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter de sociale nævn og nedlægges og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen, foreslås, at klagebestemmelserne i repatrieringsloven ændres således, at klager efter lovens § 12 kan indbringes direkte for Ankestyrelsen.

Til § 5

(Lov om social pension)

Til nr. 1

I pensionslovens § 50, stk. 1, er fastsat, at afgørelser efter lov kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det fremgår ikke udtrykkeligt af bestemmelsen, men følger modsætningsvis af bestemmelsens stk. 2, at afgørelserne kan indbringes for det sociale nævn.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter de sociale nævn og nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen i det omfang, det fremgår af lovgivningen, foreslås, at bestemmelsen i stk. 1, ændres, således, at klager kan indbringes direkte for Ankestyrelsen.

Til nr. 2

Det følger af lovens § 50, stk. 3, at kommunalbestyrelsens afgørelser om tilkendelse af førtidspension efter lovens kapitel 3 samt kommunalbestyrelsens afgørelser om, hvilken pension der efter § 43 a, kan tilkendes, og om frakendelse af pensionen efter lovens § 44, kan påklages til beskæftigelsesankenævnet efter kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klager behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i det omfang, det fremgår af lovgivningen, foreslås, at bestemmelsen ændres, således, at klager kan indbringes direkte for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Til § 6

(Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.)

Til nr. 1

I § 49, stk. 1, i loven om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. er fastsat, at afgørelser efter loven kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det fremgår ikke udtrykkeligt af bestemmelsen, men følger modsætningsvis af bestemmelsens stk. 2, at afgørelserne kan indbringes for det sociale nævn.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter de sociale nævn nedlægges og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen, foreslås at bestemmelsen ændres således, at klager kan indbringes direkte for Ankestyrelsen.

Til nr. 2

Ifølge lovens § 49, stk. 3, kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter lovens §§ 13-15, 21, 24, 44, 44a og 54, stk. 3 om blandt andet tildeling og frakendelse af førtidspension og afgørelser om invaliditetsydelse, påklages til beskæftigelsesankenævnet efter kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen Beskæftigelsesudvalg, foreslås bestemmelsen ændret således, at klager kan indbringes direkte for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

Til § 7

(Lov om individuel boligstøtte)

Til nr. 1

Efter gældende regler i boligstøttelovens § 73 skal en klage over kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven som udgangspunkt påklages til det sociale nævn. Fra den 1. marts 2013 er det kommunalbestyrelsens afgørelse om lån til beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger, der kan indbringes for det sociale nævn. Afgørelser truffet af det sociale nævn kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog tage nævnets sager op til behandling som anden klageinstans, hvis Ankestyrelsen skønner, at sagen er af generel eller principiel betydning.

Som følge af nedlæggelsen af de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene, vil kommunalbestyrelsens afgørelser efter loven, som i dag kan påklages til de sociale nævn, fremover kunne indbringes for Ankestyrelsen som administrativ klageinstans.

Til § 8

Til nr. 1

Efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 3, kan kommunalbestyrelsens afgørelse om ikke at give tilbud om støtte til gravide stofmisbrugere i form af døgnophold i henhold til § 107, stk. 2, nr. 2, i lov om social service, påklages til det sociale nævn.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter de sociale nævn og nedlægges og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen, foreslås det, at bestemmelsen ændres således, at klager kan indbringes direkte for Ankestyrelsen.

Til § 9

(Lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats)

Til nr. 1

Kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats (styringsloven) indeholder i §§ 51-55 de gældende regler om beskæftigelsesankenævn, herunder bl.a. nævnets opgaver, sammensætning, sagsbehandling m.v. Beskæftigelsesankenævnene behandler klage over afgørelser, der er truffet af kommunen, i det omfang, det er fastsat ved lov. Der er nedsat et ankenævn i hver region, med direktøren for statsforvaltningen som formand. Ankenævnet består i øvrigt af 6 medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra kommunerne i regionen, arbejdsmarkedets parter samt Danske Handicaporganisationer.

Beskæftigelsesankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, men Ankestyrelsen kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen hvorefter beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn nedlægges, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at kapitel 8 i styringsloven ophæves.

Til nr. 2

I forbindelse med velfærdsforliget af 2006 blev det besluttet, at jobcenteret/anden aktør fremadrettet skulle kunne bestille løntilskudspladser inden for rammerne af den udmeldte løntilskudskvote. Samtidig blev der defineret en maksimal leverings- tid af løntilskudspladsen for den offentlige myndighed på 4 uger (24 arbejdsdage).

Fristen for levering regnes fra dagen efter, at anmodningen er modtaget fra rekvirer- renten. For at leveringen betragtes som rettidig, skal jobcenteret/anden aktør have modtaget svar ved returnering af rekvireringsblanket samt tilbudsblanket.

Det er den centrale offentlige myndighed, som er ansvarlig for leveringen af de udmeldte kvoter, og rekvireringsblanketten skal derfor sendes til denne.

Den centrale offentlige myndighed, som ikke stiller en plads i sin kvote til rådighed indenfor leveringsfristen på 24 dage, skal efter styringslovens § 56 a, stk. 5, afholde udgifterne ved andet tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til den ledige i op til 6 måneder.

Uenighed om fordeling af udgifterne kan efter lovens § 56 a, stk.6, indbringes for beskæftigelsesankenævnet.

Det foreslås som følge af den foreslåede forenkling af klagestrukturen, at § 56 a, stk. 6, i styringsloven ændres, så uenighed om fordeling af udgifterne fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Til nr. 3.

Ifølge lovens § 67, stk. 1, skal kommunen, regionen, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn bl.a. tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v. til Beskæftigelsesministeriet og give ministeriet oplysninger vedrørende det beskæftigelsesmæssige område.

Som konsekvens af, at beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn foreslås nedlagt, og klagesager fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Ankestyrelsen, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at nævnene udgår af bestemmelsen i § 67, stk. 1, og at pligten til

at give Beskæftigelsesministeriet de omhandlede oplysninger fremover ud over kommunen og regionen herefter også påhviler Ankestyrelsen.

Til nr. 4.

Ifølge ikrafttrædelsesbestemmelsen i styringslovens § 77 blev beskæftigelsesankenævnenes medlemmer udpeget første gang pr. 1. januar 2007, og udpegningen gjaldt indtil periodens udløb efter lovens § 52, stk. 3.

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves som følge af, at beskæftigelsesankenævnene foreslås nedlagt med den foreslåede ændring af klagestrukturen.

Til § 10

(Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats)

Til nr. 1

Kommunalbestyrelsens opgaver efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats varetages af jobcenteret, jf. lovens § 1 a.

Jobcenteret træffer over for lovens målgrupper – herunder bl.a. ledige, der modtager arbejdsløshedsdagpenge eller kontanthjælp, personer, som modtager sygedagpenge eller førtidspension, m.fl. – afgørelser vedrørende en lang række områder under beskæftigelsesindsatsen.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 128, stk. 1, kan jobcenterets afgørelser indbringes for beskæftigelsesankenævnet, og klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at bestemmelsen ændres, således at jobcenterets afgørelser fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og behandles efter reglerne i § 59a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til nr. 2.

Lovens § 128, stk. 2, fastsætter, at klage kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter §§ 33, stk. 1, 49 og 65 kan tillige indbringes for nævnet af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Ifølge bestemmelsens stk. 3, skal nævnet i en række tilfælde træffe afgørelse i sagen, inden 4 uger efter klagen er modtaget i nævnet. Det omfatter klage over jobcenterets afgørelse om tilbud efter lovens kapitel 9 til ledige, der modtager dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. Det samme gælder ved klage over jobcenterets afgørelser om, at beskæftigelsesindsatsen for personer, der modtager arbejdsløshedsdagpenge, skal varetages af en anden aktør.

Efter stk. 4 kan nævnet ved behandling af klage over en kommunes afgørelse efter lovens § 83 alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat for udbetaling af et månedligt beløb til dækning af kontanthjælpsmodtageres anslåede udgifter ved deltagelse i tilbud efter lovens kapitel 10 og 11.

Det foreslås som følge af den foreslåede forenkling af klagestrukturen, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., at stk. 2-4 ændres således, at bestemmelserne fremover gælder uændret for klager, der kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Til nr. 3.

Efter lovens § 128, stk. 5, kan kommunens afgørelser om flekslønstilskud efter § 70 f og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, indbringes for beskæftigelsesankenævnet.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at klage over de omhandlede afgørelser, der træffes af kommunen, fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og behandles efter reglerne i § 59a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 11

(Lov om aktiv socialpolitik)

Til nr. 1

Ifølge den gældende bestemmelse i § 98, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan kommunens afgørelser efter loven, bortset fra afgørelse om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, indbringes for beskæftigelsesankenævnet, medmindre andet er bestemt.

Efter bestemmelsens stk. 2, kan afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser indbringes for det sociale nævn. Kapitel 10 indeholder regler om hjælp i særlige tilfælde, herunder vedrørende enkeltudgifter, sygebehandling, særlig hjælp i relation til børn samt i forbindelse med flytning. Kapitel 10 a indeholder regler om hjælp til efterlevende.

I § 98, stk. 3, er det fastsat, at kommunens henvisning til andre aktører efter lovens § 47 a kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet. Ifølge bestemmelsens stk. 4, kan andre aktørers afgørelse inden 4 uger indbringes for kommunen.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at § 98 nyaffattes.

Konkret foreslås, at det fastsættes i stk. 1, at kommunens afgørelser efter loven, bortset fra afgørelse om ydelser efter lovens kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i retssikkerhedsloven som foreslået ved forslaget § 1, nr. 13, og at det fastsættes i stk. 2, at afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling heraf kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. § 52 a som foreslået ved § 1, nr. 7.

Endvidere foreslås, at det fastsættes i stk. 3, at kommunens henvisning til andre aktører efter lovens § 47 fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og at det i stk. 4 fastsættes, at andre aktørers afgørelse som hidtil kan indbringes for kommunen inden 4 uger.

Til § 12

(Lov om sygedagpenge)

Til nr. 1

Efter den gældende § 72, stk. 2, i lov om sygedagpenge skal en arbejdsgiver inden 4 uger refundereforskud, som kommunen har udbetalt efter § 72, stk. 1, bl.a. når beskæftigelsesankenævnet eller Ankestyrelsen træffer afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at udbetale sygedagpenge.

Ved nærværende lovforslag foreslås bl.a., at beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og at klager over kommunens afgørelser fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. bemærkningerne til nr. 2. Som følge heraf

foreslås, at bestemmelsen i stk. 2 ændres således, at arbejdsgiveren skal refundere forskud, når Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg træffer afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at udbetale sygedagpenge.

Til nr. 2

Ifølge lovens § 77, stk. 1, kan kommunens afgørelser efter loven indbringes for beskæftigelsesankenævnet, og efter § 77, stk. 2 kan kommunens henvisning til andre aktører efter loven ligeledes indbringes for beskæftigelsesankenævnet. Ifølge bestemmelsens stk. 3 kan andre aktørers afgørelse, jf. lovens § 19, inden 4 uger indbringes for kommunen.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at § 77 nyaffattes således, at det i stk. 1 fastsættes, at kommunens afgørelser efter loven og kommunens henvisning til andre aktører fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, og behandles efter reglerne i § 59a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og at det i stk. 2 fastsættes, at andre aktørers afgørelse som hidtil kan indbringes for kommunen inden 4 uger.

Til § 13

(Lov om en 2-årig forsøgsordning om jobpræmie til kontanthjælpsmodtagere med langvarig ledighed m.v.)

Til nr. 1

Ifølge § 13 i lov om en 2-årig forsøgsordning om jobpræmie til kontanthjælpsmodtagere med langvarig ledighed m.v. kan kommunens afgørelser efter loven indbringes for beskæftigelsesankenævnet.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at § 13 ændres, således af kommunens afgørelser fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og behandles efter reglerne i § 59a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 14

(Lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret)

Til nr. 1.

Ifølge § 24 i lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret, kan kommunens afgørelser efter loven indbringes for beskæftigelsesankenævnet.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at § 24 ændres, således af kommunens afgørelser fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og behandles efter reglerne i § 59a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 15

(Lov om kompensation til handicappede i erhverv)

Til nr. 1-3

Efter de gældende regler i § 17 a, stk. 1, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., kan klage over afgørelser i jobcenteret om støtte til personlig assistance til handicappede i erhverv efter kapitel 3 og om personlig assistance under efter- og videreuddannelse efter kapitel 4 indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats af den som afgørelsen vedrører. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Beskæftigelsesankenævnet kan også, jf. lovens § 17 a stk. 2, efter anmodning fra en person med handicap, som af en offentlig arbejdsgiver er blevet meddelt afslag på ansættelse i en ledig stilling, eller som af en offentlig myndighed er blevet meddelt afslag på tildeling af en ledig bevilling til studeplads m.v. eller tilladelse til taxikørsel, udtale sig om, hvorvidt arbejdsgiveren eller myndigheden har overholdt de fastsatte regler om samtale- og forhandlingspligt. Anmodningen skal fremsættes senest 4 uger efter, at ansøgeren med handicap har modtaget arbejdsgiverens eller myndighedens beslutning om afslag på ansættelse eller tildeling af bevilling.

Hvis beskæftigelsesankenævnet efter lovens § 17 a, stk. 3, finder, at samtale- og forhandlingspligten ikke er overholdt, sender ankenævnet en kopi af udtalelsen til den øverste administrative ansvarlige for den pågældende offentlige arbejdsgiver eller myndighed.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at § 17 a ændres, således at kommunernes afgørelser fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klagen skal behandles efter reglerne i § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. forslaget § 1, nr. 13.

Til § 16

(Lov om fleksydelse)

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 37 i lov om fleksydelse kan klage over kommunens afgørelser efter denne lov indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Klage over afgørelser efter § 29 kan indbringes for Ankestyrelsen af den arbejdsløshedskasse, som afgørelsen vedrører.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at § 37 ændres, således at kommunernes afgørelser fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klagen skal behandles efter reglerne i § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. forslaget § 1, nr. 13.

Til § 17

(Lov om seniorjob)

Til nr. 1-4

Efter de gældende regler i § 12 i lov om seniorjob, kan kommunens afgørelser efter § 4, stk. 1, § 5 og § 6, stk. 1, § 8, § 9 og § 11, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 15, stk. 3, påklages til beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Kommunen må ikke træffe afgørelse om ophør af seniorjob, før der er truffet afgørelse i henholdsvis beskæftigelsesankenævnet og Arbejdsdirektoratet, i tilfælde, hvor den pågældende klager til beskæftigelsesankenævnet over, at det ordinære formidlede arbejde ikke har været rimeligt, eller klager til Arbejdsdirektoratet efter reglerne i § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. over afgørelsen om manglende indbetaling af medlems- eller efterlønsbidrag.

Efter lovens § 13 kan klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 15, stk. 3, ud over af parterne i sagen indbringes for beskæftigelsesankenævnet af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at § 13 ændres, således at kommunernes afgørelser fremover kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klagen skal behandles efter reglerne i § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. den foreslåede bestemmelse i § 59 a i forslaget § 1, nr. 13.

Samtidig foreslås, at henvisningen til Arbejdsdirektoratet ændres til Arbejdsskadsstyrelsen,

Til § 18

(Lov om delpension)

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 17 i lov om delpension kan kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov indbringes for det sociale nævn, jf. kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

På baggrund af de foreslåede ændringer af klagestrukturen, som beskrevet i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3., foreslås, at § 17 ændres, således at kommunernes afgørelser fremover kan indbringes for Ankestyrelsen. Klagen skal behandles efter reglerne i § 52 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. forslaget § 1, nr. 7.

Til § 19

(Lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge)

Til nr. 1

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter dagtilbudsloven kan i dag som udgangspunkt indbringes for det sociale nævn, medmindre andet fremgår af loven i forhold til klageadgangen.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagestrukturen, hvorefter de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen, foreslås, at bestemmelsen ændres, således at klager kan indbringes direkte for Ankestyrelsen.

Til § 20

(Lov om folkeskolen)

Til nr. 1

Kommunalbestyrelsens afgørelser om søskendetilskud og fripladstilskud efter lovens § 50, stk. 2, kan i dag indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagestrukturen, hvorefter de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen i det omfang, det fremgår af lovgivningen, foreslås at bestemmelsen ændres, således at klager kan indbringes direkte for Ankestyrelsen.

Til § 21

(Lov om almene boliger m.v.)

Til nr. 1 og 2

Kommunalbestyrelsens afgørelser om anvisning af ledige boliger i henhold til §§ 54, 57, 58, 58 a og 58 b i lov almene boliger m.v., kan efter lovens § 58 c i dag indbringes for henholdsvis det sociale nævn, som den kommune, der har truffet afgørelsen, hører under, og Ankestyrelsen.

Af lovens § 178 a, stk. 1, følger bl.a., at reglerne i § 11 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder tilsvarende anvendelse ved kommunalbestyrelsens, det sociale nævns og Ankestyrelsens behandling af sager om anvisning af en bolig eller sager om godkendelse af udlejning af en bolig i henhold til lov om almene boliger m.v., tidligere ældreboliglov, tidligere boligbyggerilove, tidligere kollegiestøttelove og tidligere byggestøttelove.

Reglerne i § 11 a i retssikkerhedsloven finder tilsvarende anvendelse ved kommunalbestyrelsens behandling af sager om anvisning af en bolig i andet udlejningsbyggeri. De nævnte anvisninger omfatter bl.a. boliger i private udlejningsejendomme og kommunalt ejede ejendomme. Der er tale om anvisninger, som kommunalbestyrelsen foretager med henblik på løsning af boligsociale opgaver og på baggrund af en ansøgning fra den boligsøgende. Anvisninger til en privat udlejningsejendom kan f.eks. forekomme i tilfælde, hvor en sådan anvisningsret er aftalt med den private udlejer.

På baggrund af den i nærværende lovforslag foreslåede ændring af klagestrukturen på beskæftigelsesområdet og det sociale område, nedlægges de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter lov om

almene boliger m.v. vil fremover, i de tilfælde, hvor der er klageadgang, derefter administrativt kunne påklages direkte til Ankestyrelsen.

Til § 22

(Lov om friplejeboliger)

Til nr. 1

En borger kan efter friplejeboliglovens § 3 frit vælge at indgå lejeaftale med en friplejeboligleverandør, når borgeren er visteret til en plejebolig eller lignende boligform. Retten er dog betinget af, at friplejeboligleverandøren er certificeret til at levere de tilbud, som opholdskommunen har truffet afgørelse om, at personen skal tilbydes. Kommunalbestyrelsen træffer efter § 4 afgørelse om, hvorvidt denne betingelse er opfyldt. Indebærer kommunalbestyrelsens afgørelse, at personen ikke kan vælge den ønskede friplejebolig, kan afgørelsen efter bestemmelsen indbringes for det sociale nævn.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagesystemet, hvorefter de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen i det omfang, det fremgår af lovgivningen, foreslås, at bestemmelsen ændres, således at klager ikke kan indbringes for det sociale nævn men direkte for Ankestyrelsen.

Til § 23

(Lov om boliger for ældre og personer med handicap)

Til nr. 1 og 2

Kommunalbestyrelsens afgørelser efter ældreboliglovens § 17, stk. 1 om udlejning af ældreboliger til ældre og personer med særlige handicap og afgørelser i relation til persongruppens frie ret til at vælge en ældre bolig, et plejehjem eller en beskyttet bolig, jf. stk. 7, kan i dag indbringes for henholdsvis det sociale nævn, som den kommune, hvor boligerne er beliggende, hører under, og Ankestyrelsen.

Som konsekvens af den foreslåede forenkling af klagestrukturen, hvorefter de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene nedlægges, og kommunalbestyrelsens afgørelser i stedet kan indbringes for Ankestyrelsen, i det omfang det fremgår af lovgivningen, foreslås, at bestemmelsen i § 17, stk. 9, ændres som konsekvens heraf, således at klager ikke kan indbringes for det sociale nævn, men fremover direkte for Ankestyrelsen.

Til § 24

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2013.

Til § 25

Det foreslås, at henholdsvis Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg færdigbehandler de sager, der ved lovens ikrafttræden endnu ikke er færdigbehandlet af beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn.

I bestemmelsen foreslås, at sagerne behandles efter de regler for Ankestyrelsens fremtidige behandling af klager, der er foreslået ved nærværende lovforslag. Ankestyrelsen og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vil herunder kunne træffe administrative afgørelser i de sager, der ikke inden lovens ikrafttræden er færdigbehandlet i nævnene, jf. de foreslåede §§ 52 a og 59 a, stk. 1, i retssikkerhedsloven i lovforslagets § 1, nr. 7 og 13.

Kommentar [DYB24]: den fremhævede tekst skal slettes

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 2. Loven indeholder regler for, hvordan kommunen (kommunalbestyrelsen) og statslige myndigheder på det sociale område (de sociale nævn, beskæftigelsesankenævnene, Pensionsstyrelsen og Ankestyrelsen) skal behandle sager efter lovgivningen.</p> <p>§ 5 a....</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2 kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10</p> <p>§ 11a...</p> <p><i>Stk. 6.</i> Ved klage til det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet eller Ankestyrelsen og ved behandlingen af sager i Sikringsstyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 11 a, stk. 1, indhentes ved, at borgeren i den skriftlige bekræftelse af, at en klage er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette.</p> <p style="text-align: center;">Kapitel 7 <i>De sociale nævn</i></p> <p>§ 44. Det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelsen, i det omfang det er fastsat i loven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det sociale nævn træffer i et møde afgørelser om optagelse i særlige</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 930 af 17. september 2012, som ændret ved § 7 i lov nr. 326 af 11. april 2012 og § 13 i L 53, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 2, <i>stk. 1</i>, udgår »de sociale nævn, beskæftigelsesankenævnene«.</p> <p>2. I § 5a, <i>stk. 4</i>, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen.«</p> <p>3. I § 11a, <i>stk. 6</i>, udgår »det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet eller« og »Sikringsstyrelsen« ændres til: Pensionsstyrelsen".</p> <p>4. Kapitel 7 ophæves</p>

botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service efter indstilling fra kommunalbestyrelsen.

§ 45. I hver region nedsættes et eller flere sociale nævn. De sociale nævns funktionsperiode er 4 år og regnes fra den 1. juni året efter det kommunale valgår.

Stk. 2. Nævnet består af direktøren for statsforvaltningen som formand, 1 medlem udpeget af social- og integrationsministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i regionen, 1 medlem udpeget af social- og integrationsministeren efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer og 1 juridisk sagkyndigt medlem udpeget af social- og integrationsministeren efter stk. 3. Statsforvaltningen yder sekretariatsbistand til nævnet.

Stk. 3. Social- og integrationsministeren udpeger efter indstilling fra styrelschefen for Ankestyrelsen et antal juridisk sagkyndige medlemmer blandt Ankestyrelsens ansatte. De udpegede skal have bestået juridisk kandidateksamen. De udpegede kan være medlemmer af sociale nævn i flere regioner. Ansatte i Ankestyrelsen, der som et led i deres ansættelse behandler klager over afgørelser truffet i de sociale nævn, kan ikke udpeges. De udpegede juridisk sagkyndige medlemmer er ikke undergivet instruktionsbeføjelser fra Ankestyrelsen ved afgørelsen af sager i de sociale nævn.

Stk. 4. Medlemmer af nævnet udpeget af social- og integrationsministeren udpeges for 4 år ad gangen. Medlemmer udpeget af social- og integrationsministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelserne i regionen og fra Danske Handicaporganisationer skal have bopæl i den region, hvor statsforvaltningen ligger, eller i øvrigt have tilknytning til regionen. Medlemmer af Ankestyrelsen kan ikke være medlemmer af de sociale nævn.

Stk. 5. Afgørelse i de enkelte sager træffes ved almindeligt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 6. Social- og integrationsministeren fastsætter en forretningsorden for nævnet. Social- og integrationsministeren fastsætter efter aftale med økonomi- og indenrigsministeren antallet af medlemmer, der er nødvendigt med henblik på at oprette flere nævn inden for samme region. Social- og integrationsministeren fastsætter efter indstilling fra sty-

<p>relseschefen for Ankestyrelsen antallet af juridisk sagkyndige medlemmer, der er nødvendigt for varetagelse af nævnenes opgaver.</p> <p>§ 46. (Ophævet).</p> <p>§ 46 a. (Ophævet).</p> <p>§ 47. Et medlem af et socialt nævn kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.</p> <p>§ 51. Ankestyrelsens afgørelser træffes af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) styrelseschefen, vicedirektøren og et antal ankechefer og 2) medlemmer, der udpeges efter § 52. <p>Stk. 2. Styrelseschefen, vicedirektøren og ankecheferne skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen. Deres ansættelsesområde er alene Ankestyrelsen.</p> <p>§ 52...</p> <p>Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) der er medlem af et socialt nævn, eller 2) der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. 	<p>5. § 51 affattes således:</p> <p>»§ 51. Ankestyrelsens afgørelser kan træffes administrativt eller på møde med deltagelse af beskikkede medlemmer.</p> <p>Stk. 2. Administrativ afgørelse træffes af styrelseschefen eller den, styrelseschefen overlader sine beføjelser til.</p> <p>Stk. 3. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse på møde, træffes afgørelsen af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) styrelseschefen, vicedirektøren, et antal ankechefer, eller andre ansatte, som opfylder uddannelseskravet i stk. 4, og 2) medlemmer, der udpeges efter § 52. <p>Stk. 4. Styrelseschefen, vicedirektøren og ankecheferne skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen. Deres ansættelsesområde er alene Ankestyrelsen«.</p> <p>6. § 52, stk. 3, affattes således:</p> <p>»Som medlemmer kan ikke udpeges personer, der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.</p> <p>7. Efter § 52 indsættes før overskriften før § 53:</p> <p style="text-align: center;"><i>»Administrative afgørelser</i></p> <p>§ 52 a. Ankestyrelsen træffer administrativ afgørelse i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen, jf. dog § 52 c.</p> <p>Stk. 2. Ankestyrelsen træffer administrativ afgørelse i sager, der er behandlet af Udbetaling Danmark, og hvor der ikke er tvivl om afgørelsen.</p> <p>Stk. 3. Ankestyrelsen kan i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.</p> <p style="text-align: center;"><i>Afgørelser på møder</i></p>
---	--

<p>§ 53. Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, hvori der deltager 2 medlemmer og 1 ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.</p> <p>§ 53 Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, hvori der deltager 2 medlemmer og 1 ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.</p> <p>[...]</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ankechefen i Ankestyrelsen træffer afgørelse i sager, der er behandlet af Udbetaling Danmark, og hvor der ikke er tvivl om afgørelsen. Ankechefen kan i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Den foreløbige afgørelse skal snarest muligt behandles i et møde.</p> <p>§ 55...</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udvidet votering skal benyttes i sager om følgende:</p> <p>1) Afgørelser, som er truffet af de sociale nævn, som kan behandles, fordi de har principiel eller generel betydning, jf. § 63.</p> <p>§ 57....</p> <p>Følgende beslutninger træffes af 1 ankechef:</p> <p>1) Om en afgørelse, som et beskæftigelsesankenævn eller et socialt nævn har truffet, opfylder betingelserne i § 59 a, stk. 2, henholdsvis § 63 for at kunne blive behandlet af Ankestyrelsen. Beslutningen skal være truffet senest 14 dage</p>	<p>§ 52 b. . I sager der ikke er omfattet af § 52a, træffer Ankestyrelsen afgørelse på møde, jf. dog § 53, stk. 2</p> <p>§ 52 c. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1, har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsen afgørelse i sagen på møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 53, stk. 1-3.«</p> <p>8. I § 53, <i>stk. 1</i>, indsættes før »Ankestyrelsen«: »Når«, og: »hvor der« Udgår.</p> <p>9. § 53, <i>stk. 4</i>, ophæves.</p> <p>10. § 55, <i>stk. 2, nr. 1</i>, affattes således:</p> <p>»1) Sager, hvor Ankestyrelsen har besluttet, at sagen har principiel eller generel betydning, jf. § 52 c, stk. 1. «</p> <p>11. § 57, <i>nr. 1</i>, ophæves.</p> <p>Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 1 og 2.</p>
---	---

efter, at Ankestyrelsen har modtaget sagen.

§ 59. Styrelseschefen kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til vicedirektøren og ankecheferne. Styrelseschefen kan fastsætte regler om vicedirektørens og ankechefernes adgang til at overlade deres beføjelser efter lovgivningen til ansatte, der opfylder uddannelseskrauet i § 51, stk. 2.

§ 59 a. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan behandle klager over afgørelser truffet af beskæftigelsesankenævn nedsat i medfør af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. stk. 2.

Stk. 2. Hvis Ankestyrelsen skønner, at en sag har generel eller principiel betydning, kan Ankestyrelsen på baggrund af en klage beslutte, at sagen skal behandles i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Klagen skal være indbragt for Ankestyrelsen inden for de klagefrister, der er fastsat i lovgivningen, jf. § 67.

Stk. 3. Den person, som afgørelsen vedrører, eller kommunalbestyrelsen, herunder jobcenteret, kan anmode Ankestyrelsen om at få sagen behandlet i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Ved klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvriddning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan tillige andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen, anmode Ankestyrelsen om at få sagen behandlet.

Stk. 4. Ved behandlingen af klager over afgørelser truffet af beskæftigelsesankenævnene, jf. stk. 2, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer, jf. dog stk. 5:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de to medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, to medlemmer udpeget af beskæftigelsesmini-

12. § 59 affattes således:

»**§ 59.** Styrelseschefen kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til vicedirektøren, ankecheferne eller andre ansatte. Styrelseschefen kan fastsætte regler om vicedirektørens og ankechefernes adgang til at overlade deres beføjelser efter lovgivningen til andre ansatte.«

13. § 59 a affattes således:

»**§ 59 a.** Ankestyrelsen træffer administrativ afgørelse i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, som er omfattet af stk. 1, har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse på møde, jf. stk. 4..

Stk. 3. Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. stk. 4, eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 59 d, stk. 6.

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer, jf. dog stk. 5:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Landsorganisationen i Danmark.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de 2 medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, 2 medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende.

Stk. 6. § 50, stk. 4, § 51, stk. 4, § 52 a, stk. 3, §§ 57, 59, 60 og 66-70, § 72, stk. 1 og 8, og § 74 finder anvendelse på behandling af klager efter stk. 1-3.«

<p>steren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende.</p> <p><i>Stk. 6.</i> § 50, stk. 4, § 51, stk. 2, §§ 57, 59 og 66-70, § 71, stk. 1, § 72, stk. 1 og 8, og § 74 finder anvendelse på Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager efter stk. 2, jf. stk. 1.</p> <p>§ 59 b. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af andre end beskæftigelsesankenævnene, når det er fastsat ved lov.</p> <p>...</p> <p>I § 50, stk. 4, § 51, stk. 2, § 57, nr. 2, § 59, § 67, stk. 2, §§ 68 og 70, § 72, stk. 1, nr. 1 og 8 og § 74 finder anvendelse på Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klagesager og spørgsmål efter stk. 1 og 3.</p> <p>§ 59 c...</p> <p><i>Stk. 3.</i> Som medlemmer kan ikke udpeges personer,</p> <p>1) der er beskikkede medlemmer eller stedfortrædere i et beskæftigelsesankenævn,</p> <p>§ 59 d. Beskæftigelsesudvalget udøver sin virksomhed i møder, jf. dog stk. 6.</p> <p>§ 60. Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens afgørelser indbringes for det sociale nævn og kommunalbestyrelsens, herunder jobcenterets, afgørelser for beskæftigelsesankenævnet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen. Dog kan klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tillige indbringes for beskæftigelsesankenævnet af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.</p> <p>§ 60 a. Er en afgørelse truffet efter bemyndigelse, jf. § 9, stk. 9, indbringes</p>	<p>14. I § 59 b, stk. 1, ændres »beskæftigelsesankenævnene« til: »kommunalbestyrelsen.«</p> <p>15. I § 59 b, stk. 10, ændres "§ 51, stk. 2" til: "§ 51, stk. 4", og "§ 57, nr. 2" ændres til: § 57, nr. 1".</p> <p>16. § 59 c, stk. 3, nr. 1, ophæves. Nr. 2-5 bliver herefter nr. 1-4.</p> <p>17. I § 59 d, stk. 1, indsættes efter »stk. 6«: » og § 59 a, stk. 1«.</p> <p>18. § 60, stk. 1, affattes således: »Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens, herunder jobcenterets, afgørelser indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg «.</p> <p>19. I § 60, stk. 2, ændres "beskæftigelsesankenævnet" til "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".</p> <p>20. § 60 a ophæves</p>
---	--

<p>klagen for det sociale nævn, som den kommune, der efter § 9, stk. 7, eller § 9 a, stk. 7, har pligt til at yde hjælp efter lov om social service, hører under.</p> <p>§ 61. Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for det sociale nævn.</p> <p>§ 63. Det sociale nævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, eller kommunalbestyrelsen, der kan anmode Ankestyrelsen om at optage sagen til behandling.</p> <p>§ 65. De afgørelser, som kommunen træffer efter reglerne i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fyldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen), kan indbringes for de sociale nævn. Klagerne behandles efter reglerne i denne lov.</p> <p>§ 66...</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kan myndigheden ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til klageinstansen.</p> <p>§ 67. Klage til det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Anmodning til Ankestyrelsen om optagelse af en sag til behandling efter § 57 skal ske inden for samme frist.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Formanden for det sociale nævn eller formanden for beskæftigelsesankenævnet og chefen for Ankestyrelsen kan se bort fra, at fristerne ikke er overholdt, når der er særlig grund hertil. Afgørelser om at se bort fra klagefrister og afgørelser om klagefristernes beregning kan</p>	<p>21. I § 61, 1. pkt. ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«, og , 2. pkt., ophæves.</p> <p>22. § 63 ophæves.</p> <p>23 I § 65, stk. 1, ændres »kommunen« til: »kommunalbestyrelsen«, og »de sociale nævn« ændres til: »Ankestyrelsen.«.</p> <p>24. I § 66, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: »Social- og integrationsministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden skal benytte et særligt skema som led i genvurderingen.«.</p> <p>25. I § 67, stk. 1, udgår »det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og«, og sidste pkt. ophæves.</p> <p>26. I § 67, stk. 2, udgår »Formanden for det sociale nævn eller formanden for beskæftigelsesankenævnet og«, og »chefen for Ankestyrelsen« ændres til: »Styrelschefen«.</p>
---	--

Kommentar [DYB25]: ændres til 2.

<p>ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p>§ 68. Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængige af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ankestyrelsens og nævnenes afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.</p> <p>§ 69. Det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og Ankestyrelsen kan efterprøve retlige spørgsmål.</p> <p>§ 70. Ankestyrelsens og nævnenes afgørelser skal være skriftlige og være begrundede. Afgørelserne offentliggøres efter regler, der fastsættes i forretningsordenerne.</p> <p style="text-align: center;"><i>Formandens beslutninger</i></p> <p>§ 71. Hvis formanden for nævnet finder, at der er begrundet tvivl om, hvorvidt nævnets afgørelse er i overensstemmelse med gældende ret, kan formanden straks udsætte afgørelsens virkning og indbringe den for Ankestyrelsen senest 1 uge efter, at den er truffet. Ankestyrelsens afgørelse skal foreligge inden 8 uger fra sagens modtagelse i Ankestyrelsen. Sagen behandles i Ankestyrelsen ved udvidet votering, jf. § 55.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Formanden for nævnet træffer afgørelse i sager, hvor der ikke er tvivl om afgørelsen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Formandens afgørelser om sagsbehandlingen kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Formanden kan i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er et særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Den foreløbige afgørelse kan ikke indbringes for Ankestyrelsen, men skal snarest muligt behandles i et møde i nævnet, jf. dog stk. 5.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Formandens afgørelser, jf. § 130, stk. 1 og 2, i lov om social service, der ikke kan indbringes for Ankestyrelsen, skal behandles i det førstkommande</p>	<p>27. I § 68, stk. 1, udgår », de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene«, og »uafhængige« ændres til: »uafhængig«.</p> <p>28. I § 68, stk. 2, udgår » og nævnenes«.</p> <p>29. I § 69 udgår »Det sociale nævn, beskæftigelsesankenævnet og«.</p> <p>30. I § 70, 1. pkt, udgår »og nævnenes«, og i 2. pkt., ændres »forretningsordenerne« til: »Ankestyrelsens forretningsorden«.</p> <p>31. Overskriften før § 71 ophæves og § 71 ophæves.</p>
--	--

<p>møde.</p> <p>§ 72...</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ankestyrelsen og det sociale nævn kan efter begæring tillægge en klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service opsættende virkning.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Klage til Ankestyrelsen over optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer det sociale nævn samtidig med afgørelsen om optagelsen i et særligt botilbud afgørelse om at iværksætte optagelsen straks. Afgørelsen om at ophæve en opsættende virkning kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Hvis Ankestyrelsen eller nævnet ændrer en afgørelse til skade for ansøgeren, træffer Ankestyrelsen eller nævnet samtidig beslutning om, fra hvilket tidspunkt ændringen skal ske.</p> <p>§ 76. Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Ankestyrelsen følger praksis i kommunerne, jobcentrene, de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene og vejleder om ankeinstansernes praksis.</p> <p>§ 77. Social- og Integrationsministeriet og Beskæftigelsesministeriet kan anmode Ankestyrelsen om at gennemgå kommunalbestyrelsernes eller nævnenes afgørelser.</p> <p>§ 78. Det sociale nævn og beskæftigelsesankenævnet har pligt til inden for sit område at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for nævnet, træffes i overensstemmelse med lovgivningen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Som et led i denne koordinering følger nævnet praksis i kommunerne, jobcentrene og nævnene og vejleder om ankeinstansernes praksis.</p> <p>§ 79. Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnet og det sociale nævn skal samarbejde om deres koordinationsopgave efter § 76 og § 78. Som led i denne</p>	<p>32. I § 72, <i>stk. 4</i>, udgår »og det sociale nævn«.</p> <p>33. I § 72, <i>stk. 5</i>, 2. pkt., ændres »det sociale nævn« til: »statsforvaltningen«.</p> <p>34. To steder i § 72, <i>stk. 7</i>, udgår: "eller nævnet".</p> <p>35. I § 76 affattes således: »§ 76 Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Ankestyrelsen følger praksis i kommunerne og jobcentrene og vejleder om praksis«.</p> <p>36. I § 77 udgår »eller nævnenes«.</p> <p>37. § 78 ophæves.</p> <p>38. I § 79 affattes således: »§ 79. Ankestyrelsen kan som led i sin opgave</p>
---	---

<p>opgave kan Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnet og de sociale nævn indhente sager til gennemsyn. Oplysninger om afgørelser kan indhentes i såvel skriftlig som i elektronisk form.</p> <p>§ 79 a. Kommunalbestyrelsen behandler Ankestyrelsens og nævnenes undersøgelser af kommunens praksis på et møde.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ankestyrelsen eller det nævn, der har foretaget en undersøgelse som nævnt i stk. 1, kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen eller nævnet om kommunalbestyrelsens behandling, herunder om, hvilke foranstaltninger undersøgelsens resultater har givet anledning til. Styrelsen eller nævnet kan fastsætte en frist for denne orientering.</p> <p>§ 80...</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har pligt til at foretage.</p> <p>§ 81. Chefen for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) KL (Kommunernes Landsforening), 2) Dansk Arbejdsgiverforening, 3) Landsorganisationen i Danmark, 4) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, 5) Danske Handicaporganisationer og 6) direktørerne for statsforvaltningerne i forening. <p>§ 82. Kommunalbestyrelserne, regionsrådene, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har pligt til at tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som social- og integrationsministe-</p>	<p>efter § 76 indhente sager til gennemsyn. Oplysninger om afgørelser kan indhentes i såvel skriftlig som i elektronisk form. «.</p> <p>39. I § 79a, stk. 1, udgår »og nævnenes«.</p> <p>40. I § 79a, stk. 2, 1. pkt. udgår »eller det nævn, der har foretaget en undersøgelse som nævnt i stk. 1.</p> <p>41. To steder i § 79 a, stk. 2, udgår »eller nævnet«.</p> <p>42. I § 80, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes: »Stk. 2. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen har pligt til at foretage. Udvalget skal desuden rådgive Ankestyrelsen om kriterier for udvælgelse af de klagesager, der kan udtages til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer, jf. § 52 c, stk. 2, og § 59 a, stk. 3. <i>Stk. 3.</i> Ankestyrelsen skal en gang årligt udarbejde en redegørelse til udvalget om sagsbehandlingen i klagesager over kommunalbestyrelsens afgørelser, jf. § 52 a, stk. 1, og § 59 a, stk. 1.«</p> <p>43. § 81, stk. 1, nr. 4, ændres "; " til : og", "og" i nr. 5, ændres "og" til: ".", og nr. 6, ophæves.</p> <p>44. I § 82 ændres "; " efter "Kommunalbestyrelserne" til: "og" og " "beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn« udgår.</p>
--	---

<p>ren anmoder om.</p> <p>§ 3...</p> <p><i>Stk. 2.</i> Når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om tilbud efter §§ 32, 36, 101, 103, 104 og 107-110, skal afgørelsen indeholde oplysninger om beslutninger om den konkrete indsats, som iværksættes, og formålet hermed. Hvis den konkrete indsats ændres væsentligt, finder forvaltningslovens kapitel 3-7 anvendelse ved kommunens beslutning herom. Beslutninger om væsentlige ændringer af den konkrete indsats kan indbringes for de sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p>§ 129. Kommunalbestyrelsen kan, jf. § 131, indstille til det sociale nævn at træffe afgørelse om, at en person, der modsætter sig flytning eller mangler evnen til at give informeret samtykke hertil, jf. dog stk. 2, skal optages i et bestemt botilbud efter denne lov, botilbud i boliger opført efter den nu ophævede lov nr. 378 af 10. juni 1987 om boliger for ældre og personer med handicap eller botilbud efter lov om almene boliger m.v., når</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og 4) den pågældende udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning. 	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 19. juli 2012, som ændret ved § 12 i L 53 og L 61, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 3, stk. 2, 3. pkt., ændres »de sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«</p> <p>2. I § 129, stk. 1, og stk. 3, og to steder i stk. 5 ændres »det sociale nævn« til: »statsforvaltningen«.</p>
---	--

<p>[...]</p> <p>Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i ganske særlige tilfælde indstille til det sociale nævn, at der træffes afgørelse om, at en person, der er optaget i et botilbud som nævnt i stk. 1, og som mangler evnen til at give informeret samtykke, kan flyttes til en anden tilsvarende bolig, hvor omsorgen for personen kan varetages, selv om betingelserne i stk. 1, nr. 1-5, ikke er opfyldt, hvis det skønnes at være i den pågældendes egen interesse, herunder af hensyn til mulighederne for, at den pågældende kan bevare tilknytning til sine pårørende.</p> <p>[...]</p> <p>Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2 vil kunne påklages til det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Kan kommunalbestyrelsens indstilling ikke tiltrædes af den værge, statsforvaltningen har beskikket, jf. § 131, indstiller kommunalbestyrelsen til det sociale nævn at træffe afgørelse om optagelse eller flytning til et bestemt botilbud efter stk. 2.</p> <p>§ 131. Det sociale nævn træffer afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Nævnets afgørelse skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunalbestyrelsens indstilling.</p> <p><i>Det sociale nævns afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke</i></p> <p>§ 131. Det sociale nævn træffer afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 efter indstilling fra kommunalbestyrelsen. Nævnets afgørelse skal træffes senest 2 uger efter modtagelse af kommunalbestyrelsens indstilling.</p> <p>[...]</p>	<p>3. I overskriften før § 131 ændres »Det sociale nævns« til: »Statsforvaltningens«.</p> <p>4. I § 131, stk. 1, 1. pkt., ændres "Det sociale nævn" til: "Statsforvaltningen"</p> <p>5. I § 131, stk. 1, 2. pkt., ændres »nævnets« til: »statsforvaltningens«.</p>
---	---

<p><i>Stk. 3.</i> En ægtefælle eller anden nærtstående person, der deler bolig med den person, som sagen vedrører, er berettiget til at klage over kommunalbestyrelsens afslag på at indstille til optagelse i særlige botilbud efter denne bestemmelse. Klagen kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, men ikke for anden administrativ klagemyndighed.</p> <p><i>Klage til det sociale nævn</i></p> <p>§ 133. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter §§ 125, 126, 126 a, 127, 128 og 137 b og § 137 c, stk. 2, kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klager over indgreb efter § 126, som udføres af private leverandører, kan indbringes for det sociale nævn, jf. stk. 1. Klagen indsendes til kommunalbestyrelsen, som vurderer klagen efter § 66 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. dog stk. 3.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klager over indgreb efter § 126, som udføres af ansatte i regionale tilbud eller af private leverandører i tilbud etableret af regionsrådet, kan indbringes for det sociale nævn, jf. stk. 1. Klagen indsendes til regionsrådet, som vurderer klagen efter § 66 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p>§ 137d...</p> <p><i>Stk. 6.</i> Afgørelser efter § 137 b og § 137 c, stk. 2, kan påklages til det sociale nævn, jf. reglerne i § 133, stk. 1.</p> <p>§ 142...</p> <p><i>Stk. 8.</i> Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 kan indbringes for det sociale nævn, jf. § 166, stk. 1. Dog omfatter klageadgangen efter stk. 1 ikke kommunalbestyrelsens beslutning om, hvorvidt godkendelsen kan ske som plejefamilie, jf. § 66, nr. 1, eller som kommunal plejefamilie, jf. § 66, nr. 2, eller om, hvorvidt godkendelsen skal være konkret eller</p>	<p>6. § 131, stk. 3, 2. pkt. affattes således: »Klagen kan indbringes for statsforvaltningen, men ikke for anden administrativ klagemyndighed.«</p> <p>7. I overskriften før § 133 ændres "det sociale nævn" til: "Ankestyrelsen".</p> <p>8. I § 133, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 1. pkt., § 137 d, stk. 6, § 142, stk. 8, § 166, og § 167, stk. 1-4, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.</p>
---	---

generel, jf. stk. 1, nr. 1 og 2. Afgørelser efter § 142, stk. 2-6, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 166. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan, med mindre andet er fastsat i denne lov eller i lov om retssikkerhed og administration på et sociale område, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

§ 167. Følgende afgørelser kan af barnet eller den unge, der er fyldt 12 år, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område:

- 1) Forebyggende foranstaltninger samt anbringelse uden for hjemmet efter § 52, stk. 3.
- 2) Ungepålæg efter § 57 b.
- 3) Hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 68, stk. 2.
- 4) Valg af anbringelsessted efter § 68 b, stk. 1, samt ændret anbringelsessted efter § 69, stk. 1.
- 5) Behandling og uddannelse m.v. efter § 69, stk. 1.
- 6) Samvær og kontakt efter § 71, stk. 2.
- 7) Anvendelse af alarm- eller pejlesystemer efter § 123 d.

Stk. 2. I det omfang afgørelsen efter stk. 1, nr. 5 og 6, angår den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden, kan afgørelsen af denne på samme måde indbringes for det sociale nævn.

Stk. 3. Afgørelser i sager om bisidder til børn og unge efter § 48 a kan af barnet eller den unge indbringes for det sociale nævn efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 4. Afgørelser om efterværn efter § 76, der træffes i medfør af § 68, stk. 12 og 14, inden den unge fylder 18 år, kan af den unge indbringes for det sociale nævn efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

§ 134. Det sociale nævns afgørelser efter § 131 om optagelse i bestemte botilbud efter § 129 kan indbringes for Ankestyrelsen, inden 4 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørel-

9. I § 134, stk. 1, ændres »det sociale nævns« til: »statsforvaltningens «.

<p>sen.</p> <p>[...]</p> <p><i>Stk. 3.</i> En ægtefælle, en pårørende, en værge eller en anden repræsentant for den person, som foranstaltningen vedrører, kan klage over det sociale nævns godkendelse og det sociale nævns afgørelse, når den person, som afgørelsen vedrører, ikke selv er i stand til at klage.</p> <p>§ 53...</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klager behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Afgørelser om boligplacering af flygtninge efter lovens kapitel 3 og afgørelser om hjælp efter lovens §§ 35-39 kan dog indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Kommunalbestyrelsens afgørelse om udpegning af medlemmer af integrationsrådet, jf. § 42, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p>[...]</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klage over afgørelser, der er truffet efter bemyndigelse i medfør af § 5, stk. 2, kan indbringes for det nævn, der er klageinstans i forhold til den delegerende kommunalbestyrelses afgørelser, jf. stk. 2.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Det sociale nævns og beskæftigelsesankenævnets afgørelser efter stk. 2 og 4 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog efter reglerne i kapitel 9 a og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.</p>	<p>10. I § 134, <i>stk. 3</i>, ændres »det sociale nævns godkendelse og det sociale nævns« til: »statsforvaltningens «.</p> <p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om integration af udlændinge i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1071 af 16. november 2012, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 53, <i>stk. 2, 1. pkt.</i> ændres »beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats« til »Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.</p> <p>2. I § 53, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.</p> <p>3. § 53, <i>stk. 4 og 5</i>, ophæves.</p>
---	---

<p>§ 12. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det sociale nævns afgørelser efter stk. 1 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.</p> <p>§ 50. Afgørelser efter denne lov kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. dog stk. 2.</p> <p>[...]</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser efter kapitel 3 samt efter § 43 a og § 44 kan påklages til beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klager behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p>	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 871 af 29. august 2012, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 12, <i>stk. 1</i>, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.</p> <p>2. I § 12, <i>stk. 2</i>, ændres »Det sociale nævns« til: »Ankestyrelsens«.</p> <p style="text-align: center;">§ 5</p> <p>I lov om social pension, jf. lov nr. 783 af 9. juli 2012, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 928 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 50, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »påklages:« til Ankestyrelsen«.</p> <p>2. I § 50, <i>stk. 3</i>, ændres »beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats« til: »Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.</p>
---	---

<p>§49. Afgørelser efter denne lov kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. dog stk. 3.</p> <p>[...]</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser efter §§ 13-15, 21, 24, 44, 44 a og § 54, stk. 3, kan påklages til beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klager behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p>§ 73. Kommunalbestyrelsens afgørelser om lån til betaling af beboerindskud, forudbetalt leje, depositum eller boligandel i private andelsboligforeninger efter §§ 55-57, 60 a, 64 b, 64 e, 66 og 67 kan påklages til det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p>§1...</p> <p><i>Stk. 3.</i> Hvis kommunalbestyrelsen ikke giver tilbud efter stk. 1, kan der klages til det sociale nævn, jf. lov om retssikkerhed og administration på det sociale</p>	<p style="text-align: center;">§ 6</p> <p>I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1006 af 19. august 2010, som senest ændret ved § 8 i lov nr. 928 af 19. september 2012 og § 11 i L 53, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 49, stk. 1, indsættes efter »påklages«: »til Ankestyrelsen«.</p> <p>2. I § 49, stk. 3, ændres »beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats« til: »Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg«.</p> <p style="text-align: center;">§ 7</p> <p>I lov om individuel boligstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 663 af 14. juni 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 1364 af 28. december 2011 og § 3 i lov nr. 326 af 11. april 2012, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 73, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.</p> <p style="text-align: center;">§ 8</p> <p>I lov tilbageholdelse af stofmisbrugere i behandling, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2010, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 1, stk. 3, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.</p>
---	---

område kapitel 10.

Kapitel 8

Beskæftigelsesankenævn

§ 51. Beskæftigelsesankenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, i det omfang det er fastsat ved lov.

§ 52. I hver region nedsættes et beskæftigelsesankenævn. Direktøren for statsforvaltningen er formand for nævnet. Regionsdirektøren eller dennes stedfortræder er fast medlem af nævnet.

Stk. 2. Beskæftigelsesankenævnet består i øvrigt af 6 medlemmer. Beskæftigelsesministeren udpeger medlemmerne og stedfortrædere for hvert medlem således:

- 1) 1 efter indstilling fra kommunerne i regionen i forening,
- 2) 2 efter indstilling fra Dansk Arbejdsgiverforening,
- 3) 1 efter indstilling fra Landsorganisationen i Danmark,
- 4) 1 efter indstilling fra Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd og Akademikernes Centralorganisation i forening og
- 5) 1 efter indstilling fra De Samvirkende Invalideorganisationer.

Stk. 3. Beskæftigelsesankenævnets funktionsperiode regnes fra den 1. juni året efter det kommunale og regionale valgår. Beskæftigelsesankenævnets medlemmer udpeges for 4 år ad gangen.

Stk. 4. Medlemmer af Ankestyrelsen kan ikke være medlemmer af beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter aftale med indenrigs- og sundhedsministeren antallet af medlemmer, der er nødvendige med henblik på at oprette flere nævn inden for samme region.

Stk. 6. Statsforvaltningen yder sekretariatsbistand til nævnet. Formanden kan overlade sine beføjelser efter denne lov til medarbejdere i sekretariatet.

Beskæftigelsesministeriet

§ 9

I lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 731 af 15. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1364 af 28. december 2011 og senest ved § 2 i L 53, foretages følgende ændringer:

1. *Kapitel 8* ophæves.

<p>§ 53. Afgørelse i de enkelte sager træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende. Sagerne behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Beskæftigelsesministeren kan fastsætte en forretningsorden for beskæftigelsesankenævnet.</p> <p>§ 54. Beskæftigelsesankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ankestyrelsen kan dog på baggrund af en klage optage en sag til behandling, når Ankestyrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p>§ 55. Kapitel 11 om koordinering af praksis i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse for beskæftigelsesankenævnet.</p> <p>§ 56 a...</p> <p><i>Stk. 6.</i> Uenighed om afholdelsen af udgifter efter stk. 5 kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet af jobcenteret eller kommunen, regionen eller vedkommende statslige myndighed. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p>§ 67. Kommunen, regionen, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har pligt til at</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) tilvejebringe og indsende statistiske oplysninger m.v., som beskæftigelsesministeren anmoder om, 2) give Beskæftigelsesministeriet oplysninger om kommunens beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på det beskæftigelsesmæssige område, som kommunen har ansvaret for, herunder om de mål, den har sat for udviklingen, og 3) medvirke til temaplanlægning i kommunepaneler samt til at skaffe uddybende oplysninger om udviklin- 	<p>2. § 56 a, <i>stk. 6</i>, affattes således: <i>"Stk. 6.</i> Uenighed om afholdelsen af udgifter efter stk. 5 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af kommunen, regionen eller vedkommende statslige myndighed."</p> <p>3. I § 67, <i>stk. 1</i>, ændres "regionen, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn" til: "regionen og Ankestyrelsen".</p>
--	--

<p>gen på særlige områder.</p> <p>§ 77. Medlemmerne af beskæftigelsesankenævnene udpeges første gang pr. 1. januar 2007, og udpegningen gælder indtil periodens udløb, jf. § 52, stk.3.</p> <p>§ 128. Jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klage efter stk. 1 kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet af den, som afgørelsen vedrører. Klage over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 kan tillige indbringes for beskæftigelsesankenævnet af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved klage over jobcenterets afgørelser efter kapitel 9-12 vedrørende personer omfattet af § 2, nr. 1, hvor afgørelsen er begrundet i personens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, og ved klage over jobcenterets afgørelser om, at beskæftigelsesindsatsen for personer omfattet af § 2, nr. 1, skal varetages af en anden aktør, træffer beskæftigelsesankenævnet afgørelse i sagen, inden 4 uger efter at klagen er modtaget i beskæftigelsesankenævnet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ved behandling af klage over en kommunes afgørelse om udbetaling af godtgørelse efter § 83 kan beskæftigelsesankenævnet alene tage stilling til, om afgørelsen er i overensstemmelse med de retningslinjer, som kommunen har fastsat.</p>	<p>4. § 77 ophæves.</p> <p style="text-align: center;">§ 10</p> <p>I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 706 af 28. juni 2012, som senest ændret ved § 1 i L 53, L 75, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. § 128, stk. 1, affattes således: "Jobcenterets afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."</p> <p>2. To steder i § 128, stk. 2, og i § 128, stk. 3 og 4, ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg."</p> <p>3. § 128, stk. 5, affattes således: "<i>Stk. 5.</i> Kommunens afgørelser om fleksløntilskud efter § 70 f og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende efter § 70 g, stk. 5, efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg,</p>
---	--

<p>§ 98. Kommunens afgørelser efter denne lov, bortset fra afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan, medmindre andet er bestemt, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunens henvisning til andre aktører efter § 47 a kan indbringes for Beskæftigelsesankenævnet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Andre aktørers afgørelse, jf. § 47 a, kan inden 4 uger indbringes for kommunen.</p> <p>§ 72...</p> <p><i>Stk. 2.</i> Når kommunen har udbetalt forskud efter stk. 1, skal arbejdsgiveren refundere forskuddet inden 4 uger efter, at underretning herom er modtaget. Tilsvarende gælder, når beskæftigelsesankenævnet eller Ankestyrelsen træffer afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt</p>	<p>jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."</p> <p style="text-align: center;">§ 11</p> <p>I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012, som senest ændret ved § 3 i L 53 og L 85, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. § 98 affattes således: "§ 98. Kommunens afgørelser efter denne lov, bortset fra afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 2.</i> Afgørelser om ydelser efter kapitel 10 og 10 a og tilbagebetaling af disse ydelser, jf. § 95, kan indbringes for Ankestyrelsen, jf. § 52 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 3.</i> Kommunens henvisning til andre aktører efter § 47 a kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. <i>Stk. 4.</i> Andre aktørers afgørelse, jf. § 47 a, kan inden 4 uger indbringes for kommunen."</p> <p style="text-align: center;">§ 12</p> <p>I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 653 af 26. juni 2012, som senest ændret ved § 5 i L 53 og L 76, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 72, <i>stk. 2</i>, ændres "beskæftigelsesankenævnet eller Ankestyrelsen" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".</p>
---	---

til at udbetale sygedagpenge, når kommunen har udbetalt forskud efter stk. 1.

§ 77. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Kommunens henvisning til andre aktører efter denne lov kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet.

Stk. 3. Andre aktørers afgørelse, jf. § 19, kan inden 4 uger indbringes for kommunen.

§ 13. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2. § 77 affattes således:

”§ 77. Kommunens afgørelser efter denne lov og kommunens henvisning til andre aktører efter § 19 kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Andre aktørers afgørelse, jf. § 19, kan inden 4 uger indbringes for kommunen.”

§ 13

I lov nr. 473 af 30. maj 2012 om en 2-årig forsøgsordning om jobpræmie til kontanthjælpsmodtagere med langvarig ledighed m.v., som ændret ved § 10 i L 53, foretages følgende ændring:

1. § 13 affattes således:

”§ 13. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.”

§ 14

I lov nr. xx af xx. december 2012 (L 74) om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengeret, foretages følgende ændring:

§ 24 affattes således:

”§ 24. Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.”

§ 15

I lov om kompensation til handicappede i erhverv,

<p>§ 17 a. Klage over afgørelser i jobcentret om støtte til personlig assistance til handicappede i erhverv efter kapitel 3 og om personlig assistance under efter- og videreuddannelse efter kapitel 4 kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats af den som afgørelsen vedrører. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Efter anmodning fra en person med handicap, som af en offentlig arbejdsgiver er blevet meddelt afslag på ansættelse i en ledig stilling, eller som af en offentlig myndighed er blevet meddelt afslag på tildeling af en ledig bevilling til studeplads m.v. eller tilladelse til taxikørsel, kan beskæftigelsesankenævnet udtale sig om, hvorvidt arbejdsgiveren eller myndigheden har overholdt de i medfør af § 3, stk. 2, fastsatte regler om samtale- og forhandlingspligt. Anmodningen skal fremsættes senest 4 uger efter, at ansøgeren med handicap har modtaget arbejdsgiverens eller myndighedens beslutning om afslag på ansættelse eller tildeling af bevilling.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Finder beskæftigelsesankenævnet, at samtale- og forhandlingspligten ikke er overholdt, sender ankenævnet en kopi af udtalelsen til den øverste administrative ansvarlige for den pågældende offentlige arbejdsgiver eller myndighed.</p> <p>§ 37. Klage over kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p>	<p>jf. lovbekendtgørelse nr.727 af 7. juli 2009, som ændret ved § 5 i lov nr. 431 af 28. april 2010 og § 4 i lov nr. 153 af 28. februar 2012, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. § 17 a, stk. 1, affattes således: "Klage over afgørelser i jobcentret om støtte til personlig assistance til handicappede i erhverv efter kapitel 3 og om personlig assistance under efter- og videreuddannelse efter kapitel 4, kan af den som afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."</p> <p>2. I § 17 a, stk. 2, 1. pkt, ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".</p> <p>3. I § 17 a, stk. 3, ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: " Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg", og "ankenævnet" ændres til: "udvalget".</p> <p style="text-align: center;">§ 16</p> <p>I lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 871 af 6. juli 2007, som bl.a. ændret ved § 3 i lov nr. 928 af 18. september 2012 og senest ved § 7 i L53, ændres følgende:</p> <p>1. § 37, stk. 1, affattes således: "Kommunens afgørelser efter denne lov kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."</p>
---	---

<p><i>Stk. 2.</i> Klage over afgørelser efter § 29 kan indbringes for Ankestyrelsen af den arbejdsløshedskasse, som afgørelsen vedrører.</p> <p>§ 12. Kommunens afgørelser efter § 4, stk. 1, § 5 og § 6, stk. 1, § 8, § 9 og § 11, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 15, stk. 3, kan påklages til beskæftigelsesankenævnet, jf. kapitel 8 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. Klagen behandles efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen må ikke træffe afgørelse om ophør af seniorjob, før der er truffet afgørelse i henholdsvis beskæftigelsesankenævnet og Arbejdsdirektoratet, i tilfælde, hvor den pågældende</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) klager til beskæftigelsesankenævnet over, at det ordinære henviste arbejde ikke har været rimeligt, eller 2) klager til Arbejdsdirektoratet efter reglerne i § 98 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. over afgørelsen om manglende indbetaling af medlems- eller efterlønsbidrag. <p>§ 17. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan indbringes for det sociale nævn, jf. kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p>	<p>2. I § 37, <i>stk. 2</i>, ændres "Ankestyrelsen" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg".</p> <p style="text-align: center;">§ 17</p> <p>I lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1543 af 20. december 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 928 af 18. september 2012 og senest ved § 1 i L78, foretages følgende ændringer:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. § 12, <i>stk. 1</i>, affattes således: <p>"Kommunens afgørelser efter § 4, stk. 1, § 5, § 6, stk. 1, § 8, § 9, § 11, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 15, stk. 3, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område."</p> 2. I § 12, <i>stk. 2</i>, ændres "beskæftigelsesankenævnet og Arbejdsdirektoratet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg og Arbejdsskadestyrelsen". 3. I § 12, <i>stk. 2, nr. 1</i>, og § 13 ændres "beskæftigelsesankenævnet" til: "Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg". 4. I § 12, <i>stk. 2, nr. 2</i>, ændres "Arbejdsdirektoratet" til: "Arbejdsskadestyrelsen". <p style="text-align: center;">§ 18</p> <p>I lov om delpension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1096 af 16. december 2005, som ændret lov nr. 1336 af 28. december 2011 og senest ved § 12 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. I § 17 ændres "det sociale nævn, jf. kapitel 10" til "Ankestyrelsen, jf. § 52 a".
---	---

<p>§ 97. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter denne lov kan, medmindre andet er fastsat i denne lov eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p>§ 51... Stk. 6. Afgørelser om søskendetilskud og fripladstilskud i henhold til § 50, stk. 2, kan indbringes for det sociale nævn efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p>§ 58 c. Kommunalbestyrelsens afgørelser om anvisning af ledige boliger i henhold til §§ 54, 57, 58, 58 a og 58 b kan indbringes for henholdsvis det sociale nævn, som den kommune, der har truffet afgørelsen, hører under, og Ankestyrelsen. § 57 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om, hvorvidt Ankestyrelsen kan behandle sagen, anvendes tilsvarende. Kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration</p>	<p style="text-align: center;"><i>Ministeriet for Børn og Undervisning</i></p> <p style="text-align: center;">§ 19</p> <p>I lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, jf. lovbekendtgørelse nr. 668 af 17. juni 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 275 af 5. april 2011 og § 2 i lov nr. 558 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 97 ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.</p> <p style="text-align: center;">§ 20</p> <p>I lov om folkeskolen jf. lovbekendtgørelse nr. 998 af 16. august 2010, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 558 af 18. juni 2012, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 51, stk. 6, ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.</p> <p style="text-align: center;"><i>Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter</i></p> <p style="text-align: center;">§ 21</p> <p>I lov om almene boliger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 884 af 10. august 2011, som ændret ved § 24 i lov nr. 326 af 11. april 2012 og § 2 i lov nr. 1097 af 28. november 2012, foretages følgende ændring:</p> <p>1. I § 58 c udgår »henholdsvis det sociale nævn, som den kommune, der har truffet afgørelsen, hører under, og«.</p>
---	---

<p>på det sociale område finder tilsvarende anvendelse.</p> <p>§ 178 a. Reglerne i § 11 a, stk. 1, 2, 4, 5 og 6 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder tilsvarende anvendelse ved kommunalbestyrelsens, det sociale nævns og Ankestyrelsens behandling af sager om anvisning af en bolig eller sager om godkendelse af udlejning af en bolig i henhold til denne lov, tidligere ældreboliglov, tidligere boligbyggerilove, tidligere kollegiestøttelove og tidligere byggestøttelove samt ved kommunalbestyrelsens behandling af sager om anvisning af en bolig i andet udlejningsbyggeri.</p> <p>§ 4. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om betingelsen i § 3, stk. 3. Indebærer kommunalbestyrelsens afgørelse, at personen ikke kan vælge den ønskede friplejebolig, kan afgørelsen indbringes for det sociale nævn, som opholdskommunen hører under.</p> <p>§ 17... Stk. 9. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1 og 5 kan indbringes for henholdsvis det sociale nævn, som den kommune, hvor boligerne er beliggende, hører under, og Ankestyrelsen. § 57 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om, hvorvidt Ankestyrelsen kan behandle sagen, finder tilsvarende anvendelse. Kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.</p>	<p>2. I § 178a, stk. 1, udgår: »det sociale nævns«.</p> <p style="text-align: center;">§ 22</p> <p>I lov om friplejeboliger, jf. lovbekendtgørelse nr. 897 af 17. august 2011, som senest ændret ved § 2 i lov 1097 af 28. november 2012, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 4 ændres »det sociale nævn« til: »Ankestyrelsen«.</p> <p style="text-align: center;">§ 23</p> <p>I lov om boliger for ældre og personer med handicap, jf. lovbekendtgørelse nr. 666 af 17. juni 2010, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 17, stk. 9, 1. pkt., udgår »for henholdsvis det sociale nævn, som den kommune, hvor boligerne er beliggende, hører under, og«.</p> <p>2. I § 17, stk. 9, 2.pkt., indsættes efter »§ 57«: », nr. 1«.</p>
---	---

	<p style="text-align: center;"><i>Ikrafttræden og overgangsbestemmelser</i></p> <p style="text-align: center;">§ 24</p> <p>Loven træder i kraft den 1. juli 2013.</p> <p style="text-align: center;">§ 25</p> <p><i>Stk. 1.</i> Sager, der er indbragt for de sociale næ og som ved lovens ikrafttræden ikke er færdigt handlet, færdigbehandles af Ankestyrelsen efter kapitel 9 og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som indsat ved denne lovs § 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Sager, der er indbragt for beskæftigelsesankenævnene, og som ved lovens ikrafttræden ikke er færdigbehandlet, færdigbehandles af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter kapitel 9a og 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som indsat ved denne lovs § 1.</p>

Kommentar [DYB26]: eller beskæftigelsesankenævnene

Kommentar [DYB27]: eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

Kommentar [DYB28]: , 9a

Kommentar [DYB29]: stk. 2 udgår

Børnerådet

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 K

22. januar 2013
j.nr.3.7.27/sgh

**Vedr. forslag til ændring af lov om retssikkerhed og administration mv.
(Forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område)**

Forslaget er en del af udmøntningen af aftalen om en holdbar løsning for statsforvaltningerne, se venligst Børnerådets kommentar til Økonomi- og Indenrigsministeriet 22. januar d.å. om en ændret organisering af statsforvaltningerne. Heraf fremgår det, at Børnerådet efterlyser en omlægning af statsforvaltningerne båret af et ønske om at styrke tilbuddene til børn og unge i forbindelse med høring og sagsbehandling m.m.

Nærværende forslag om forenkling af klagestrukturen kan efter Børnerådets opfattelse være egnet til en tiltrængt aflastning af statsforvaltningerne og til at fremme overskueligheden i klagesystemet.

Det er endvidere Børnerådets håb, at sagsbehandlingen ved at samles i Ankestyrelsen kan opkvalificeres, og at de samlede gevinster ved omlægningen kan anvendes til at styrke børn og unges retssikkerhed i sociale klagesager ved at fastholde ressourcerne til børn og unge og ved øget fokus på inddragelse af barnets perspektiv i form af høring mv.

Børnerådet har i øvrigt ingen kommentarer til forslaget.

Med venlig hilsen

Per Larsen
Formand for Børnerådet

Annette Juul Lund
Sekretariatschef

BØRNESAGENS FÆLLESRÅD

Emdrupvej 115A, 5. etage, 2400 København NV - tlf.: 24 62 62 29 – CVR. NR. 23 19 04 19
bf@boernesagen.dk - www.boernesagen.dk

København den 22. januar 2013

Social – og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Høring over forslag om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Forenkling af klagestrukturen på det sociale område) - nr. 2012-7709

Børnesagens Fællesråd takker for anledningen til at afgive høringssvar vedr. ovennævnte.

Børnesagens Fællesråd kan tilslutte sig de foreslåede ændringer med nedlæggelse af de sociale nævn med særlig henvisning til en ensartet behandling for borgerne uanset geografisk placering placeret i Ankestyrelsen. Børnesagens Fællesråd anbefaler samtidig, at der indarbejdes effektive arbejdsgange og standarder, der fremmer den kortest mulige klagesagsbehandling med særligt fokus på forvaltningen de udsatte børn og unges sager, samt at de som fast procedure udmeldes og evalueres.

Venlige hilsener

Sekretariatsleder

FØLGENDE ORGANISATIONER ER MEDLEMMER AF BØRNESAGENS FÆLLESRÅD:

KFBU - Kristelig Forening til Bistand for Børn og Unge	FBU - ForældreLANDSforeningen	Børn og Familier
Foreningen af Danske Døgninstitutioner for Børn og Unge	Daginstitutionernes Lands-Organisation	Børns Vilkår
Ungdommens Vel	Foreningen Jysk Børneforsorg/Fredshjem	Mødrehjælpen
LOS - Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud	Ungdomsringen	Barnets Hus
TABUKA	KFUM's Sociale Arbejde i Danmark	Red Barnet
Foreningen Grønlandske Børn	Landsforeningen BoPam	Ungdommens Røde Kors

Medlemsorganisationerne arbejder tilsammen med mere end 500.000 børn og unge.

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22,
1060 København K

Att: dyb@sm.dk og ejb@sm.dk

Dato: 22/01 - 2013

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område)

Børne – og Kulturchefforeningen (BKF) takker for muligheden for at afgive høringssvar.

BKF hilser den foreslåede forenkling af klagestrukturen på det sociale område velkommen.

Den foreslåede obligatoriske brug af et ankeskema for kommunerne ved genvurdering af klagesager vil med fordel kunne integreres i DUBU / andre IT systemer, der efter Økonomaftalen skal implementeres til sociale sager for børn og unge i kommunerne. Regelforenklinger bør ledsages af udvikling af den elektroniske kommunikation mellem kommunerne og de statslige myndigheder.

BKF imødeser, at forenklingen vil medføre et fald i sagsbehandlingstiden i ankesager, som vi finder bekymrende lang. Statens nuværende lange sagsbehandlingstider er til skade for børnene, deres familier og for kommunernes muligheder for at få udbytte af foranstaltninger efter Serviceloven.

Med venlig hilsen

Christian L. Hansen
Bestyrelsesmedlem
og formand for netværk Børn & Familie

Eventuelle henvendelser til:

Formand for bestyrelsen Flemming Olsen (tlf: 44 52 55 00/30 51 98 97 / bkfdir@herlev.dk)

Formand for netværk Børne og Familie Christian L. Hansen (tlf: 51 51 24 78 / clha@aabenaar.dk)

Social- og
Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Børns Vilkår
Tre Kronergade 126 F, 2. sal
2500 Valby

20. januar 2013

Hørings svar vedr. udkast til forslag til lov om forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område

Børns Vilkår takker for muligheden for at afgive høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område.

Børns Vilkår støtter op om forslaget og mener at den ændrede klagestruktur vil være egnet til at skabe ensartethed i både afgørelsernes kvalitet og praksis.

Børns Vilkår mener, ligesom aftaleparterne, at det er bekymrende, at der er store forskelle på både sagsbehandlingstid, praksis, prioritering og kvaliteten af afgørelserne. Dette skaber meget forskellige vilkår for de børn og de unge, der klager til de sociale nævn. Børns Vilkår mener, at den nye klagestruktur vil gøre klagesystemet mere gennemsigtigt, således at de børn og unge, der kommer i berøring med systemet får følelsen af, at deres problemer er lige betydningsfulde.

Børns Vilkår er endvidere positive overfor den forenkling af klagesystemet som nedlæggelsen af de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene vil medføre.

Børns Vilkår ved fra de vores rådgivning på BørneTelefonen og de børn vi har bisiddet i vores Bisidderafdeling, at det er endog meget vanskeligt for børn og unge at finde rundt i det sociale klagesystem, der - set fra børneperspektiv - er meget indviklet. Børns Vilkår mener, at det forhold, at der nu kun er én klageinstans vil være med til at gøre det mere enkelt for børnene og de unge. Børns Vilkår har i den forbindelse også lagt vægt på, at Ankestyrelsen allerede på nuværende tidspunkt har arbejdet på at formidle deres opgaver og måde at arbejde på til børn og unge, f.eks. på hjemmeside.

Det er oplyst, at det forventes, at man ved gennemførelsen af de foreslåede ændringer vil kunne spare ca. 100 årsværk. Børns Vilkår havde gerne set, at man havde gennemført de mange ændringer, også organisatorisk, forinden man havde taget beslutning om, hvor mange årsværk det er muligt at undvære.

Med venlig hilsen

Dorthe Lysgaard
Direktør

Ingrid Hartelius Dall
Jurist

Københavns Byret

Social- og Integrationsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2013.4

Den 24. januar 2013

Ved en mail af 17. december 2012 har Social- og Integrationsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at udkastet ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til j.nr. 2012-7709.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Social – og Integrationsministeriet
Att.:
Holmens Kanal 22
1060 København K

21.januar 2013

Hørings svar vedr. ændring forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område

Høringsbrevet er modtaget af Dansk Erhverv den 17. december 2012.

Lovforslaget vedrører nedlæggelse af de sociale nævn og beskæftigelsesnævne. Dermed samles alle klager i en klageinstans, Ankestyrelsen.

Dansk Erhverv arbejder overordnet for en effektiv offentlig sektor, hvor private, frivillige og selvejende aktører kan tilbyde alternativer til den offentlige opgaveløsning. Dansk Erhverv repræsenterer en bred vifte af ikke-offentlige aktører på social og beskæftigelsesområdet fra det specialiserede socialområde over ældrepleje og daginstitutioner til beskæftigelsesaktører

1) Generelle kommentarer

Dansk Erhverv er overordnet positiv overfor lovforslaget og bifalder særligt lovforslagets intention om at sikre en mere ensartet klageprocedure og større kvalitet i både klageproces og afgørelser. Dansk Erhverv er ligeledes enig i, at der med lovforslaget skal sikres kortere behandlingstider. Sagsbehandlingstiderne ikke mindst i De Sociale Nævn har alt for ofte været uacceptabelt lange.

Dansk Erhverv støtte til lovforslaget, er dog betinget af, at lovforslaget ikke i praksis kommer til at forringe klageadgangen på social og beskæftigelsesområdet.

2) Specifikke kommentarer

Udover ovenstående generelle betragtninger vil Dansk Erhverv gerne pointere følgende:

Vedr. Kvaliteten af afgørelserne og sagsbehandlingstiden

Dansk Erhverv mener, det er helt afgørende at der med de foreslåede ændringer i klagestrukturen, sættes selvstændigt fokus på

MLR
mlr@danskerhverv.dk

Side 1/2

-

Vores ref.: SAG-2012-02794

-

307579

1) at højne kvaliteten af de afgørelser der træffes i klagesystemet;

2) At der sikres en rimelig sagsbehandlingstid. Dansk Erhverv efterlyser en konkret målsætning for, hvor lang tid der må gå før en administrativ afgørelse foreligger. Alt for ofte har den lange sagsbehandlingstid - ikke mindst når det vedrører anbringelse og lignende indsatser på det socialområde - haft betydelige negative konsekvenser for de involverede parter. Afledte konsekvenser der kan undgås alene ved en kortere sagsbehandlingstid.

Sagsbehandlingstider kan med fordel offentliggøres på Ankestyrelsens hjemmeside

For både at sikre kvalitet og sagsbehandlingstid mener Dansk Erhverv, at Ankestyrelsen bør tilføjes tilstrækkeligt fagligt kvalificerede ressourcer

Ankestyrelsens nævn og udvalg

Dansk Erhverv mener ligeledes, at man med nedlæggelsen af de sociale nævn bør oprette et socialt udvalg under Ankestyrelsen parallelt med strukturen på beskæftigelsesområdet, der bl.a. kan behandle principielle sager på socialområdet.

I forlængelse af Ankestyrelsens øgede kompetencer i forhold til tilbud der er godkendt under serviceloven, bør det desuden overvejes om der skal sikres en tydelig repræsentation af de ikke-offentlige aktører i Ankestyrelsen.

Endelige vil Dansk Erhverv påpege forenklingen af klagestrukturen skal implementeres således at Ankestyrelsen vil være fagligt klædt på til at understøtte de forventede ændringer for tilsyn og godkendelsesprocessen på det sociale område, der kan give anledning til behov for at cementere ny lovgivningsmæssige praksis

Med venlig hilsen

Marie Louise Løvingreen Rasmussen

Velfærdspolitisk Chef
Dansk Erhverv

Danske Handicaporganisationer
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Tlf.: 3675 1777
Fax: 3675 1403
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

Til
Social- og Integrationsministeriet,
e-mail: dyb@sm.dk & ejb@sm.dk

Taastrup, den 14. januar 2013
Sag 16-2012-01548– Dok. 108323 SL/mmh/kft

Danske Handicaporganisationers (DH's) høringssvar til høring over forenkling af klagesystemet på det sociale og beskæftigelsesmæssige område

Generelle bemærkninger

Forslaget om forenkling af klagesystemet fremsættes ud fra et ønske om at skabe kortere sagsbehandlingstid, større gennemsigtighed, højere kvalitet i sagsbehandlingen og mere ensartede afgørelser på tværs af landet. DH er enig i, at disse problematikker bør håndteres og kan derfor tilslutte sig målene. Men midlerne er forkerte.

DH var mildest sagt overraskede over forslaget fremsættelse. Det fremgår af bemærkningerne, at forslaget bl.a. blev fremsat på baggrund af en analyse af klagesystemet på beskæftigelsesområdet foretaget af Deloitte. DH var meget opmærksomme på analysen fra Deloitte og afgav høringssvar til rapporten i Beskæftigelsesrådet. Lige siden har der ikke været tilbagemeldinger ift. ønskede handlinger på baggrund af rapporten, før forslaget om ændring af klagesystemet pludselig blev fremsat uden varsel og uden inddragelse af relevante aktører. Det strider mod regeringens løfte om at demokratisere lovgivningsprocessen. En forudgående debat om et så væsentligt emne af betydning for borgernes retssikkerhed mellem repræsentanter for civilsamfundets organisationer og eksperter kunne efter DH's opfattelse have tjent til at kvalificere det endelige lovgivningsmæssige udspil.

De foreslåede ændringer af klagesystemet på beskæftigelsesområdet, og det sociale område, betyder, at der fremover kun vil være én klageinstans for borgere, der har brug for at klage over kommunale afgørelser. Indskrænkningen af borgernes klageadgang til én instans reducerer borgernes mulighed for at få efterprøvet en sag af principiel eller generel karakter. Stort set alle steder i samfundet, hvor man kan klage over afgørelser, er der to

klageinstanser. Ved de almindelige domstole tre klageniveauer. Men den mulighed vil man fjerne nu, når det handler om så vitale afgørelser som fleksjob, førtidspension, hjælpemidler, sygedagpenge, personlig assistance m.v.

Herudover fjernes det vigtige og historiske lægmandsprincip fra størstedelen af sagerne, som sikrer, at den sunde fornuft er med i afgørelserne. Med forslaget vil kun de principielle sager, og 1200 sager på beskæftigelses- og socialområdet tilsammen, blive behandlet med deltagelse af lægmænd. Det er en væsentlig reduktion fra ca. 20 % til ca. 3,4 % af sagerne.

DH har svært ved at se, hvad der har ændret sig siden Socialreformkommissionens betænkning fra 1969, hvoraf det bl.a. fremgår, deltagelse af ikke-sagkyndige har værdi, når det kan medvirke til, at der tilføres de juridiske medlemmer et forøget kendskab til befolkningens almindelige opfattelse på de pågældende områder, så at befolkningen herigennem kan have særlig tillid til ankemyndighedens afgørelser. Det fremgår videre, at når dette moment kan have særlig betydning, er det fordi mange af afgørelserne... "ikke beror på et rent juridisk ræsonnement, men forudsætter en vis almen viden om befolkningens levevilkår og opfattelse." Lægmand er med til at sikre, at afgørelserne er i tråd med det samfund, retssystemet er en del af. De sikrer, at der træffes ordentlige afgørelser og de tilfører legitimitet til et retssystem, som især mange svage borgere er i berøring med. Det gør sig stadig gældende.

Deloitte's analyse pegede også på, at der var store forskelle i sagsbehandlingstiden, kvaliteten, sagsbehandlingspraksis og prioritering af sagsområder. DH mener, at disse udfordringer kunne være imødekommet på anden vis. Eksempelvis burde det også have været muligt inden for rammerne af det gamle system at indføre det obligatoriske ankeskema til effektiv og ensartet oplysning af klagesager, der indføres med det nye forslag.

Herudover mener DH, at det vil være naturligt for en række sager på social- og beskæftigelsesområdet, at en konkret sag med samme problemstillinger kan variere afhængigt af, hvor borgeren bor, da der jo her er tale om konkrete individuelle vurderinger af den enkelte borgers behov. Dermed vil der næppe være mange sager, hvor der er tale om de helt samme problemstillinger. Det er derfor væsentligt, at det nye centraliserede system bevarer et lokalkendskab i sagsbehandlingen. Samtidig må den kommunale selvbestemmelse også naturligt føre til sager, der har forskellige resultater på tværs af kommunerne. Det store problem er ikke forskelligheden, men derimod, hvorvidt lovgivningen overholdes og borgerne modtager den støtte, de har behov for baseret på deres konkrete individuelle behov. Ved en meget standardiseret sagsbehandling af sager på det sociale og beskæftigelsesmæssige område, kan DH være bekymret for, om den individuelle vurdering bliver overset, ligesom mulighederne for lovlig udvikling i nogle kommuner til inspiration for andre kan få ringere vilkår i fremtiden.

Deloitte's analyse viste endvidere, at borgerne har vanskeligt ved at gennemskue klagesystemet, både i forståelsen af, hvem der behandler sagerne, og hvordan klagen

behandles. DH mener ikke, at det nye system gør det specielt nemmere for borgerne at gennemskue klagesystemet, jf. de specifikke bemærkninger nedenfor.

Det fremgår af lovforslaget, at 'der siden 2007 har været en markant stigning i indkomne klagesager'. DH finder denne udvikling meget bekymrende. DH mener, at der bør ses på årsagerne til dette og ikke kun symptombehandles ved en såkaldt effektivisering af statsforvaltningerne. Det er påfaldende, at der er sket en markant stigning i klagesager efter kommunalreformens ikrafttræden. DH's erfaringer, og de tilbagemeldinger DH får fra vores bagland, tyder entydigt på, at kommunerne har en række udfordringer i forhold til at følge lovens bogstav og intensjon. Der er eksempler på, at kommunerne træffer direkte forkerte afgørelser, selvom dette er i strid med loven. Kommunerne dækker sig ind under, at de ønsker at afprøve lovgivningens rammer, men reelt undermineres borgernes retssikkerhed, når kommunerne bevidst træffer afgørelser, der er på kant med lovgivningen, eller måske klart på den forkerte side af lovgivningen. Det er elementær juridisk grunduddannelse, at kommuner ikke må træffe afgørelser, der på nogen måde kan være på kant med lovgivningen.

Den 22. november 2012 var social- og integrationsminister Karen Hækkerup kaldt i samråd om netop kommunernes overholdelse af loven. På samrådet blev der rejst en række problemstillinger om kommunernes vilje og incitament til at overholde loven. DH mener derfor, at der er behov for at styrke borgernes retssikkerhed og styrke kommunernes incitamenter til at efterleve loven, for at stoppe den uheldige udvikling med markante stigninger i klagesager. Det er ikke en udvikling, som passer sig for et retssamfund som det danske.

DH mener, at retssikkerheden kan styrkes ved bl.a. følgende forslag:

1. Kommunernes incitament for forkerte afgørelser skal fjernes

Kommunen skal stilles økonomisk, som hvis den havde truffet en korrekt afgørelse fra starten. Det vil sige den kommunale gevinst skal inddrages. Hvis en kommune systematisk afviger fra at følge klagesystemets afgørelser eller lign., pålægges det statsforvaltningen at give kommunalbestyrelsen dagbøder. Ved at give dagbøder til kommunalbestyrelsen, sættes kommunalpolitikkerne aktivt i spil for at forbedre retssikkerheden i kommunen. Pengene skal gå til at forbedre retssikkerheden. Dermed sikres en forbedring af sagsbehandlingen i første instans.

2. Ankestyrelsen skal have kompetence til at følge op på dens afgørelse

Ankesystemet skal kunne følge op og sikre, at kommunen følger klagesystemets afgørelser. Opfølgningen kan spænde fra alt mellem dialog til sanktioner jf. nedenfor. Dermed sikres, at klageren får hjælp til at komme videre i systemet.

3. Kommunerne får tilbagemeldingspligt på deres handlinger

Kommunerne skal forpligtes til at melde tilbage til Ankestyrelsen, hvordan de har handlet på tabte og hjemviste sager. Ankestyrelsen får kompetence til at henvende sig

til kommunen, såfremt kommunen ikke har handlet inden en bestemt tidsfrist. Dermed sikres det, at kommunerne efterlever klagesystemets afgørelser.

4. Tidsfrister for behandling af hjemviste sager og mulighed for vejledning

Kommunerne skal behandle hjemviste sager inden for en bestemt tidsfrist. Samtidig skal kommunen kunne hente råd og vejledning i statsforvaltningen, hvis de er i tvivl ved en hjemvisning. Dermed sikres, at kommunerne ikke kan trække sager i langdrag.

5. Borgerne skal have hjælp til at klage

Der er nogle borgere, der end ikke når til at klage over en kommunal afgørelse, fordi de ikke har overskud eller forudsætninger til at klage på egen hånd. Det skal være muligt for personer i disse borgeres netværk at hjælpe borgerne med at udforme en klage, også selvom man er ansat ved kommunen. Ingen medarbejder må være i tvivl om, at de kan hjælpe borgerne til at opnå retssikkerhed. Dermed sikres, at også de svageste borgere kan benytte det klagesystem, der er til for dem.

DH indgår gerne i en dialog om yderligere forslag til en styrkelse af borgernes retssikkerhed.

Konkrete bemærkninger

Skema til genvurdering af sager

Det skema, som kommunerne skal benytte til genvurdering af sager, skal indeholde en række grundlæggende oplysninger. Herudover vil kommunen også blive bedt om at forholde sig til, om sagen efter kommunens opfattelse indeholder principielle spørgsmål.

Det kan være udmærket, at kommunen forholder sig til, om en klage indeholder principielle spørgsmål, men DH kan være bekymret for, om det giver en for ensidig fortolkning af, hvad der er principielt. DH mener, at det også vil være relevant at få lægmandens vurdering af, om en sag kan have principiel karakter. Det fremgår dog ingen steder i lovforslaget, hvordan visitationen af samtlige klagesager til hhv. administrativ eller principiel behandling foretages. Det undrer DH, da visitationen er et omdrejningspunkt for den nye struktur og mulighederne for at skabe et mere gennemskueligt klagesystem for borgerne.

Deloittes analyse af beskæftigelsessystemet pegede på, at remonstration udgør en særlig udfordring for borgernes tillid til klagesystemet, fordi det er den samme instans, der har truffet afgørelsen, der skal genvurdere sagen. Målet med remonstration er, at instansen får lejlighed til at justere sin afgørelse og dermed forebygge unødvendige klagesager. Det interessante i den forbindelse er, om lovgivningen virker efter hensigten, og i hvilket omfang kommuner rent faktisk ændrer deres trufne afgørelser. Det fremgår desværre ikke af undersøgelsen.

Det er DH's erfaring, at en genbehandling yderst sjældent resulterer i en ændring af den trufne afgørelse. Dertil kommer, at kommunerne ofte har vanskeligt ved at efterleve den gældende 4-ugers regel. Samlet set forsinker det sagens videre behandling. Såfremt remonstration ikke virker efter hensigten, er der alene tale om forlængelse af klagesagsbehandlingen. Effekten af remonstration bør derfor undersøges nærmere.

Visitation af sagerne til administrativ eller principiel afgørelse

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvordan visitationen af klagesager til hhv. administrativ eller principiel behandling skal foregå. Ligesom det heller ikke fremgår, hvordan udvælgelsen af de 1200 ikke-principielle sager til behandling med beskikkede medlemmer foretages. Skal visitationen ske i et visitationsudvalg eller får enkelte medarbejdere kompetence til dette inden for de forskellige områder? Der vil være mange forskellige muligheder for at organisere visitationen, som kan medføre et mere eller mindre demokratisk og gennemsigtigt klagesystem.

DH mener, at der i et vist omfang skal inddrages lægmænd i vurderingen af, om sagerne har en principiel karakter eller er egnede til behandling med beskikkede jf. den kvote, der er afsat til behandling med beskikkede medlemmer ud over de principielle sager. Dette, fordi der kan være forskellige perspektiver på, hvad der er afgørende for, at en sag bør behandles med beskikkede medlemmer og hermed en vurdering foretaget med en vis almen viden om befolkningens levevilkår og opfattelse. Uden inddragelse af lægmand kan der hurtigt blive tale om et lukket embedsmandssystem, som er ude af trit med, hvad der rører sig ude i samfundet. Dette er særligt vigtigt, fordi der i lovforslaget lægges op til, at hovedparten af sagerne fremadrettet skal afgøres administrativt.

DH har desuden tidligere peget på, at der bør etableres et uafhængigt nævn, der afgør, om en sag skal optages til principiel behandling. Ganske som i retssager, der ikke kan indbringes for Højesteret uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Principielle afgørelser

Det forventes ikke, at den ændrede klagestruktur vil medføre behov for et større antal sager til principiel behandling, end det er tilfældet i dag. DH undrer sig en smule over dette ræsonnement, idet et af formålene med en visitation af alle sager, jo netop er at alle sager af principiel bliver behandlet som sådan og ikke som i det gamle system, hvor det kun er de sager som aktivt ankes. DH vil gå ud fra, at det antal sager, som vurderes som principielle, vil blive behandlet som principielle, uanset om antallet stiger eller falder.

DH foreslår, at borgere, der får en sag antaget til principiel behandling i Ankestyrelsen, skal have ret til at få beskikket en sagkyndig, som kan føre sagen. Det kan ikke forventes, at borgeren selv skal kan varetage sine interesser.

Afgørelser med beskikkede medlemmer

Det fremgår, at Ankestyrelsen skal udvælge en kvote på 1200 sager med et stort element af skøn, som kan danne grundlag for en vurdering af skønnets anvendelse i konkrete sager, til behandling med inddragelse af beskikkede medlemmer. Af de 1200 sager forventes, at 400 behandles på møde med beskikkede medlemmer, og 800 sager forventes at blive forelagt skriftligt til de beskikkede medlemmer.

DH kan være i tvivl om, hvorvidt 1200 sager er et tilstrækkeligt antal sager til behandling med beskikkede medlemmer. Der er trods alt tale om en væsentlig reduktion. DH mener derfor, at det skal vurderes, om 1200 er nok.

DH mener, at samtlige 1200 sager skal mødebehandles, da det netop er gennem den konkrete dialog, at sagernes korrekte afgørelse sker. En skriftlig kommentering giver ikke mulighed for en grundig drøftelse af sagerne. Derudover mener DH, at det bør vurderes efter 2 år, om det er tilstrækkeligt kun at mødebehandle 1200 sager. Det er trods alt en væsentlig nedgang i antal sager, der behandles med lægmandsdeltagelse.

Med hensyn til udpegningen af beskikkede medlemmer, antager DH en uændret procedure. DH mener, at det er vigtigt at sager på handicapområdet bliver afgjort med inddragelse af lægmænd med godt kendskab til handicaprelaterede problemstillinger. Med nedlæggelse af nævnene, hvor der altid er en beskikket udpeget af DH, er dette ikke i dag tilfældet i Ankestyrelsens system, hvor inddragelse af beskikkede, går på skift mellem de udpegende organisationer.

Kriterier for principiel behandling

DH mener, at kriterierne for vurdering, om en sag er principiel, i udgangspunktet er rigtige. Det er dog ikke alle kriterier, der er fuldstændig klare. Fx lyder en af formuleringerne for, hvornår en sag kan betragtes som principiel, at det er en sag, der 'vedrører ændrede samfundsforhold eller ændrede holdninger i befolkningen, eller der i øvrigt berøres et område, hvor Ankestyrelsen finder behov for at ændre praksis'. En sådan vurdering er meget subjektiv og netop derfor bør lægmand inddrages i visitationen til principielle sager.

DH mener, at Ankestyrelsen skal tage initiativ til i samarbejde med Det Rådgivende Praksisudvalg at definere og kvalificere de kriterier, som skal ligge til grund for at optage afgørelser til principiel behandling.

DH savner en beskrivelse af, hvordan sager kan revisiteres til principiel behandling. Er det den enkelte medarbejder, der i den administrative behandling skal vurdere, om en sag alligevel har principiel betydning? I så fald er det vigtigt, at alle medarbejdere har de rette kompetencer og viden om kriterierne for principiel behandling til at kunne foretage denne vurdering.

DH mener, at en orientering til borgerne, om hvorvidt deres sag behandles administrativt eller principielt, bidrager til at gøre klagesystemet gennemsigtigt for borgerne. Det kan godt være, at en tidsfrist på 14 dage ikke er nødvendig, men at borgeren får besked hurtigst muligt. DH finder ikke, at argumentet om, at fleksibiliteten ift. at kunne reorganisere en sag fra administrativ til principiel vil gå tabt, holder. Det er muligt at lave en formulering i lovgivningen, hvor man tager højde for dette. Det vil ligeledes bidrage til et mere gennemsigtigt system, at borgerne ved, at deres sag kan blive revideret.

Praksisudvalgets nye kompetencer

DH mener, at det er væsentligt, at de personer fra organisationerne, der sidder i det Rådgivende Praksisudvalg, får viden om og indsigt i området, for at kunne indgå i en dialog om visitationskriterier og temaer for udvælgelsen af principielle sager. Det er derfor vigtigt, at praksisudvalget forelægges dokumentation for, hvordan sagerne bliver afgjort, og hvad der sker, når sagerne er afgjort. Dermed sikres, at lægmandens viden om befolkningens livsvilkår og opfattelse bringes bedre i spil.

DH mener, at det Rådgivende Praksisudvalg får beføjelser til at forlange afholdelse af ankemøder, hvor særlige problemstillinger kan behandles. Problemstillingen behandles ved, at man inddrager et større antal sager, som er modtaget i en periode. Formålet med et sådan ankemøde er at give mulighed for mere overordnet at tage stilling til administrativ praksis på et givet område.

Praksisundersøgelser

Det fremgår ikke, hvorvidt der vil blive gennemført færre praksisundersøgelser end hidtil, da det ikke længere er muligt for nævnene at foretage praksisundersøgelser, idet de nedlægges. DH mener, at det skal sikres, at der fortsat gennemføres praksisundersøgelser i nødvendigt omfang. Under alle omstændigheder er der brug for at modernisere praksisundersøgelserne, der er meget kvantitative.

DH foreslår bl.a., at:

1. Modernisering af Ankestyrelsens praksisundersøgelser

Praksisundersøgelserne skal bredes ud, så der bl.a. laves kvalitative praksisundersøgelser af, hvilke konsekvenser afgørelserne har for borgerne. Praksisundersøgelser af kommunernes brug af kvalitetsstandarder og serviceniveauer, samt undersøgelse af effekten af kommunalbestyrelsens behandling af praksisundersøgelser. Dermed sikres en bred og dybdegående viden om retssikkerheden.

2. Alle kommunalbestyrelser skal behandle praksisundersøgelser

Selvom en kommune ikke har deltaget i en praksisundersøgelse, vil det være relevant at behandle Ankestyrelsens praksisundersøgelser sådan, at læring af

praksisundersøgelserne bliver bredere spredt ud. Dermed sikres, at kommunerne lærer af praksisundersøgelserne.

Ekspertes i Ankestyrelsen

DH mener, at der knyttes andre eksperter end lægekonsulenter til Ankestyrelsen. Blandt sådanne eksperter må der være konsulenter med særlig viden inden for forskellige handicapgrupper, revaliderings- og rehabiliteringsspørgsmål osv. Dette kan blandt andet betyde, at grundlaget for afgørelser bliver mere nuanceret og kvalificeret, og at de særlige udfordringer, som gør sig gældende for mindre handicapgrupper, også indgår i grundlaget for afgørelser og de mere generelle vurderinger af sagsområder.

Myndighedernes brug af klagesystemet

I forslaget fremgår, at kommuner fortsat kan benytte klagesystemet i sager, hvor de er uenige om betalingsansvaret. DH mener ikke, det er hensigtsmæssigt, idet vi ser en tendens til, at kommunerne belaster ankesystemet mere og mere med afklaring af indbyrdes stridigheder, f.eks. om betalingsforpligtelse. DH mener derfor, der bør findes et andet forum til at afklare interne uenigheder om betaling mellem kommuner. Ankesystemet er til for at sikre borgernes retsstilling.

Opsættende virkning

Det fremgår af lovforslaget, at der ikke ændres ved, at klager som udgangspunkt ikke har opsættende virkning. Da en klage som oftest vil være en klage over en begunstigende forvaltningsafgørelse, mener DH, at en klage altid bør have opsættende virkning.

Optagelse i botilbud uden samtykke

Det fremgår af forslaget, at optagelse i botilbud uden samtykke fremover skal afgøres i statsforvaltningen frem for de sociale nævn. Argumentet for at placere afgørelserne i statsforvaltningen er, at der så sker en "så begrænset ændring i behandlingen i disse sager som muligt, idet afgørelseskompetencen forbliver varetaget med en stor faglig ekspertise og på et regionalt niveau, samtidig med, at klagerne stadig vil kunne indbringes for Ankestyrelsen som klageinstans."

DH vil stille spørgsmålstejn ved dette, idet de regionale statsforvaltninger ikke længere vil behandle sager på voksenhandicapområdet, som flyttes til en central enhed. DH mener, at afgørelserne bør flyttes direkte til Ankestyrelsen, som besidder de rette kompetencer. Såfremt sagerne afgøres i det administrative klagesystem i Ankestyrelsen, vil der fortsat kunne opretholdes en yderligere ankemulighed, idet man kan give mulighed for anke til behandling i nævnet med lægmandsdeltagelse.

Afgørelser der kan klages over

DH mener, at alle sager skal kunne forelægges Ankestyrelsen, også de sagsområder, som i dag ikke kan indankes, det gælder eksempelvis servicelovens § 117.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized letters that appear to be 'SL' followed by a flourish.

Stig Langvad
Formand

Dato 21.01.2013

Dansk Socialrådgiverforening

faglig handlekraft

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Toldbodgade 19B · DK 1253 København K · T 7010 1099 · ds@socialrdg.dk · www.socialrdg.dk · CVR DK 6335 6018

Høringssvar vedr. ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område)

Dansk Socialrådgiverforening (DS) takker for muligheden for at afgive høringssvar på ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (forenklingen af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område).

Forslaget om forenkling af klagesystemet fremsættes ud fra et ønske om at skabe et mere gennemsligt klagesystem med kortere sagsbehandlingstid, højere kvalitet i sagsbehandlingen samt mere ensartede afgørelser på tværs af landet. DS er enige i disse overordnede intentioner, men mener, at de midler, der benyttes i lovforslaget til at opnå dette, er forkerte og i stedet forringer borgernes retssikkerhed betydeligt.

Samtidig undrer det DS, at man ikke forud for lovforslagets fremsættelse har forsøgt at inddrage de relevante parter i en debat om klagesystemets indretning. Det kunne uden tvivl have kvalificeret det endelige lovforslag betydeligt.

Færre klageinstanser forringer borgerens retssikkerhed

De foreslåede ændringer af klagesystemet på det sociale og beskæftigelsesmæssige område betyder, at der fremover kun vil være én klageinstans for borgere, der har brug for at klage over kommunale afgørelser. Dette vil indskrænke borgernes muligheder for at få efterprøvet en sag af principiel eller generel karakter samtidig med, at flere sager vil blive afgjort uden reelle ankemuligheder. Begge elementer, der er med til at forringe borgerens retssikkerhed betydeligt.

Det undrer DS, at man i sociale sager fremover kun har mulighed for at klage ved en instans, mens der alle andre steder i samfundet er mulighed for at klage over afgørelser ved to eller flere uafhængige klageinstanser. Med dette lovforslags reduktion af klagemuligheder samt den i efteråret

vedtagne lov, der blandt andet gør et afslag på grund af lokal økonomi lovlig, mindrer ændringen af klagesystemet mere om en manøvre, der skal gøre det nemmere for kommunerne at nå de store sparemål, fremfor en reel forenkling, som der ellers lægges op til.

Med lovforslaget er der samtidig en risiko for, at der vil ske en parkering af sager, hvis Ankestyrelsen i praksis ikke når at tage ligeså mange sager op til behandling, som nævnene gør i dag. En situation, der vil forværre de i forvejen eksisterende retssikkerhedsproblematikker i lovforslaget. Det nye ankecenter skal således sikres de nødvendige ressourcer til at behandle alle indkomne klager, så dette ikke bliver tilfældet.

Flere administrative afgørelser

I lovforslaget lægges der op til, at hovedparten af sagerne skal behandles og afgøres administrativt, dvs. at sagerne behandles og afgøres af ansatte i Ankestyrelsen uden møde eller anden deltagelse af beskikkede medlemmer. Med lovforslaget fjernes således et af kerneprincipperne i det danske retssystem fra de fleste af sagerne, nemlig lægmandsprincippet. Lægsmænd er netop med til at sikre, at afgørelserne er i tråd med det samfund, retssystemet er en del af.

Ifølge lovforslaget vil der fremover kun blive involveret beskikkede medlemmer i ca. 1700 klagesager, hvilket svarer til ca. 11 % af de samlede klagesager. Med det foreliggende oplæg vil næsten 90 % af sagerne således blive afgjort uden involvering af beskikkede medlemmer og dermed uden inddragelsen af den almindelige opfattelse i befolkningen. DS mener ikke, at involvering af beskikkede medlemmer i kun 1/10 af sagerne sikrer det formulerede ønske om at bevare lægmandselementet, som beskrevet i lovbemærkningerne. For at fastholde beskikkede medlemmers deltagelse i sagernes behandling som talerør for opfattelsen i den almindelige befolkning er det nødvendigt, at der i selve loven indføres en øvre grænse for, hvor mange sager, der kan behandles administrativt.

Visitation af sager til administrativ eller principiel afgørelse

Det præciseres ikke i lovforslaget, hvordan visitationen af samtlige klagesager til hhv. administrativ eller principiel behandling foretages. Det bliver således uklart, hvorvidt det er den enkelte medarbejder, der har kompetence til at foretage visitationen i hver enkelt sag, eller om der skal være et decideret visitationsudvalg.

En klar og præcis visitation er netop et omdrejningspunkt i forhold til at skabe et gennemsigtigt og enkelt klagesystem med en høj grad af retssikkerhed for den enkelte borger. Det bør derfor præciseres i lovgivningen, hvordan denne visitation konkret skal foregå. Der bør i et vist omfang inddrages lægsmænd i vurderingen af, om sagerne har en principiel karakter. Det bør samtidig klargøres, hvorvidt og hvordan en sag kan revisiteres til

principiell behandling, hvis det igennem den administrative behandling vurderes, at sagen alligevel har principiel karakter.

Borgeren skal orienteres om, hvorvidt deres sag behandles administrativt eller principielt. Det vil være med til at styrke klagesystemets gennemsigtighed. Som det er nu, har lovbemærkningerne nogle tvetydige formuleringer omkring dette. Argumentet om, at fleksibiliteten i forhold til at kunne reorganisere en sag, fra administrativ til principiel, vil gå tabt ved orientering af borgeren fra første færd, holder ikke. Selv en orientering om en reorganisering vil bidrage til et mere gennemsigtigt system.

Ventetider på sagsbehandlingen

Med centraliseringen af klagemuligheden i en samlet instans er der fare for, at der kan opstå unødige ventetider på sagsbehandlingen. Den nye instans vil få tilført en række nye opgaver, der kan tage tid at få på plads (eksempelvis koordinering af afgørelser, opfølgning på praksis i kommunerne samt vejledning om nye afgørelser). Rigtig mange sager handler om mistet forsørgelsesgrundlag (afslag på kontanthjælp eller stop i udbetalingen af sygedagpenge) og forlængede ventetider er således et stort retssikkerhedsmæssigt problem.

Af lovforslaget fremgår det, at der fortsat skal behandles 36.000 sager årligt i det nye ankecenter. Samtidig forlyder det, at ankecenteret skal bemannes med 120 medarbejdere, inkl. ledelse og administrative medarbejdere. Med den bemanning vil den sagsproduktivitet, der er i nævnene i dag, ikke kunne opretholdes, hvilket medfører, at sagsbehandlingstiderne forventes yderligere forlænget. Der bør derfor tages initiativer til at sikre, at bemanningen i ankecenteret kommer til at modsvare de opgaver, der reelt set skal løftes, så borgerne ikke kommer til at betale prisen i form af endnu længere sagsbehandlingstider.

Rekruttering og fastholdelse af medarbejdere

Der kan samtidig opstå problemer med at rekruttere og fastholde kvalificeret arbejdskraft, hvis det nye ankecenter placeres i et udkantsområde. Der vil være rigtig mange af de medarbejdere, der allerede arbejder i Ankestyrelsen samt de sociale og beskæftigelsesmæssige nævn, der ikke kan følge med opgaven, når arbejdspladsen fysisk placeres det sted i landet, som er længst væk fra stort set alle de nuværende lokaliteter. Det vil medføre et stort tab af viden og erfaring, som i dag sikrer en høj grad af kvalitet i sagsbehandlingen og samtidig vil sagsbehandlingstiden i en meget lang periode stige yderligere.

Samtidig kan placeringen af ankecenteret i et udkantsområde medføre en stor fysisk afstand mellem borger og ankeinstans. Det kan samtidig medføre, at kommunikationen med borgeren om en sag fremover vil være ren skriftlig, fremfor at indeholde reelle møder med borgeren. Begge elemen-

ter, der er med til at mindske ankesystemets gennemsigtighed og synlighed for borgerne.

Obligatorisk skema til oplysning af borgerens sag

DS er enige i, at et obligatorisk skema til oplysning af klagesager sikrer, at sagerne bliver ensartet oplyst over hele landet, hvilket understøtter borgernes retssikkerhed. Det obligatoriske skema kan dog også indføres indenfor rammerne af det eksisterende system med samme ønskede effekt.

DS vil gerne understrege, at den individuelle vurdering af en borgers sag i oplysningen af en klagesag aldrig må overses til trods for, at der anvendes et standardiseret, obligatorisk skema.

Ifølge lovbemærkningerne bliver kommunerne i forbindelse med det obligatoriske skema til oplysning af klagesager bedt om at vurdere om sagen efter kommunens opfattelse indeholder principielle spørgsmål. Det kan være udmærket, at kommunen forholder sig til, om en klage indeholder principielle spørgsmål. Dog skal man være opmærksom på, at det kan give en for ensidig fortolkning af, hvad der er principielt. Det vil derfor være relevant at få lægmandens vurdering af, om en sag kan have principiel karakter i forbindelse med oplysningsskemaet eller en konkret visitation i ankecenteret.

Med venlig hilsen

Majbrit Berlau
Formand, Dansk Socialrådgiverforening

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens kanal 22
1060 København K
dyb@sm.dk; ejb@sm.dk

15. januar 2013

Høring over forslag til lov om forenkling af klagestrukturen på det social- og beskæftigelsesmæssige område

Ministeriets j.nr.2012-7709

DANSKE ÆLDRERÅD takker for muligheden for at afgive hørings svar til lovforslaget.

DANSKE ÆLDRERÅD er i den anledning yderst betænkelige, ved at afskaffe de sociale nævn, fordi klageadgangen centraliseres yderligere. DANSKE ÆLDRERÅD mener, det er bekymrende, at en borger ifølge forslaget kun får mulighed for at klage til en instans.

DANSKE ÆLDRERÅD bestyrelse er enig i forslagets formål: At højne såvel kvalitet som hastighed i klagesagsafgørelser indenfor den sociale lovgivning. Hurtigere og mere kvalificeret klagebehandling bør være et retskrav og ikke en hensigtserklæring. Hvis forslaget ikke kun skal ses som en spareøvelse med formindskede rettigheder for borgerne, skal der fra politisk hold fastsættes en tidsfrist for afgørelse af en klage.

DANSKE ÆLDRERÅD foreslår, at der fastsættes en afgørelsesgaranti på max. fire uger indenfor hvilken, en klage over f.eks. hjemmehjælp skal være afgjort og borgeren informeret.

Set i lyset af, at Ankestyrelsen behandler så stort et antal sager vedrørende den sociale lovgivning, der har betydning for administration af ældreområdet, finder organisationen det naturligt, at DANSKE ÆLDRERÅD optages på listen af beskikkede medlemmer.

Med venlig hilsen

Marianne Lundsgaard
Sekretariatsleder

Jernbane Allé 54, 3. th.
2720 Vanløse
Tlf. +45 3877 0160
info@danske-aeldreraad.dk
www.danske-aeldreraad.dk

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Ergoterapeutforeningen
Nørre Voldgade 90
DK-1358 København K
Tlf: +45 88 82 62 70
Fax: +45 33 41 47 10
cvr nr. 19 12 11 19
etf.dk

Den 21. januar 2013
Side 1
Ref.: nbl
E-mail: nbl@etf.dk
Direkte tlf: 53 36 49 23

Høringssvar til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område)

Social- og Integrationsministeriet har den 17. december 2012 sendt lovudkastet, der vedrører ændringer af den eksisterende klagestruktur på det beskæftigelsesmæssige område og det sociale område, i høring.

Lovudkastets indhold betyder, at klagesagsbehandlingen både på det sociale og det beskæftigelsesmæssige område placeres i Ankestyrelsen, og at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne nedlægges. Klagesystemet ændres dermed, så principielle sager behandles allerede i første klageinstans.

Lovforslaget indebærer derudover, at hovedparten af de klagesager, der ikke er principielle afgøres administrativt i Ankestyrelsen. Principielle sager vil fortsat blive behandlet med medvirken af beskikkede medlemmer, og der skal også deltage beskikkede medlemmer i behandlingen af et antal ikke-principielle sager i Ankestyrelsen. Ankestyrelsen skal visitere indkomne klager i forhold til, hvilke der skal behandles som principielle, hvilke der skal behandles med medvirken af beskikkede medlemmer og øvrige sager. Det bliver desuden muligt at revisitere administrative sager til principiel behandling. Endelig lægger lovudkastet op til, at beskikkede medlemmer skal have overordnet indsigt og indflydelse i Ankestyrelsens og Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ved at udvide området for Det Rådgivende Praksisudvalgs rådgivning af Ankestyrelsen.

Ergoterapeutforeningen støtter overordnet lovforslaget, da det forhåbentlig kan gøre op med de nuværende forskelle i nævnenes sagsbehandlingstid, kvalitet, sagsbehandlingspraksis og i prioriteringen af sager til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer. Ergoterapeutforeningen har dog følgende kommentarer til lovforslaget:

Beskikkede medlemmer

Ergoterapeutforeningen mener, at der er en øget risiko for, at lægmandselementet med de beskikkede medlemmer i Ankestyrelsens afgørelser får langt mindre indsigt i og indflydelse på afgørelserne i forbindelse med nedlæggelse af de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne.

Region Midt-Nord
Mindegade 10
DK-8000 Århus C
Tlf: +45 88 82 62 70

Region Øst
Høje Taastrup Boulevard 82, 1.tv.
DK-2630 Taastrup
Tlf: + 45 88 82 62 70

Region Syd
Lumbyvej 11
DK-5000 Odense C
Tlf: + 45 88 82 62 72

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at beskikkede medlemmer skal inddrages i et antal sager, der ikke er principelle. Der står yderligere, at det forventes, at der skal flyttes omkring 36.000 årlige klagesager fra de sociale nævn og beskæftigelsesnævne, hvoraf ca. 80 pct. af klagerne i dag behandles uden medvirken af beskikkede medlemmer. Det vil sige, at der i dag er involveret beskikkede medlemmer i omkring 7.200 af sagerne. Ifølge bemærkningerne er det fremover hensigten, at Ankestyrelsen skal udvælge op til i alt 1.200 sager, der ikke er principelle, hvor beskikkede medlemmer inddrages, og at det forventes, at op til 400 af disse sager udvælges til egentlig mødebehandling.

Der bliver altså tale om langt færre sager, hvor beskikkede medlemmer involveres. Den øgede centralisering og specialisering er selvfølgelig en af grundene hertil, men Ergoterapeutforeningen mener, at det vil være hensigtsmæssigt, at der fastsættes nogle minimumskriterier for, hvor mange ikke-principielle sager beskikkede medlemmer skal inddrages i årligt.

Hvem kontrollerer Ankestyrelsen?

Ankestyrelsen bliver med lovforslaget første og eneste klageinstans, og det er samtidig Ankestyrelsen, der afgør, hvorvidt en klage er principiel eller ej. Ergoterapeutforeningen har i de senere år set flere eksempler på, at Ankestyrelsen har afgivet principafgørelser, fx på hjælpemiddelområdet og i forhold til børneergoterapi, som ombudsmanden senere har bedt Ankestyrelsen om at omgøre eksempelvis i forhold til, hvordan Serviceloven skal fortolkes i forhold til ergoterapi til børn (jf. historisk afgørelse 62-09).

Ergoterapeutforeningen mener derfor, at den nye centralisering af klagesystemet både på beskæftigelsesområdet og det sociale område nødvendiggør, at det præciseres yderligere i loven, hvem der skal kontrollere Ankestyrelsen, og hvordan man klager over Ankestyrelsens afgørelser.

Med venlig hilsen

Gunner Gamborg
Formand, Ergoterapeutforeningen

Til

Social- og Integrationsministeriet

København den 21. januar 2013

Høring over udkast til forslag til ændring af klageadgangen m.m.

FOA's kommentarer til forenkling af klageadgangen

Begrænsning af lægmænds deltagelse i klagesager svækker borgerens retssikkerhed.

FOA betragter det som en garanti for retssikkerheden, at klagesagen behandles ved møde, med deltagelse af beskikkede medlemmer. Vi er bekymret over, at endnu flere sager bliver afgjort af jurister. Jurister er dygtige til at fortolke lovgivning, men jurister befinder sig oftest meget langt fra en LO-arbejders arbejds- og hverdagsliv.

Med hensyn til sager om lediges muligheder i beskæftigelsessystemet, så kender de faglige repræsentanter erhvervs- og uddannelsesmulighederne på det lokale arbejdsmarked

Med hensyn til sager om nedsat arbejdsevne mv., så har de faglige repræsentanter stor erfaring i, hvordan sager bliver varetaget af myndighederne på godt og ondt. Vi ser mange afgørelser, som ikke harmonerer med de reelle muligheder på arbejdsmarkedet

Vi ved, at de af vores repræsentanter, der er blevet interviewet i forbindelse med evalueringen, er kommet med mange eksempler på vigtigheden af at bevare disse kompetencer i klagesystemet, men at de ikke mener at være kommet tilstrækkeligt til deres ret i den skriftlige rapport om evalueringen

Lovforslaget begrundes den forenkledede klagestruktur ud fra praksis i dag, hvor kun et fåtal af sagerne behandles af det samlede nævn, da de fleste afgørelser er formandsbeslutninger. FOA vil omvendt argumentere for, at antallet af mødesager bør øges med den nødvendige tid for lægmænd og ansatte. At argumentere ud fra laveste fællesnævner vil vi tage afstand fra. For at forhindre en fortsættelse af den glidende tendens, at flere og flere sager behandles administrativt, vil vi foreslå, at det i loven bliver fastsat en øvre grænse for hvor mange sager der kan behandles administrativt.

Ensartet praksis er ikke altid en fordel

Lovforslaget argumenterer for fordelene ved ensartet praksis i hele landet. Ensartethed er ikke altid en fordel. Kendskab til arbejdsmarkedets behov, når der skal tages stilling til eksempelvis jobplaner for ledige, revalidering, aktive tilbud osv. kvalificerer afgørelsen.

At centralisere klagebehandlingen til Ankestyrelsen vil give risiko for, at dette lokale kendskab bliver udvandet, medmindre principielle afgørelser træffes geografisk samlet i bunke.

Tilgang i klagesager og hjemviste sager

At argumentere med stigende antal klager og stram økonomi i statsforvaltningen peger mere i retning af, at der er noget galt med de kommunale afgørelser end at ty til at begrænse klageadgangen. Statistikker viser, at mange sager hjemvises og færre ændres. Der er behov for at vurdere de mange hjemvisninger og især, hvad der kommer ud af de hjemviste sager. Det er FOAs erfaring, at de hjemviste sager lider en krank skæbne i kommunerne. For det første må vi rykke for at sagerne vurderes på ny. Dernæst fastholdes de fleste af afgørelserne. Vi tør ikke tænke på, hvordan det går de borgere, som ikke får hjælp fra deres faglige organisation. Vi vil opfordre ankestyrelsen til fremover at følge op på de sager, som hjemvises. Dette kunne ske ved, at man i lighed med indførelse af et standard klageskema også indfører et standard skema til kommunerne for sager, der er hjemvist, således at disse nye afgørelser efterfølgende sendes til Ankestyrelsen.

Det fremgår, at det standardiserede klageskema skal mindske kommunikationen med kommunerne. FOA forventer, at dette skema ikke skal erstatte fremsendelse af alle sagens akter med risiko for at kommunerne vil undlade at oplyse sagen fuldstændigt.

Statsforvaltningen rådgivning af kommunerne

Den uddannelsesvirksomhed, som foregår i dag fra Statsforvaltningerne til kommunerne, vil gå tabt. De kommunale sagsbehandlere vil miste kendskabet og den uformelle gode kontakt til de ansatte i Statsforvaltningen. Muligheden for at ringe til en ansat og "stille et dumt spørgsmål" og få et godt råd, vil forsvinde.

Tidspunktet er uheldigt pga. førtidspensions- og fleksjobreformen

Pga. netop vedtagne lov om en række ændringer af førtidspension og fleksjob er det uheldigt at ændre strukturen netop, hvor der skal træffes nye og principielle afgørelser til fastlæggelse af praksis. Nye ansatte vil få nye områder og hidtidig erfaring og praksis vil forsvinde.

Skønsmæssige afgørelser til votering

Det fremgår af lovforslaget at lægmændene skal præsenteres for et begrænset antal klagesager (op til 1200) af skønsmæssige karakter hovedparten dog til skriftlig votering. Vi er bekymrede over, at hovedparten af sagerne behandles skriftligt. Derved mistes muligheden for

at drøfte sagerne under behandlingen. Forslaget kompenserer på ingen måde den forringede retssikkerhed ved den begrænsede klagemulighed

Med venlig hilsen

Anne Dahl Pedersen

Socialpolitisk konsulent

FOA – Fag og Arbejde

Stauings Plads 1-3, 1790 V

TLF 4697 2273

19. april 2012

Fælles bemærkninger fra LO, FTF og AC til rapport om Evaluering af klagesystemet på beskæftigelsesområdet

Ifølge rapporten tager evalueringen udgangspunkt i to evalueringskriterier.

I hvilket omfang indretningen af klagesystemet på beskæftigelsesområdet understøtter:

- Borgernes retssikkerhed på betryggende måde
- Effektiv udnyttelse af ressourcerne på området.

LO, FTF og AC anerkender, at der er behov for at kvalitetssikre og effektivisere klagesagsbehandlingen, så borgernes retssikkerhed i højere grad tilgodeses. LO, FTF og AC forventer derfor at blive inddraget i den kommende proces med justering af klagesystemet.

LO, FTF og AC mener helt overordnet, at evalueringens konklusioner baserer sig på et mangelfuldt datagrundlag, hvilket medfører at anbefalingerne flere steder bliver utroværdige. I den foreliggende evaluering er de således ikke funderet på et tilstrækkeligt analytisk grundlag, der kan tilsige de radikale ændringer i ankesystemet, som rapporten lægger op til.

Vi er af principielle og retssikkerhedsmæssige grunde *imod* at afskaffe muligheden for, at kunne klage to gange. Hvis man vælger at ændre i antallet af klageinstanser vil konsekvensen være, at klagesystemet skal sikres øget uafhængighed (fx ved at der i klagenævnet sidder en dommer for bordenden) og at arbejdsmarkedets parter skal kunne tage egne sager op. Nævnet skal selv have kompetencen til at fastlægge retningslinjer for, hvilke sager der skal egentlig nævnsbehandles, og hvilke sager der alene behandles af embedsmænd.

Evalueringen forholder sig ikke til den egentlige baggrund for klagesystemet - nemlig, at det er lægmænd, der bedømmer sagerne med et andet blik end det rent juridiske. Her er inddragelsen af repræsentanter fra både lønmodtager- og arbejdsgiversiden derfor vigtig.

Evalueringens konklusion om, at Beskæftigelsesankenævnene (BAN) som 1. klageinstans blot forlænger sagsbehandlingstiden og at arbejdsmarkedets parter alligevel ikke inddrages til at understøtte borgernes retssikkerhed bygger på et ufuldstændigt datagrundlag. LO, FTF og AC har haft evalueringen i høring blandt nævnsdeltagere i BAN og deres vurdering er stik modsat – nemlig, at de i høj grad inddrages, så de netop kan understøtte retssikkerheden. Det er nævnsmedlemmernes erfaring, at der er større kvalitet i den sagsbehandling, der finder sted i de sager, der behandles i nævnene. Fremlæggelse af sager i BAN medfører højere kvalitet i indstillingerne til sagerne. Dette viser, at nævnsinddragelsen sikrer borgernes retssikkerhed.

I bl.a. Nordjylland er der opbygget et stærkt samarbejde mellem BAN og sekretariatet.

Her aftaler nævnet med sekretariatet, hvilke typer sager der skal indstilles til nævnet, hvilket øger kvaliteten i klagearbejdet.

Vi er meget fokuseret på behovet for at få reduceret omfanget af sagsbehandlingsfejl i kommunerne, da det vil være den største kilde til bedre ressourceudnyttelse. Det mener vi kan ske ved:

- At regelforenkle, som man har gjort det på a-kasseområdet
- At efteruddanne personalet i kommunerne
- En bedre vejledningsindsats til sagsbehandlere ift. ny lovgivning og nye klageafgørelser samt bedre klagevejledning til borgerne
- At samle praksisundersøgelser centralt.

LO, FTF og AC er tilhængere af, at al regeludstedelse, der vedrører a-kasserne skal ligge i samme styrelse, hvor også vejledende udtalelser bør ligge, ligesom ansvaret for at få udmeldt principielle afgørelser (i samarbejde med ankeinstansen/instanserne) bør ligge her.

Evalueringen forholder sig ikke til, at der i international forstand er tale om et klagesystem, som anvender relativt få ressourcer. Der er kun ca. 110 årsværk til at servicere sager fra 98 kommuner. Evalueringens konklusion om, at man ved at sikre en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne kan spare i omegnen af 10 mio. kr. årligt, vidner således om, at det ikke er et besparelsperspektiv, der kan være hovedargumentet for en ændring af det nuværende system.

LO, FTF og AC er tilhængere af, at det altid er vigtigt løse opgaver billigst muligt, men det relative lille provenu står ikke mål med det tab af retssikkerhed, der ville finde sted, hvis man nedlægger BAN.

For os er den væsentlige målsætning, som klagesystemet skal kunne efterleve, at borgerne har tillid til klagesystemet, og at det er gennemskueligt for borgerne. Klagesystemet skal desuden være uafhængigt af lovgivers interesser, og det skal opleves retfærdigt af borgerne.

FBU ForældreLANDSforeningen
Bernstorffsvej 20
2900 Hellerup
Tlf. 70 27 00 27
Direkte mobil 51 80 24 58
sek@fbu.dk
www.fbu.dk

Til
Socialministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Att. dyb@sm.dk og ejb@sm.dk

Hellerup, den 21. januar 2013

Høringssvar om forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love
(Forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område)

J.nr. 2012 - 7709

Tak for muligheden for at afgive høringssvar.

FBU ForældreLANDSforeningen har generelt ikke noget at indvende mod, at klagestrukturen forenkles for bl.a. at øge effektiviteten i opgaveløsningen – og slet ikke, såfremt reformen samtidig medfører kortere sagsbehandlingstid og mere ensartet kvalitet i sagsbehandlingen.

FBU's kommentarer vedrører alene forslag om reform af klagestrukturen på det sociale område med udgangspunkt i vores erfaringsgrundlag, som primært er afgørelser eller mangel på samme om særlig støtte til børn og unge samt deres familier efter servicelovens regler.

Kortere sagsbehandlingstid

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at målet med reformen bl.a. er, at den skal bidrage til en kortere sagsbehandlingstid og mere ensartet kvalitet i sagsbehandlingen. Det skal bl.a. ske ved at gøre Ankestyrelsen til den eneste klageinstans i forhold til kommunernes afgørelser på området.

Som brugerorganisation har vi tidligere gange peget på, at de lange sagsbehandlingstider ved de sociale nævn er helt utilfredsstillende og forringer borgeres retssikkerhed. Og for forældre og børn har det ofte virket omsonst f.eks. at klage over beslutninger vedrørende samvær, når der ville komme til at gå mange måneder, før der ville foreligge en afgørelse på klagesagen.

Vi er bekendt med, at mange helt har afholdt sig fra at benytte deres mulighed for at klage p.g.a. de lange sagsbehandlingstider. For når afgørelsen kunne forventes at foreligge, var der måske en helt anden situation.

En lovændring, der vil medføre kortere sagsbehandlingstid, er derfor meget velkommen.

FBU kan imidlertid ikke finde noget i lovforslaget, som anskueliggør at sagsbehandlingstiden med sikkerhed bliver kortere. Hensigt herom er ikke tilstrækkeligt til at sikre kortere sagsbehandlingstid.

FBU anbefaler derfor, at der fastsættes en længste tidsfrist for Ankestyrelsens behandling af både almindelige klagesager og for sager, der antages til principiel behandling fra starten. Der skal muligvis være forskellig tidsfrist på de to typer behandling af sagen – men det må stadig være muligt at fastsætte tidsfrister – og et rimeligt retssikkerhedsmæssigt krav..

Foreløbige afgørelser

FBU finder det vigtigt og nødvendigt, at der fortsat er adgang til at træffe foreløbige afgørelser, som foreslået.

Lægmandsdeltagelse og rådgivende praksisudvalg

FBU finder det vigtigt og nødvendigt opretholde en vis lægmandsdeltagelse i afgørelserne – som lovforslaget lægger op til. Det samme gælder ”udefra” kommende deltagere i Det rådgivende Praksisudvalg.

Det er vigtigt at sikre disse bidrag til de ellers rent administrative afgørelser

Benyttelse af ankeskema

FBU finder, at krav om at kommunerne skal benytte et standardiseret ankeskema vil kunne øge borgerens mulighed for at følge med i processen

FBU anbefaler, at det ved udarbejdelse af ankeskema og procedure bliver fastsat som et krav til kommunerne, at det udfyldte ankeskema samt bilag skal sendes til klageren / borgeren samtidig med, at det sendes til Ankestyrelsen.

Herigennem er borgeren orienteret om kommunens revisitation og beskrivelse af sagens indhold. Endvidere får borgeren mulighed for at se, om alle – for borgeren – relevante bilag er medsendt til Ankestyrelsen. Vi hører jævnligt borgere pege på, at de finder, at kommunen undlader at sende meget relevante dokumenter frem sammen med klagen.

Børnefaglig ekspertise ved afgørelser vedrørende børn og deres familier

De sociale Nævns og Ankestyrelsens opgave er at efterprøve retlige spørgsmål, d.v.s. om der er truffet en lovlig afgørelse.

Afgørelser om særlig støtte til børn, unge og deres familier efter servicelovens bestemmelser er generelt meget skønsmæssige afgørelser. Afgørelser, hvor beslutninger kan forudsætte pædagogisk, social, psykologisk eller psykiatrisk faglighed.

For at kunne leve op til lovens krav om, at skønnet ligger inden for lovens rammer om udøvelse af skønnet, skal afgørelser træffes under hensyn til "barnets bedste." I den vurdering er børnefaglig ekspertise meget nødvendig.

FBU anbefaler, at det sikres, at Ankestyrelsen altid **skal** inddrage børnefaglig ekspertise i disse afgørelser, således at der kan træffes børnefagligt velbegrundede afgørelser.

Med venlig hilsen

Alice Sørensen
Formand

Lene Jørgensen
Landssekretær / socialrådgiver

Social- og Integrationsministeriet
dyb@sm.dk
ejb@sm.dk

TELEFON
DIREKTE 3269 8905

MAF@HUMANRIGHTS.DK

**HØRING OVER UDKAST TIL FORSLAG TIL LOV OM
ÆNDRING AF LOV OM RETSSIKKERHED OG
ADMINISTRATION PÅ DET SOCIALE OMRÅDE, LOV
OM ANSVARET FOR OG STYRINGEN AF DEN AKTIVE
BESKÆFTIGELSESINDSATS OG FORSKELLIGE ANDRE
LOVE (FORENKLING AF KLAGESTRUKTUREN PÅ DET
SOCIALE OG BESKÆFTIGELSESMESSIGE OMRÅDE) -
VORES J.NR. 540.10/28496/MAF/DETS**

22. JANUAR 2013

Social- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 17. december 2012 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til ovenstående.

Lovforslaget udmønter dele af regeringens aftale med Enhedslisten og Liberal Alliance om en samlet og holdbar løsning for statsforvaltningerne. Lovforslaget vedrører blandt andet en ændring af klagesagsbehandlingen på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område.

De afgørelser, som kommunerne træffer efter den sociale og beskæftigelsesmæssige lovgivning, berører en lang række artikler i FN's Handicapkonvention. Det gælder f.eks. retten til et selvstændigt liv og til at være inkluderet i samfundet (artikel 19), retten til arbejde og beskæftigelse (artikel 27), og retten til en tilstrækkelig levedod og social tryghed (artikel 28).

Institut for Menneskerettigheder er Danmarks nationale menneskerettighedsinstitution og er oprettet i overensstemmelse med FN's Paris Principper. Institut for Menneskerettigheder har i sit arbejde bl.a. mandat til at fremme, beskytte og overvåge gennemførelsen af FN's Handicapkonventionen i Danmark.

Instituttet har følgende bemærkninger:

1. REDUKTION AF KLAGESYSTEMET

Lovforslaget medfører, at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene med sekretariat i statsforvaltningerne nedlægges, og at Ankestyrelsen fremover bliver den eneste klageinstans i forhold til kommunale afgørelser på det sociale og beskæftigelsesmæssige område. Klagesystemet på disse to områder reduceres således med en instans. Den nuværende adgang til at klage til Ankestyrelsen over afgørelser fra nævnene gælder alene for sager, som styrelsen selv skønner har generel eller principiel betydning. I 2011 optog Ankestyrelsen således 499 sager til behandling af i alt 4070 henvendelser.

De sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene har siden 2007 oplevet en markant stigning i antallet af indkomne klagesager over kommunale afgørelser. Til trods for den produktionsstigning, statsforvaltningerne har realiseret i nævnene, overstiger antallet af indkomne sager produktionen, og derfor er antallet af verserende sager og den gennemsnitlige sagsbehandlingstid steget.

Formålet med lovforslaget er bl.a. at imødekomme statsforvaltningernes økonomiske udfordringer i forbindelse med behandlingen af klager over kommunale afgørelser. Lovforslaget tilsigter desuden at løse en række u hensigtsmæssigheder i den nuværende organisering af nævnene i de enkelte statsforvaltninger. Det gælder blandt andet i relation til en uensartet sagsbehandlingstid, forskelle i kvalitet og sagsbehandlingspraksis.

Stigningen i antallet af klager til nævnene over kommunale afgørelser bør efter Institut for Menneskerettigheders opfattelse sammenholdes med Ankestyrelsens statistik for de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene for 2011. Disse tal viser, at nævnene i 2011 ændrede eller hjemviste 28 procent af alle de sager, hvor der var klaget over kommunale afgørelser. I 2009 og 2010 blev henholdsvis 26 og 25 procent af alle klager over kommunale afgørelser ændret eller hjemvist.

De u hensigtsmæssigheder, som lovforslaget tilsigter at løse, må formodes at eksistere på andre af statsforvaltningernes arbejdsområder. For eksempel i relation til de psykiatriske patientklagenævn under de enkelte statsforvaltninger. Der er i et andet lovforslag lagt op til, at statsforvaltningerne samles til én statsforvaltning, og at de 5 patientklagenævn samles i et enkelt klagenævn under statsforvaltningen. Dette motiveres med afhjælpning af en række u hensigtsmæssigheder i forbindelse med bl.a. sagsbehandlingstid, kvalitetsforskelle og ressourcestyring. På andre

tilsvarende områder, sker der således ikke en reduktion i klagesystemet som tilfældet er med de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene.

Institut for Menneskerettigheder er opmærksom på at forslaget lægger op til en øget vejledning til kommunerne fra Ankestyrelsens side, blandt andet i form af en årlig redegørelse om den kommunale sagsbehandling. Efter instituttets opfattelse ser det i vidt omfang ud til at være tale om, at Ankestyrelsen overtager statsforvaltningernes eksisterende forpligtelser. Som det ses af de førnævnte høje omgørelsesprocenter i nævnene, har den hidtidige vejledningsindsats m.v. ikke vist sig tilstrækkelig.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at flere tiltag iværksættes, der kan sikre at lovforslaget lever op til sit formål om bl.a. at styrke borgernes retssikkerhed på det sociale område.
- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at virkningerne af lovforslaget løbende evalueres.

2. AFGØRELSE MED DELTAGELSE AF BESKIKKEDE MEDLEMMER

Det fremgår af lovforslaget, at beskikkede medlemmer forventes at deltage i op til 1.200 sager, som indeholder et stort element af skøn. Det sker for at bevare et lægmandselement. Desuden deltager beskikkede medlemmer i principielle sager.

Institut for Menneskerettigheder finder, at kvoten på op til 1.200 sager forekommer som et lavt tal sammenlignet antallet af sager, hvor der i dag deltager beskikkede medlemmer i de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene.

Det fremgår af artikel 4(3) i FN's Handicapkonvention, at medlemsstaterne i beslutningsprocesser vedrørende handicap har pligt til at aktivt involvere personer med handicap. Danmark har tradition for at skabe strukturer, som sikrer den aktive deltagelse af personer udpeget af handicaporganisationer i udformningen af politikker, som har betydning for personer med handicap. Dette gælder f.eks. kravet om handicapråd i alle kommuner og deltagelsen af beskikkede medlemmer i klagesystemet på det sociale og beskæftigelsesmæssige område. Det er derfor efter Institut for Menneskerettigheders opfattelse vigtigt, at dette særlige aspekt af klagesystemet ikke svækkes.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at det forventede antal af afgørelser fra Ankestyrelsen inden for det sociale og beskæftigelsesmæssige område, hvor beskikkede medlemmer deltager, øges.

Der henvises til j.nr. 2012-7709.

Venlig hilsen

Dennis Toft Sørensen

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
DK-1060 København K

Att.: dyb@sm.dk og ejb@sm.dk

Frederiksberg den 22. januar 2013

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område)

Jobrådgivernes Brancheforening skal til dette forslag blot knytte den bemærkning, at det virker fornuftigt at harmonisere og standardisere klagestrukturen på det beskæftigelsesmæssige og sociale område. Det er et skridt i retning af et mere effektivt klagesystem, hvor borgeren er sikret en ensartet, hurtig klagebehandling.

Med venlig hilsen
Jobrådgivernes Brancheforening

Jørgen Borre Larsen
Direktør
Mobil: 20 58 12 33
Mail: jbl@jobraadgiverne.dk

Social- og Integrationsministeriet
Att. dyb@sm.dk og ejb@sm.dk

KL's hørings svar om forenklet klagestruktur

Ved brev af 17. december 2012 har Social- og Integrationsministeriet anmodet KL om bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område).

KL skal i den anledning bemærke, at KL er positiv over for forslagens bemærkninger om, at reformen af den eksisterende klagestruktur på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område blandt andet vil bidrage til en kortere sagsbehandlingstid, mere ensartet kvalitet i sagsbehandlingen og øget effektivitet i opgavevaretagelsen.

Samlingen af ankesagsbehandlingen i Ankestyrelsen betyder, at det ikke længere vil være muligt at benchmarke på tværs af regionerne. Det gælder bl.a. i forhold til sagsbehandlingstiderne. For at kompensere for dette kunne der i stedet opstilles bindende mål for den maksimale klagebehandlingstid i Ankestyrelsen for både administrative sager og for principielle sager

Med den foreslåede overgang til et klagesystem med kun to instanser mister kommunerne deres nuværende mulighed for at få optaget en sag til principiel tredje instans-vurdering i Ankestyrelsen. Kommuner bør derfor i stedet have en indstillingsret om, at en anket sag skal behandles som principiel sag i Ankestyrelsen.

Det foreslås i udkast til lovforslaget, at der udarbejdes et såkaldt ankeskema, som kommunerne altid skal bruge som følgeskrivelse til Ankestyrelsen i forbindelse med en anke. Med henblik på at sikre, at skemaet kan bidrage til at kvalitetssikre kommunernes bemærkninger til sagerne, er det vigtigt, at kommunerne og KL inddrages i udarbejdelsen af ankeskemaet.

Den 22. januar 2013

Sags ID: 1592338

Dok.ID: 1592338

TGS@kl.dk

Direkte 3370 3719

Mobil 2031 3345

Weldekampsgade 10

Postboks 3370

2300 København S

Telefon 3370 3719

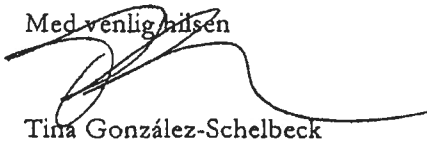
www.kl.dk

Side 1/2

Det vil desuden være hensigtsmæssigt, hvis ankeskemaet også kommer til at foreligge i et blanketformat, som kan integreres i kommunernes sagsbehandlingssystemer.

KL har ikke yderligere bemærkninger til lovforslaget, men tager forbehold for forslaget økonomiske konsekvenser samt endelig politisk behandling i KL.

Med venlig hilsen

Tina González-Schelbeck

LANDSFORENINGEN AF OPHOLDSSTEDER, BOTILBUD OG SKOLEBEHANDLINGSTILBUD

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område)

LOS – Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud, takker for muligheden for at komme med bemærkninger til ovennævnte forslag til lovændring.

LOS er meget positivt indstillet overfor beslutningen om at foretage en forenkling af klagesystemet. LOS finder det dog nødvendigt, at der samtidig træffes de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med overgangen fra det nuværende klagesystem til den forenklede klagestruktur.

Sikringen af ensartet praksis

Et af de elementer som ofte kan give udslag i forskelligartede resultater, er skønsudøvelsen. Selvom klagestrukturen ændres, vil det stadig være landets kommuner, som udøver det retlige skøn. Velvidende at der sjældent vil være tale om et frit skøn, men i stedet et retligt bundet skøn, vil der dog være tilfælde, hvor der vil være overladt elementer af frihed til de forskellige kommuner i forbindelse med det egentlige skøn. Dette kan give udslag i forskellige vurderinger, kommune til kommune, idet der er dele af det retlige skøn, som ikke kan efterprøves.

LOS har desværre i konkrete sager oplevet, at der i forbindelse med sagsbehandlingen opstilles interne regler, som underminerer det individuelle skøn. En handling der strider mod det forvaltningsretlige princip om individuel vurdering og skøn under regel.

LOS mener derfor, at det vil være nødvendigt med et skærpet fokus på skønsudøvelsen, i de tilfælde hvor ankestyrelsen, som klageinstans, efterprøver det retlige skøn. Herudover bør der være særlig fokus på de forvaltningsretlige regler og principper, som binder an til udøvelsen af skønnet, således der sikres en ensartet praksis.

Der lægges i lovændringen op til, at ankestyrelsen skal bestå af forskellige specialiserede afdelinger. LOS håber, at dette vil betyde, at der vil være fokus på ensrettede retningslinjer både for administrative regler, men også i så vidt omfang muligt, på udøvelsen af det forvaltningsretlige skøn, uden at komme i konflikt med forbuddet om skøn under regel. Samtidig er det nødvendigt, at disse retningslinjer kommunikeres ud til de forskellige kommuner, idet det stadig er disse, som træffer afgørelser i første instans. På den måde kan der tages fat på problemstillingen, der hvor den opstår, nemlig ved kommunernes sagsbehandling.

Sagsbehandlingstiden

Vejledningen til lovændringen henviser til en rapport, udarbejdet af Deloitte, hvor der gøres opmærksom på svingende og lange sagsbehandlingstider indenfor beskæftigelsesområdet. Det er dog ikke kun ved nævnene, men også ved ankestyrelsen, sagsbehandlingstiden kritiseres. Rapporten nævner, at ankestyrelsens lange sagsbehandlingstider formentlig er begrundet med, at der er tale om principielle sager.

LOS mener derfor, at det er vigtigt, at der er fokus på, hvordan Ankestyrelsen skal løfte den nye opgave, uden at møde samme hindringer som statsforvaltningen og de forskellige nævn.

Klageskema

LOS bifalder anvendelsen af et generelt klageskema.

Los finder det dog vigtigt, at det omtalte skema ikke bliver anvendt som en udtømmende tjekliste, for hvornår en sag er klar til at blive behandlet, men at man ved behandling af den enkelte sag, i overensstemmelse med forvaltningslovens regler, søger at oplyse sagen fuldt ud, samt i overensstemmelse med formålsbestemmelsen i retssikkerhedsloven, inddrager borgeren i afgørelsen, i den udstrækning dette er hensigtsmæssigt.

Administrativ afgørelse af størstedelen af klagesagerne

I bemærkningerne til retssikkerhedslovens § 51, som vedrører sammensætningen af ankestyrelsen i forbindelse med klagesagers afgørelse, anføres følgende:

"Formålet med at inddrage beskikkede medlemmer er at fremme kontakten mellem DSA og befolkningen og give mulighed for at træffe afgørelser, der er i harmoni med befolkningens almindelige ønsker og opfattelse i sager, der ikke alene angår spørgsmålet om ret eller ikke-ret til en ydelse, men hvor der indgår væsentlige afvejningsproblemer af såvel menneskelig som social karakter."

LOS mener i forlængelse heraf, at der fortsat skal være fokus på at komme frem til både den korrekte juridiske afgørelse, men også en afgørelse, som afspejler de samfundsmæssige forhold borgeren lever under. Især når klageinstansen ikke længere er regionalt beliggende, kan det være svært at afspejle de konkrete omstændigheder, den pågældende borger befinder sig i.

LOS ser derfor positivt på at man i § 52 b, stk. 2, hvor mødebehandling bevares for et mindre antal sager, som er egnet til at drøfte på møde.

Borgerens retsfølelse

Spørgsmålet er om man risikerer at krænke borgernes retsfølelse ved at afskære muligheden for behandling af principielle og generelle sager ved to instanser.

For at imødekomme dette, anbefaler LOS, at ankestyrelsen overvejer et tilbud om mundtlig uddybning af afgørelsen, såfremt borgeren nærer ønske herom. Herved sikres det at borgeren har forstået indholdet af afgørelsen. Dette kan eventuelt være et tilbud, som udbydes i de regionale statsforvaltninger.

Samtidig bør det overvejes om en ændret klagestruktur kan medføre en øget belastning af domstolssystemet, idet borgeren er nødsaget til at gå denne vej, såfremt denne ønsker sagen behandlet i to instanser. Principielt er dette ikke en ændring i forhold til tidligere, idet nævnenes afgørelser er administrativt endelige, med mindre der er tale om principielle eller generelle sager, men set i forhold til borgerens fornemmelse for retfærdighed, kan dette blive en udvej.

I forhold til beskæftigelsesudvalget

I ankestyrelsen vil der blive sondret mellem, hvorvidt en afgørelse vedrører det beskæftigelsesretlige område eller ej. Vedrører sagen det beskæftigelsesretlige område, kan sagen blive behandlet i beskæftigelsesudvalget, som er et uafhængigt udvalg under ankestyrelsen. Der er således positivt lagt op til en opdeling af sager mellem udvalg og ankestyrelsen generelt.

En klagesag kan indeholde elementer fra flere retsområder, hvorfor LOS anbefaler, at der tages stilling til, hvorvidt en sag skal behandles samlet af én gruppe, eller om der kan finde en opdeling af sagen sted, såfremt den indeholder elementer fra forskellige retsområder. Dette vil især være relevant i de tilfælde, hvor en klagesag indeholder både beskæftigelsesretlige og andre socialretlige elementer.

Med venlig hilsen

Sigrid Fleckner

Sekretariatsleder

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Social- og Integrationsministeriet
Departementet, Holmens Kanal 22
1060 København K

Sagsnr. 13-28
Vores ref. EKH/dha/ckm
Deres ref. XXX

Sendt på e-mail til dyb@sm.dk og ejb@sm.dk.

Den 21. januar 2013

LO's høringssvar vedr. udkast til forslag til ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område).

Lovforslaget foreslår bl.a., at klagebehandlingen på det sociale område og det beskæftigelsesmæssige område placeres i Ankestyrelsen, og at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævn nedlægges.

En del af baggrunden for lovforslaget kommer fra anbefalinger om en ændret klagestruktur fra en evaluering af klagesystemet på beskæftigelsesområdet udarbejdet for Beskæftigelsesministeriet. En hovedanbefaling fra evalueringen er, at nedlægge beskæftigelsesankenævne. Regeringen vurderer, at konklusionerne fra evalueringen af klagesystemet på beskæftigelsesområdet også kan overføres til de sociale nævn.

LO har i april 2012 sammen med FTF og AC indgivet fælles høringssvar til beskæftigelsesministeren, hvori vi argumenterer for, at vi er principielle modstandere af en nedlæggelse af beskæftigelsesankenævne. De tre lønmodtagerhovedorganisationer er derfor stærkt utilfredse med, at aftaleparterne har valgt at fjerne denne klageinstans (se bilag).

Begrænsning af lægmænds deltagelse i klagesager svækker borgerens retssikkerhed.

LO betragter det som en garanti for retssikkerheden, at klagesagen behandles ved møde, med deltagelse af beskikkede medlemmer. Vi er bekymret over, at endnu flere sager bliver afgjort af jurister. Jurister er dygtige til at fortolke lovgivning, men jurister befinder sig oftest meget langt fra en LO-arbejders arbejds- og hverdagsliv.

Med hensyn til sager om lediges muligheder i beskæftigelsessystemet, så kender de faglige repræsentanter erhvervs- og uddannelsesmulighederne på det lokale arbejdsmarked.

Med hensyn til sager om nedsat arbejdsevne mv. så har de faglige repræsentanter stor erfaring i, hvordan sager bliver varetaget af myndighederne på godt og ondt. Vi ser

mange afgørelser, som ikke harmonerer med de reelle muligheder på arbejdsmarkedet.

Vi ved, at de af vores repræsentanter, der er blevet interviewet i forbindelse med evalueringen af klagesystemet, er kommet med mange eksempler på vigtigheden af at bevare disse kompetencer i klagesystemet, men at de ikke mener at være kommet tilstrækkeligt til deres ret i den skriftlige rapport om evalueringen.

Lovforslaget begrundes den forenkede klagestruktur ud fra praksis i dag, hvor kun et fåtal af sagerne behandles af det samlede nævn, da de fleste afgørelser er formandsbeslutninger. LO vil omvendt argumentere for, at antallet af mødesager bør øges med den nødvendige tid for lægmænd og ansatte. At argumentere ud fra laveste fællesnævner vil vi tage afstand fra. For at forhindre en fortsættelse af den glidende tendens, at flere og flere sager behandles administrativt, vil vi foreslå, at der i loven bliver fastsat en øvre grænse for, hvor mange sager der kan behandles administrativt.

Ensartet praksis er ikke altid en fordel

Lovforslaget argumenterer for fordelene ved ensartet praksis i hele landet. Ensartethed er ikke altid en fordel. Kendskab til arbejdsmarkedets behov når der skal tages stilling til eksempelvis jobplaner for ledige, revalidering, aktive tilbud osv. kvalificerer afgørelsen.

At centralisere klagebehandlingen til Ankestyrelsen vil give risiko for, at dette lokale kendskab bliver udvandet, medmindre principielle afgørelser træffes geografisk samlet i bunke.

Tilgang i klagesager og hjemviste sager

At argumentere med stigende antal klager og stram økonomi i Statsforvaltningen peger mere i retning af, at der er noget galt med de kommunale afgørelser end at ty til at begrænse klageadgangen. Statistikker viser, at mange sager hjemvises og færre ændres. Der er behov for at vurdere de mange hjemvisninger og især, hvad der kommer ud af de hjemviste sager. Det er LO's erfaring, at de hjemviste sager lider en krank skæbne i kommunerne. For det første må vi rykke for, at sagerne vurderes på ny. Dernæst fastholdes de fleste af afgørelserne. Vi tør ikke tænke på, hvordan det går de borgere, som ikke får hjælp fra deres faglige organisation. Vi vil opfordre Ankestyrelsen til fremover at følge op på de sager, som hjemvises. Dette kunne ske ved, at man i lighed med indførelse af et standard klageskema også indfører et standard skema til kommunerne for sager, der er hjemvist, således at disse nye afgørelser efterfølgende sendes til Ankestyrelsen.

Det fremgår, at det standardiserede klageskema skal mindske kommunikationen med kommunerne. LO forventer, at dette skema ikke skal erstatte fremsendelse af alle sagens akter med risiko for, at kommunerne vil undlade at oplyse sagen fuldstændigt.

Statsforvaltningens rådgivning af kommunerne

Den uddannelsesvirksomhed, som foregår i dag fra Statsforvaltningerne til kommunerne, vil gå tabt. De kommunale sagsbehandlere vil miste kendskabet og den

uformelle gode kontakt til de ansatte i Statsforvaltningen. Muligheden for at ringe til en ansat og ”stille et dumt spørgsmål” og få et godt råd, vil forsvinde.

Tidspunktet er uheldigt pga. førtidspensions- og fleksjobreformen

Pga. den netop vedtagne lov om en række ændringer af førtidspension og fleksjob er det uheldigt at ændre strukturen netop, hvor der skal træffes nye og principielle afgørelser til fastlæggelse af praksis. Nye ansatte vil få nye områder, og hidtidig erfaring og praksis vil forsvinde.

Skønmæssige afgørelser til votering

Det fremgår af lovforslaget, at lægmændene skal præsenteres for et begrænset antal klagesager (op til 1200) af skønmæssige karakter hovedparten dog til skriftlig votering. Vi er bekymrede over, at hovedparten af sagerne behandles skriftligt. Derved mistes muligheden for at drøfte sagerne under behandlingen. Forslaget kompenserer på ingen måde den forringede retssikkerhed ved den begrænsede klagemulighed.

Fra forslag til nyt klagesystem til endelig aftale om et nyt klagesystem

Da regeringen præsenterede sit forslag til en ændring af klagesystemet på det sociale og beskæftigelsesmæssige område, var der ud over det generelle problem med, at regeringen ville nedlægge de sociale nævn og beskæftigelsesankenævnene en række yderligere problematikker. LO vil gerne kvittere for, at aftaleparterne har lyttet til vores anbefalinger om, at sikre en række væsentlige elementer i et nyt klagesystem: Revitaliseringen af det Rådgivende Praksisudvalg, hvor der nu vil være indflydelse på bl.a. visitationskriterier for behandlingen af sager, sammen med muligheden for at revisitere administrative sager til principiel behandling samt inddragelse af lægmænd ved principielle sager såvel som ved sager med et element af skøn, være med til at give kvalitet og retssikkerhed i klagesystemet.

Desuden støtter LO, at Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fortsat består af samme medlemmer som i dag.

Med venlig hilsen

Ejner K. Holst

Social- og Integrationsministeriet

Att.: Daniel Y. Bujandric (dyb@sm.dk og ejb@sm.dk).

Bredgade 25, opg. F, 4.sal
1260 København K

Tlf. 4185 1344

www.udsatte.dk

E-mail: post@udsatte.dk

J.nr. nam

22. januar 2013

Høringssvar vedr. ændring af klagestrukturen

Rådet for Socialt Udsatte takker for høringen af 17. december 2012 om ændring af bl.a. klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesrettede område.

Lovforslaget rummer nogle elementer som kan opkvalificere behandlingen af sociale og beskæftigelsesrettede sager, hvilket Rådet hilser velkomment. Det giver dog Rådet anledning til bekymring for borgerens retssikkerhed, når et klagesystem får en klageinstans mindre. Selvom borgeren beholder muligheden for at få sin sag principielt behandlet, fratages borgeren muligheden for selv at søge om dette som en ankemulighed. Det svækker retssikkerheden for den enkelte borger.

At borgeren får vished om, at en afgørelse er endelig i det enstrengede administrative klagesystem, når afgørelsen over borgerens klage er truffet, øger ikke nødvendigvis retssikkerheden for den enkelte borger, som det ellers fremhæves under forslaget's almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.3. "*En klageinstans for alle sager*". Der vil være stor risiko for, at nogle borgere vil føle, at de er blevet frataget en handlemulighed og en second opinion. Det tager lovforslaget ikke højde for.

Rådet foreslår, at det bliver en mulighed for offentligheden deriblandt sagens parter, via web-tv, at overvære de møder hvor sager af principiel karakter behandles. På den måde vil sagsparterne få mulighed for at sikre sig, at alle relevante argumenter er blevet inddraget i vurderingen.

Desuden foreslår Rådet, at sagsparterne får mulighed for at anmode om en udtalelse om, hvorfor deres sag ikke er principiel.

Med venlig hilsen

Jann Sjørnsen
Formand

Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Att: Daniel Y. Bujandric

21. januar 2013

Høring vedrørende forenkling af klagestrukturen på det sociale område

Selveje Danmark fremsender hermed sine bemærkninger til udkast til forenkling af klagestrukturen på det sociale område.

Helt overordnet støtter Selveje Danmark forslaget med følgende bemærkninger:

Selveje Danmark lægger afgørende vægt på kvaliteten af de afgørelser, der træffes i klagesystemet og, at ændringen ikke samtidig reducerer antallet af bestemmelser, efter hvilke afgørelser kan indklages til Ankestyrelsen. Samtidig skal det sikres, at sagsbehandlingstiden ikke forøges som konsekvens af den ændrede struktur.

Det vil derfor være afgørende, at der tilføres de nødvendige faglige ressourcer til Ankestyrelsen og, at der løbende på f.eks. Ankestyrelsens hjemmeside informeres om sagsbehandlingstider.

Ankestyrelsen har gennem de seneste år fået flere kompetencer i forhold til afgørelser rettet mod godkendte tilbud efter serviceloven, det kan handle om godkendelse, tilsyn mv. For at sikre kvaliteten af Ankestyrelsens afgørelser og en repræsentation af de ikke offentlige tilbud i Ankestyrelsen, kan det derfor anbefales, at det overvejes at udvide Ankestyrelsen med en repræsentant udpeget af f.eks. Selveje Danmark som repræsentant for de selvejende non-profit aktører på velfærdsområdet.

Med venlig hilsen

Jon Krog

Branchedirektør

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att.: Daniel Y. Bujandric

Mail: dyb@sm.dk og ejb@sm.dk

Girokonto 402-3951

Ref. ASA/lh
Dok.nr. 1574544

Sag.nr. 2013-SLCSFA-
01727

21. januar 2013

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område)

Social- og Integrationsministeriet har den 17. december 2012 bedt Socialpædagogernes Landsforbund om eventuelle bemærkninger til forslaget om en forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område.

Forslaget indebærer, at den eksisterende klagestruktur ændres, så behandlingen af klagesager på det sociale område og beskæftigelsesområdet placeres i Ankestyrelsen, og at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne med sekretariat i statsforvaltningerne nedlægges.

Med hensyn til beskæftigelsesområdet henviser Socialpædagogernes Landsforbund til høringssvaret fra LO. I det følgende forholder Socialpædagogernes Landsforbund sig udelukkende til forslaget om en ændret klagestruktur på det sociale område.

Efter forslaget skal behandlingen af alle klager over kommunale afgørelser på det sociale område foregå i Ankestyrelsen. Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at formålet er

- at give grundlag for at sikre ensartet praksis for afgørelser på tværs af landet, så det bliver uden betydning for en afgørelse, hvor en borger bor
- at give grundlag for bedre kvalitet og ressourceudnyttelse gennem faglig specialisering og fleksibel fordeling af ressourcer til de områder, hvor der konkret er behov for det

- at ordningen forventes at give grundlag for kortere, mere ensartede sagsbehandlingstider gennem muligheden for en mere fleksibel ressourceudnyttelse og specialisering.

Det ændrede system betyder, at der kun vil være én klageinstans – i dag kan afgørelser i de sociale nævn ikke anbringes for en anden administrativ myndighed, men Ankestyrelsen kan på baggrund af en klage tage en sag op til behandling, hvis Ankestyrelsen skønner, at sagen har generel eller principiel betydning.

Det foreslås, at klagesagerne som udgangspunkt behandles administrativt i Ankestyrelsen, dvs. at de behandles og afgøres af ansatte i Ankestyrelsen, som styrelseschefen har overladt sine beføjelser efter lovgivningen til – uden medvirken af beskikkede medlemmer.

Principielle sager skal også afgøres endeligt i Ankestyrelsen, men vil blive mødebehandlet efter reglerne om udvidet votering med deltagelse af beskikkede medlemmer.

Herudover vil de beskikkede medlemmer også blive inddraget i behandlingen af et antal konkrete ankesager, der ikke er principielle. Det er meningen, at Ankestyrelsen udvælger en kvote på op til i alt 1.200 sager (fra både det sociale område og beskæftigelsesområdet) med et stort element af skøn – men uden at de er principielle – hvor skønnets anvendelse i konkrete sager kan blive vurderet.

Af de op til i alt 1.200 sager vil 400 blive udvalgt til egentlig mødebehandling med deltagelse af beskikkede medlemmer efter § 53 i retssikkerhedsloven (eller til mødebehandling i Beskæftigelsesudvalget hvad angår sager på beskæftigelsesområdet). Desuden vil op til 800 sager blive forelagt de beskikkede medlemmer til skriftlig votering.

Socialpædagogernes Landsforbund går ud fra, at der er tale om op til 1.200 sager om året, men det fremgår egentlig ikke af bemærkningerne. Med hensyn til sagerne, der forelægges til skriftlig votering, går Socialpædagogernes Landsforbund ud fra, at et beskikket medlem kan bede om at få en sag behandlet på et møde.

I dag træffer Det Sociale Nævn på et enkelt område afgørelser som en egentlig første instans med klagemulighed til Ankestyrelsen. Det drejer sig om § 129 i serviceloven, hvor en kommune i ganske særlige situationer kan indstille til Det Sociale Nævn at træffe afgørelse om, at en person, der modsætter sig flytning eller mangler evne til at give informeret samtykke, kan overflyttes til et specielt botilbud. Her foreslås det, at statsforvaltningen fremover bliver første instans, og at der fortsat kan klages over en afgørelse til Ankestyrelsen. Herved bevares to instanser ved klager over disse afgørelser.

Socialpædagogernes Landsforbund er helt enig i formålet med de foreslåede ændringer – at der kommer en større ensartethed i afgørelserne, at der bliver en bedre kvalitet, og at sagsbehandlingstiderne bliver kortere.

Socialpædagogernes Landsforbund er i tvivl om, hvorvidt lægmandsprincippet i form af inddragelse af beskikkede medlemmer er tilstrækkeligt tilgode-set i forslaget til en ny klagestruktur. Det har gennem efterhånden rigtig mange år været et alment anerkendt princip på adskillige områder. Formålet er at inddrage andre "udefra" i beslutningerne. Og hvorfor nu det? Her kan man bringe en overvejelse af Grundtvig i erindring:

"Det kan jo ikke nægtes, at den som udelukkende helliger sig til et Fag let forledes til Ensidighed. De Begreber, man lægger til Grund for sin Bedømmelse, bliver mere og mere udviklede, og man tillægger visse Begreber måske alt for megen Magt uden at tage Hensyn nok til Virkeligheden".

Der bliver inddraget beskikkede medlemmer i de principielle sager samt et antal sager, der ikke er principielle. Det forekommer imidlertid ikke klart, hvordan visitationen af sager til henholdsvis administrativ eller principiel behandling mv. kommer til at foregå. Det samme gælder udvælgelsen af de op til 1.200 sager (fra både det sociale område og beskæftigelsesområdet), der skal behandles med inddragelse af beskikkede medlemmer. Det fremgår desuden, at der bliver mulighed for at reorganisere administrative sager til principiel behandling. Anledningen vil være, at en sag under Ankestyrelsens behandling viser sig at indeholde elementer, der gør, at den bør principbehandles.

Socialpædagogerne vil anbefale, at det bliver nærmere beskrevet, hvordan visitationen mv. kommer til at foregå. Desuden vil Socialpædagogerne anbefale, at der efter to år foretages en samlet vurdering af, hvordan systemet har fungeret, og om der på grundlag af vurderingen bør foretages ændringer.

Socialpædagogernes forslag om en samlet vurdering ligger i forlængelse af, at Det Rådgivende Praksisudvalg i Ankestyrelsen ifølge lovforslaget skal have øget indflydelse. Udover at følge og rådgive Ankestyrelsen om koordinering af praksis i kommunen skal udvalget rådgive om

- visitationskriterier for udvælgelsen af de sager, hvor afgørelsen skal træffes med beskikkede medlemmer
- behov for særlige indsatsområder på baggrund af gennemførte kvalitetsmålinger af de kommunale afgørelser, som Ankestyrelsen behandler som ankeinstans
- generel formidling og vejledning af Ankestyrelsens praksis

Ankestyrelsen skal endvidere udarbejde en årlig beretning om, hvad der foregår.

Det er meget centralt, at der sker en formidling af, hvad der foregår, så det ikke ender med at blive "lukket land" for befolkningen. Derfor er det godt med en øget indflydelse til Praksisudvalget, og at Ankestyrelsen skal udarbejde en årsberetning.

Endelig foreslås det, at Social- og Integrationsministeriet får bemyndigelse til at bestemme, at der skal bruges et bestemt ankeskema ved genvurderingen af kommunale afgørelser, der er klaget over. Det er efter Socialpædagogernes opfattelse en rigtig god idé.

Venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Benny Andersen', with a long horizontal stroke extending to the right.

Benny Andersen
Forbundsformand

Daniel Yuki Bujandic

Fra: Pia Nedergaard Grage - PNG <PNG@ATP.DK>
Sendt: 16. januar 2013 15:10
Til: Daniel Yuki Bujandic; Elsebeth Jarl Brunés
Emne: Høring over udkast til forslag om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område m.v.

Kære Daniel Y. Bujandic

Social- og Integrationsministeriet har den 17. december 2012 tilsendt Udbetaling Danmark et udkast til forslag om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love og anmodet om eventuelle bemærkninger senest den 22. januar 2013.

Udkastet giver ikke Udbetaling Danmark anledning til bemærkninger.

Venlig hilsen
Pia Nedergaard Grage

udbetaling danmark=

Juridisk Konsulent · Projektorganisation for Udbetaling Danmark
Direkte nummer 48204369 · Mobil 51229772
e-mail PNG@ATP.DK

Udbetaling Danmark · Kongens Vænge 8 · 3400 Hillerød
www.borger.dk

Oplysningerne i denne e-mail kan være fortrolige og er udelukkende beregnet til brug for de ovenfor angivne personer eller virksomheder. Vi gør opmærksom på, at udbredelse, omdeling eller kopiering af oplysningerne efter omstændighederne er forbudt. Hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejltagelse, bedes du meddele det til afsenderen og derefter slette den. På forhånd tak.

Daniel Yuki Bujandic

Fra: Abelone Løgstrup <al@aeldreforum.dk>
Sendt: 15. januar 2013 10:37
Til: Daniel Yuki Bujandic; Elsebeth Jarl Brunés
Cc: Lotte Philipson
Emne: Høringssvar: Forenkling af klagestrukturen på den sociale og beskæftigelsesmæssige område

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love (Forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område)

Tak for det tilsendte høringsudkast til lovforslag om *Forenkling af klagestrukturen på det sociale og beskæftigelsesmæssige område*, udsendt den 17. 12. 2012.

ÆldreForum giver som udgangspunkt ikke høringssvar, da rådet er sammensat med bl.a. embedsmænd fra flere ministerier og interesseorganisationer. ÆldreForum betragter derfor materialet som værende fremsendt til rådets orientering.

Men rådet modtager fortsat meget gerne udkast til lovforslag og redegørelser m.m., som vedrører ældre, da disse informationer er et vigtigt element i den sum af viden og erfaringer, som rådet baserer sit arbejde på.

Venlig hilsen

Abelone Løgstrup
Fuldmægtig
ÆldreForums Sekretariat

Mobil: +45 41 93 25 52
E-mail: al@aeldreforum.dk

ÆldreForum
Edisonsvej 18, 1 sal
5000 Odense C
Telefon: +45 72 42 37 90
Fax: +45 72 42 37 91
www.aeldreforum.dk

dyb@sm.dk
ejb@sm.dk

22. januar 2013
Isl

Høringssvar vedr. lovforslag om forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område

Ældre Sagen har modtaget forslaget om forenkling af klagestrukturen på det sociale- og beskæftigelsesmæssige område i høring og har følgende bemærkninger:

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at baggrunden for lovforslaget bl.a. skyldes stigning i opgavemængden i nævnene. Det ønskes bl.a. ved lovforslaget at sikre større effektivitet for at imødekomme denne opgavemængde.

At, der er sket en stigning i antallet af klager, kan skyldes flere ting. Det kan skyldes, at borgere ikke er så tilbageholdende med at klage, som de måske tidligere har været. Men det kan også skyldes, at kommunerne over de senere år har skåret ned i hjælpen på bl.a. det sociale område og at borgerne i stigende grad oplever forgæves at bede kommunen om hjælp. Ældre Sagen oplever gennem vores rådgivningsafdeling, der sidste år havde ca. 24.000 rådgivninger, at det er blevet vanskeligere for borgere at få hjælp i kommunen fx er antallet af hjemmehjælpsmodtagere over 70 år faldet med knap 10% fra 2008 til 2011, mens antallet af personer over 70 år i samme periode er steget med knap 5%. Endvidere oplever flere af dem, der kontakter os, at sagsbehandlingen i kommunen ofte virker uligegyldig og utilstrækkelig eller at der bliver truffet afgørelser i strid med lovgivningen. Derfor finder Ældre Sagen ikke, at en effektivisering alene er løsningen på den stigende opgavemængde. Der skal også sættes ind mod de bagvedliggende årsager til denne.

Endvidere finder Ældre Sagen, at det er påfaldende, at bevillingerne til nævnene de senere år har været faldende i takt med det faktum, at antallet af klagesager har været stigende. Konsekvensen af dette har været alt for lange sagsbehandlingstider, hvilket er en forringelse af borgernes retssikkerhed.

Med lovforslaget reduceres klagesystemet, således at der kun er én klageinstans. Der vil således fremover kun være en myndighed, der ser den enkelte klagesag, hvilket kan betyde en forringet retssikkerhed for borgeren.

Visitationsenheden i Ankestyrelsen

Hvis den foreslåede forenkling af klagesystemet vedtages, er det helt afgørende, at visitationsenheden består af yderst kvalificerede personer, der har den rette viden om hvilke sager, der skal betragtes som principielle eller generelle. Det fremgår ikke konkret, hvordan visitationen skal foregå. I lyset af at lovforslaget lægger op til, at størstedelen af sagerne skal afgøres administrativt, bør det sikres, at der i forbindelse med visitationen inddrages betragtninger fra lægmænd.

Det er også vigtigt, at mulighed for at omvisitere en "almindelig sag" ikke anvendes restriktivt. Ligesom grænsen på 1.200 "almindelige sager" om året, der skal behandles med inddragelse af beskikkede medlemmer, ikke skal være en absolut grænse, hvis behovet vurderes at være større, herunder for at sikre de juridiske sagsbehandlere tilstrækkeligt lægmandsviden til at træffe korrekte afgørelser.

Idet alle klagesager fremover vil blive sendt til Ankestyrelsen, vil der som nævnt i bemærkningerne være et større grundlag at vælge de principielle sager ud fra. Det fremgår af bemærkningerne, at der ikke forventes væsentlige ændringer i antallet af sager med generel eller principiel betydning. Det skal dog sikres, at der afsættes ressourcer til at kunne behandle et større antal generelle eller principielle sager, hvis et sådan behov opstår. Visitationsenheden skal ikke være begrænset af spørgsmålet om ressourcer i deres vurdering af hvor mange sager, der findes generelle eller principielle.

Sagsbehandlingstider

Det sociale klagesystem er et meget vigtigt led i opfyldelsen af formålet i retssikkerhedslovens § 1, hvorefter borgernes rettigheder skal sikres.

Et helt grundlæggende princip for kommunernes og klageinstansernes sagsbehandling er hurtighedsprincippet i retssikkerhedslovens § 3. Det fremgår af bemærkningerne, at den nye struktur vil give grundlag for kortere, mere ensartede sagsbehandlingstider, hvilket Ældre Sagen finder ønskværdigt henset til de stigende og ind imellem urimeligt lange sagsbehandlingstider, der har været i nævnene de senere år. Ældre Sagen oplever medlemmer, der oplyser, at de har ventet 8-10 måneder på en afgørelse i nævne-

ne. Det fremgår endvidere, at der ikke vil blive fastsat nogen frist svarende til den 14 dages frist Ankestyrelsen har i dag til at afgøre, om der er tale om en generel eller principiel sag. Det vil gøre klagesystemet mere transparent, hvis en borger hurtigst muligt får orientering om, hvorvidt deres sag vil blive behandlet som en "almindelig sag" eller en "principiel eller generel sag". Ligesom der bør gives en orientering om, at der kan ske omvisitering af sagen.

Ældre Sagen finder også, at Ankestyrelsen skal være forpligtet til at oplyse borgeren om en vejledende sagsbehandlingstid. Ældre Sagen mener, at sagsbehandlingstiden alt efter sagens omfang ikke bør overskride 1-3 måneder, da det må anses for væsentligt

for klageren, at få en hurtigt afklaring af sagen, hvilket stemmer overens med hurtighedsprincippet.

Hvis den vejledende sagsbehandlingstid ikke kan overholdes, bør borgeren blive underrettet herom med oplysning om, hvornår en afgørelse kan forventes, altså tilsvarende den pligt kommunerne har efter § 3 stk. 2 i retssikkerhedsloven. Herved sikres der en forventningsafstemning og en større gennemsigtighed for borgeren, for hvem sagsbehandlingstiden vil have en væsentlig betydning, uanset om der er tale om en "almindelig" eller "generel eller principiel" sag.

Såfremt en "almindelig" sag senere omvisiteres, bør sagen behandles som en "generel eller principiel" sag med det samme, således at borgeren ikke oplever en længere sagsbehandlingstid, fordi Ankestyrelsen vælger at omvisitere en sag.

Kommunernes manglende mulighed for at klage

Ældre Sagen hilser det velkomment, at kommunerne ikke længere vil have mulighed for at klage over afgørelser truffet af klageinstansen. Kommunernes klager er ved den nuværende ordning med til at belaste klagesystemet og skabe usikkerhed for de borgere, der har fået medhold i 1. klageinstans.

Det Rådgivende Praksisudvalg(DRP) i Ankestyrelsen

Hvis forslaget vedtages, er det vigtigt, at der som foreslået gives DRP en yderligere overordnet indsigt og indflydelse, da medlemmerne af DRP bidrager med konkret lægmandsviden, som ellers vil være mere begrænset end nu som følge af stigningen i antallet af sager, der afgøres administrativt.

Det hilses velkomment, at der ved den nye ordning skal ske en øget vejledning til kommunerne gennem en systematisk vidensopsamling og tilbagemelding. Som nævnt først i høringssvaret oplever Ældre Sagens rådgivningsafdeling ofte at få henvendelser fra medlemmer, der viser, at der er et behov for vejledning af kommunerne, så de bliver bedre rustet til at træffe afgørelser, der både formelt og materielt er rigtige.

Venlig hilsen

Ældre Sagen
Bjarne Hastrup
Adm. direktør

København den 21.1.2013

Social- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Sendt med e-mail til dyb@sm.dk og ejb@sm.dk.

Høringssvar fra ABA-foreningen vedr. Lovforslag om forenkling af klagestrukturen på det sociale område – ministeriets J.nr. 2012-7709.

ABA-foreningen repræsenterer forældre til børn med autisme, der modtager intensiv adfærdsanalytisk behandling (Applied Behavior Analysis – ABA). Vore medlemmer er flittige brugere af det sociale klagesystem, og der har generelt været stor tilfredshed med det nuværende system. Afgørelser fra både Det Sociale Nævn og fra Ankestyrelsen er oftest grundige, klart formulerede og skrevet i et sprog, der er forståeligt for borgere uden juridisk uddannelse.

Vores vigtigste anke imod det nuværende system er de lange sagsbehandlingstider, som sammen med langsommelighed i kommunerne har det med at trække sagerne i langdrag. At vente 6-12 måneder på en afgørelse kan ofte skabe alvorlige problemer, når man har et barn med akut behov for hjælp og støtte. Mens en højere effektivitet således er ønskelig, bør den på den anden side ikke gennemføres på en måde, som forringer retssikkerheden.

Det er ud fra denne bekymring, at vi i dette høringssvar vil pege på to alvorlige konsekvenser af lovforslaget; konsekvenser, som ikke er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, og som heller ikke har været fremme i den offentlige debat om lovforslaget.

Remonstration fjernes fra klageinstansen

Lovforslaget indebærer, at mulighederne for at få genvurderet en klagesag – den såkaldte remonstration - forsvinder. Ifølge § 66 i retssikkerhedsloven skal klager afleveres til den myndighed, som har truffet afgørelsen – det gælder også når en afgørelse er truffet af Det Sociale Nævn. Det Sociale Nævn skal i denne situation genvurdere den afgørelse, der klages over. Der er således i det nuværende system en tvungen remonstration både i forhold til den primære afgørelse i kommunen, og i klageafgørelsen i Det Sociale Nævn. Denne tvungne remonstration vil – så vidt vi kan bedømme lovforslaget – forsvinde med den foreslåede lovændring.

Der savnes i bemærkningerne til lovforslaget en statistik over, hvor ofte den tvungne remonstration i de sociale nævn resulterer i en helt eller delvist ændret afgørelse. Det er således ikke muligt at få indblik i de kvantitative konsekvenser af dette aspekt ved lovforslaget. Det er kritisabelt, at bemærkningerne til lovforslaget kun forholder sig til rekurs-aspektet ved klagesystemet, og helt overser remonstrations-aspektet.

Mulighederne for at få advokathjælp til klager bliver formindsket

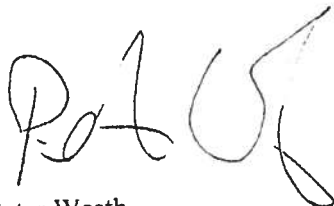
Den nuværende klageproces giver i praksis gode muligheder for at få kvalificeret faglig hjælp til en klage. Når en familie i dag ikke får medhold i deres klage hos Det Sociale Nævn, har de mulighed for at søge hjælp - eksempelvis hos en forening som vores. Vi yder så vejledning i, hvordan forældrene kan klage videre og dermed udnytte mulighederne for enten remonstration hos Det Sociale Nævn eller for rekurs hos Ankestyrelsen.

I ABA-foreningen betaler vi undertiden for at få en advokat med speciale i socialret til at formulere klagen over Det Sociale Nævns afgørelse. Både vejledning og evt. inddragelse af advokatbistand sker for at påpege faktuelle fejl i Det Sociale Nævns afgørelse mhp. remonstration og for at præcisere, hvorfor sagen er enten principiel eller generel og således kan og skal behandles af Ankestyrelsen. Det er vores erfaring at brugen af advokater med speciale i socialret i betydelig grad forøger muligheden for remonstration i de sociale nævn og rekurs i Ankestyrelsen.

Eftersom det efter lovforslaget allerede i den indledende sagsbehandling vil blive afgjort, om en sag er principiel eller generel og dermed skal behandles som principalsag i Ankestyrelsen, så vil det – hvis loven vedtages som foreslået – blive vanskeligt og økonomisk uoverkommeligt for borgere at indhente advokatbistand. Hvor der i det nuværende system sker en begrænsning i antallet af sager, der kan retfærdiggøre udgifter til advokat, så må borgere og interesseorganisationer som ABA-foreningen fremover på et langt tidligere tidspunkt i klageproceduren vurdere om sagen kan have principielle aspekter, som kan gøre det relevant at søge advokatbistand til formulering af klagen. Det er kun, hvis de juridiske argumenter for sagens principielle karakter står meget klart allerede i forbindelse med den første klage over en kommunal afgørelse, at disse argumenter kan få indflydelse på, om en sag antages som principiel. Dette vil udgøre en kraftig, økonomisk begrænsning for borgeres muligheder for at søge advokatbistand i klagesager.

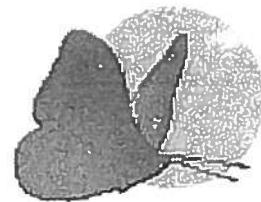
Det hedder i bemærkningerne, at lovforslaget det vil styrke retssikkerheden på det sociale område. Vi mener at afskaffelsen af den nuværende remonstration i de sociale nævn, og de praktiske og økonomiske vanskeligheder ved få advokatbistand på det rigtige tidspunkt i klageprocessen, vil have den modsatte effekt. Resultatet af lovforslaget vil efter alt at dømme blive, at flere klagesager ikke finder en endelig afgørelse i klagesystemet, men vil ende med at blive indbragt for domstolene.

Med venlig hilsen

Peter Westh
Formand for ABA-foreningen
formand@abeforeningen.dk
tlf: 40 53 47 99

Social- og Integrationsministeriets
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dansk Blindesamfund
Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

Taastrup, 16.01.2013

Vedr. Bemærkninger til lovforslag vedr. ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styring af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellig andre love

Dansk Blindesamfund skal i det følgende fremkomme med sine betragtninger til det fremsendte lovforslag. Bemærkningerne vil ikke have karakter af en gennemgang af de enkelte elementer i lovforslaget, da disse i høj grad har karakter af redaktionelle ændringer. Dansk Blindesamfunds kommentarer vil rette sig imod principperne, der medfører en forenkling af klagesystemet fra den nuværende (betingede) to-instans ordning til et system med kun én landsdækkende instans.

Indledningsvis skal vi i Dansk Blindesamfund bemærke, at det er vores opfattelse, at lovforslaget, der er fremkommet uden nogen form for forudgående åben debat i landets politiske eller socialfaglige fora, bærer præg af at være endnu en af de spareøvelser, som igennem de seneste år igen og igen er blevet fremsat og vedtaget. En forudgående debat om et så væsentligt emne af betydning for borgernes retssikkerhed mellem repræsentanter for civilsamfundets organisationer og eksperter kunne efter vores opfattelse have tjent til at kvalificere det endelige lovgivningsmæssige udspil. Dette er i forhold til nærværende forslag desto mere beklageligt, idet forslaget af mange er stemplet som et tiltag, der vil føre til en reduktion af ankeafgørelsernes kvalitet, svække retssikkerheden og formindske det læge elements indflydelse på afgørelserne i det samlede antal klagesager.

Dansk Blindesamfund har noteret sig den analyse, der i 2012 blev gennemført i forhold til beskæftigelsesankenævnens virksomhed, og vi har noteret os undersøgelsens tankevækkende konklusioner, som danner grundlaget for beskrivelsen i lovforslagets bemærkninger i pkt. 2.1.2.

I Dansk Blindesamfund er vi imidlertid af den opfattelse, at udviklingen af og ændringerne i de afgørelsesmæssige strukturer fra oprettelsen af ankestyrelsen i 1973, oprettelsen af de sociale nævni i 1976, de senere socialreformer, nedlæggelsen af revaliderings- og pensionsnævnene samt udlægning af størstedelen af socialområdet til kommunerne i 2007, ikke i tilstrækkelig grad har været til gavn for en mindre handicapgruppe som gruppen af blinde og stærkt svagsynede. Dette skyldes både manglende viden og forståelse iblandt flertallet af særligt beskikkede

Blekinge Boulevard 2 – 2630 Taastrup – Telefon 38 14 88 44
Fax 38 14 88 00 – SE 18 20 39 28 – Giro 300-2217
E-mail info@blind.dk – Internet www.blind.dk
Protector: Alexandra, grevinde af Frederiksborg

medlemmer samt det generelle fravær og fravalg af at gøre brug af de specialkompetencer bl.a. på det lægefaglige område, som ville sikre en saglig og relevant indsigt i de vilkår og udfordringer, som personer med et synshandicap møder i det daglige i forhold til uddannelse, beskæftigelse, udendørs færden, udførelse af daglige gøremål, pasning af hjemmet m.v.

Hertil kommer, at de mange indankede sager for vores medlemmer til de 5 regionale nævn på såvel det sociale som det beskæftigelsesmæssige område viser, at den uønskelige forskel i behandling og tildeling af støtte, som vi ser fra den ene kommune til den anden, også gør sig gældende fra den ene region til den anden, således som det fremgår af ovennævnte beskrivelse under pkt. 2.1.2 i lovbemærkningerne. Behandlingen af klagesager på det regionale niveau har således ikke i tilstrækkelig grad medvirket til at sikre ensartethed i vurderinger og behandling i kommunerne.

Når det i bemærkningerne anføres at det samlede antal sager afgjort under medvirken af beskikkede medlemmer i det beskrevne fremtidige klagesystem ikke forventes at stige, forekommer argumentationen herfor at være noget selvmodsigende, idet grundlaget for udvælgelsen af disse sager nu udvides fra ca. 3.600 til ca. 36.000 forudsat, at antallet af klager over kommunale sager forbliver på det aktuelle høje niveau. Det stærkt stigende antal klagesager gennem de seneste år taler jo sit tydelige sprog, hvilket man kan forvise sig om ved at følge udviklingen i de offentliggjorte statistikker på området og den offentlige debat. Hertil kommer at det næppe kan siges at være Dansk Blindesamfunds erfaring at alle sager truffet af en formand for De Regionale Nævn er uproblematisk administrative sager. En række af de sager som foreningen har forelagt for klagesystemet til principiel behandling og som er blevet optaget til behandling er således formandsafgørelser, hvorfor disse ikke uden videre kan henregnes som administrative afgørelser i det kommende system. Her skal man også være opmærksom på at antallet af formandsafgørelser i De Regionale Nævn gennem de seneste par år er steget fra ca. 65 % til ca. 80 % hvorfor man må påregne at der også alene som følge af dette forhold blandt disse er sager, som vil blive vurderet som sager, der skal afgøres under medvirken af beskikkede medlemmer.

Eftersom Ankestyrelsen hidtil kun har optaget afgørelser truffet af de regionale organer, såfremt de havde principiel eller generel karakter, har ankestyrelsen haft vanskeligt ved at tjene det vigtige formål at være det landsdækkende organ, der kunne sikre en saglighed, en ensartethed og en præcisering af gældende ret på basis af tidligere praksis og fornøden faglig kompetence, som vi kunne ønske.

På denne baggrund hilser vi i Dansk Blindesamfund den foreslåede reform velkommen. Nedlæggelsen af de regionale klageorganer skulle gerne medføre en højere grad af at administrativ praksis på et givet område efterleves i kommunerne.

I Dansk Blindesamfund finder vi imidlertid, at en række forudsætninger skal være til stede, for at de foreslåede omlægninger ikke blot skal kunne karakteriseres som rene besparelser på de offentlige budgetter, men tillige have ønskelige forbedringer til følge blandt andet for personer med et synshandicap.

1. Alle sager skal kunne forelægges Ankestyrelsen, også de sagsområder, som i dag ikke kan indankes, det gælder eksempelvis servicelovens § 117, som er af ikke uvæsentlig betydning for blinde og stærkt svagsynede.

2. Det Rådgivende Praksisudvalg med repræsentation blandt andet fra Danske Handicaporganisationer, skal ikke blot fastlægge retningslinjerne for afgørelsen af om en klagesag rummer problemstillinger af principiel eller generel interesse. Dette organ skal tillige være berettiget til at forlange afholdt ankemøder, hvor særlige problemstillinger behandles ved at man inddrager et større antal sager, som er modtaget i en periode og som derfor ikke nødvendigvis skal underkastes en vurdering af om sagerne er af principiel eller generel interesse. Kun derigennem får et sådant særligt ankemøde mulighed for mere overordnet at tage stilling til administrativ praksis på et givet område og dermed sende et stærkere signal til kommunerne og lovgivningsmagten, end den gør i dag. Resultatet af behandlingen af sådanne sager med et specifikt ensartet indhold bør kunne føre til retningslinjer i form af en klar administrativ praksis på det pågældende område, som forpligter kommunerne. I Dansk Blindesamfund er vi naturligvis opmærksomme på de muligheder for at realisere den her beskrevne tilrettelæggelse af ankestyrelsens virksomhed som indeholdes i beskrivelsen nederst side 20 ff og i pkt. 2.1.3.5.

3. Der må til Ankestyrelsen knyttes andre eksperter end lægekonsulenter indenfor de forskellige medicinske specialer. Blandt sådanne eksperter må der være konsulenter med særlig viden indenfor forskellige handicapgrupper, revaliderings- og rehabiliteringsspørgsmål osv. Dette kan blandt andet betyde, at grundlaget for afgørelser bliver mere nuanceret og kvalificeret og at de særlige udfordringer, som gør sig gældende for mindre handicapgrupper, også indgår i grundlaget for afgørelser og de mere generelle vurderinger af sagsområder. Disse konsulenter bør på samme måde som de nuværende lægekonsulenter medvirke ved de beskrevne temamøder, hvor den enkelte konsulent's ekspertise er relevant.

4. Det er Dansk Blindesamfunds opfattelse, at Ankestyrelsen ikke har opstillet tilstrækkeligt præcise kriterier for, hvornår en problemstilling behandlet i en konkret sag kan betragtes som generel. Erfaringsmæssigt er sager, som vi bestemt har anset for at være af generel karakter, blevet afvist af Ankestyrelsen, uden at vi i Dansk Blindesamfund har været i stand til at finde frem til en forståelig begrundelse. I øvrigt har vi kun meget sjældent blandt de offentliggjorte principalsager registreret, at sagen er optaget til behandling på grund af, at den har generel betydning for praksisdannelsen.

Vi skal derfor anbefale, at Ankestyrelsen, som ifølge det fremsatte lovforslag får en endnu større betydning i forhold til at sikre ensartethed og retssikkerhed på baggrund af sagligt velbegrundede afgørelser, tager initiativ til i samarbejde med Det Rådgivende Praksisudvalg at definere og kvalificere de kriterier, som skal ligge til grund for at optage afgørelser til behandling som følge af, at de betragtes som værende af generel karakter.

5. Det Rådgivende Praksisudvalg og reglerne om praksisundersøgelser i deres nuværende form kan afskaffes og erstattes af de initiativer, som er beskrevet under pkt. 2 og 3. Dette sidste forslag bygger Dansk Blindesamfund på den viden, vi har om Det Rådgivende Praksisudvalg igennem de seneste 10 år og navnlig på den manglende opmærksomhed Ankestyrelsens praksisundersøgelser gives i kommunerne. Det er tilsyneladende kun pressen

og i enkelte tilfælde politikerne i Folketinget og i interesseorganisationerne, der fra tid til anden interesserer sig for disse undersøgelser, medmindre der er tale om en praksisundersøgelse, som rammer et aktuelt følsomt politisk emne. Her kan eksempelvis nævnes praksisundersøgelser om tildeling af fleksjob, sager om efterløn og sager om foranstaltninger overfor børn og unge uden samtykke. Den funktion, som disse praksisundersøgelser har haft for lovgivningsprocessen, bør som anført kunne tilgodeses gennem de redegørelser fra særlige temamøder, som indeholdes i det beskrevne forslag og den foreslåede årlige rapport om ankestyrelsens virksomhed, som indeholdes i lovforslaget og som er omtalt side 22 i lovbemærkningerne.

6. I et ikke ubetydeligt antal økonomisk tunge sager, hvor klagesystemet i dag giver borgeren medhold, oplever klageren at kommunen ikke er villig til at efterleve afgørelsen truffet af ankeinstansen. Det forekommer eksempelvis i sager om BPA støtte efter servicelovens § 96 stk. 1 og sager om den rette institutionsvisitation. I sager, hvor der er en betydelig uoverensstemmelse mellem den truffne ankeafgørelse og kommunens opfølgning på denne, bør borgeren gives mulighed for at henvende sig til Ankestyrelsen med anmodning om at kommunen gives en klar meddelelse om hvad der forventes iværksat. Klageren har i dag ingen retsmidler til at formå kommunen til loyalt at efterleve en ankeafgørelse. Det foreslås at chefen for Ankestyrelsen bemyndiges til inden for en kort frist, at behandle og pålægge en kommune, at denne skal efterleve de i ankeafgørelsen indeholdte anvisninger eller pålæg.

7. Dansk Blindesamfund er opmærksom på den foreslåede regel om brug af et obligatorisk skema ved kommunernes genbehandling i forbindelse med en klagesag. Erfaringerne viser, at kommunerne ofte har vanskeligt ved at efterleve den gældende 4-ugers regel, hvorfor Dansk Blindesamfund foreslår den formelle remonstrationsbehandling afskaffet, da denne forsinker sagens fremsendelse til ankestyrelsen og da genbehandlingen yderst sjældent resulterer i en ændring af den truffne afgørelse.

8. Hvad angår de sager, som vedrører mellemkommunale refusions- og ansvarsforhold, vil vi i Dansk Blindesamfund foreslå, at denne sagskategori flyttes fra det almindelige sociale klagesystem og i stedet henføres til en særlig instans under Indenrigs- og Økonomiministeriet, idet disse sagers særlige karakter repræsenterer et fremmedelement i klagesystemet. Disse sager er i de allerfleste tilfælde af en særdeles teknisk kompliceret natur og samtidig i meget ringe grad af interesse eller betydning for borgerens konkrete retsstilling.

Vi har ved tidligere lejligheder fremført en række af ovenstående synspunkter overfor Ankestyrelsen, hvorfor vi benytter denne lejlighed til at gentage disse betragtninger i håb om at disse må blive inddraget i lovforslagets endelige behandling.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen
landsformand

Social- og Integrationsministeriet
Fremsendt pr. mail til yb@sm.dk samt ejb@sm.dk

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats og forskellige andre love

HK/Kommunal er ikke på listen over høringsberettigede organisationer vedr. forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område m.v.

Ændringerne på området har stor betydning på områder, som en meget stor andel af HK/Kommunals medlemmer er beskæftiget indenfor. Vi forventer derfor, at vores hørings svar selvfølgelig indgår på lige vilkår med andre hørings svar. Vi vil samtidig anmode om, at HK/Kommunal fremover optages på listen over høringsberettigede organisationer, når der er forslag om ændringer på det sociale område og beskæftigelsesområdet.

Generelle bemærkninger

HK/Kommunal er særdeles betænkelig ved de ændringer af klagesystemet, der lægges op til.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget vil de foreslåede strukturændringer af klagesystemet betyde en større retssikkerhed med kortere sagsbehandlingstider og mere ensartet sagsbehandling for borgerne, uanset hvor i landet, de bor. Samtidig skal strukturændringerne bidrage til besparelser.

Kravet om effektivisering og lavere ressourceforbrug giver et incitament til, at færre sager behandles som principielle sager, og at flere sager afgøres administrativt. Det er dybt problematisk, at det bliver en administrativ afgørelse, hvorvidt der er tale om en principiel sag eller ej. Og det virker krænkende for borgernes retssikkerhed, at der opbygges et administrativt system, hvor skrivebordsafgørelser træder i stedet for borgernes muligheder for at anke en afgørelse. Det, der skulle være et mere enkelt og gennemsækeligt klagesystem for den enkelte borger, risikerer at blive et administrativt enevælde, hvor borgeren kommer til kort.

Det er således HK/Kommunals opfattelse, at forslaget om strukturændringer primært er drevet af ønsket om at finde besparelser snarere end hensyn til borgernes retssikkerhed. Hensynet til borgernes retssikkerhed må til enhver tid veje tungere end økonomiske hensyn.

En eventuel ny opbygning af klagestrukturen på det sociale område og beskæftigelsesområdet forudsætter efter HK/Kommunals opfattelse både en generel informationsindsats samt en skærpet opmærksomhed på rådgivning og vejledning af borgeren.

For HK/Kommunal er den væsentlige målsætning, som klagesystemet skal kunne efterleve, at borgerne har tillid til klagesystemet og at det er gennemskueligt for borgerne. Klagesystemet skal desuden være uafhængigt af lovgivers interesser og det skal opleves retfærdigt af borgerne.

Vi må konstatere, at regeringen har undladt at inddrage medarbejderne og statsforvaltningernes ledelser i overvejelserne om en omlægning og reform. Regeringen har planer om en moderniseringsreform med fokus på tillid, afbureaukratisering og ledelse. Det harmonerer dårligt med at medarbejdernes synspunkter og nyttige viden ikke er inddraget i de kommende ændringer.

Særligt vedr. lægmandsprincippet og nævnenes rolle

Lovforslaget lægger bl.a. op til et opgør med lægmandsprincippet, hvilket vi finder meget betænkeligt ud fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv. Det er HK/Kommunals opfattelse at nuværende klagesystem med to klageinstanser sikrer borgerne bedre end det i lovforslaget skitserede nye klagesystem.

Beskæftigelsesankenævnene behandler i dag klager over afgørelser, der er truffet af kommunerne eller jobcentrene om borgernes rettigheder og pligter efter den sociale lovgivning og beskæftigelseslovgivningen. Det er f.eks. tilbud om virksomhedspraktik, ophør af sygedagpenge, afslag på revalidering, fleksjob eller førtidspension. Beskæftigelsesankenævnene gennemfører desuden praksisundersøgelser og vejleder kommunerne og jobcentrene.

Arbejdsmarkedets parter har repræsentanter i de fem regionale beskæftigelsesankenævn som lægmand, der vurderer sagerne med andet blik end det rent juridiske. Det er et vigtigt bidrag i forhold til fortolkningen af lovgivningen og understøtter derfor borgernes retssikkerhed. HK/Kommunal er af både principielle og af retssikkerhedsmæssige årsager imod at afskaffe dette led i klagesystemet.

Som det gælder for beskæftigelsesankenævnene er der også lægmænd i de sociale nævn. I de sociale nævn et medlem udpeget efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer. Også på det sociale område er HK/Kommunal meget imod at afskaffe dette led i klagesystemet. Af principielle årsager og af hensyn til borgernes retssikkerhed.

Det er ikke beskrevet i bemærkningerne hvordan det sikres, at Ankestyrelsen i det nye klagesystem vil sikre overblik og viden om f.eks. de kommunale serviceniveauer på Servicelovens områder. Her er der indført, at de lokale kommunale serviceniveauer skal inddrages i vurderingen af klager. Der er fare for, at der skal opbygges et omfattende administrativt bureaukrati for, at sikre denne viden. De sociale nævn har bedre mulighed for, at sikre denne viden pga. deres lokale forankring.

Omfanget af klager

HK/Kommunal er fokuserede på at få nedbragt omfanget af klager over afgørelser på både beskæftigelsesområdet og på det sociale område. Både af hensyn til ressourceforbruget på behandlingen af klagesager, af hensyn til medarbejdernes arbejdsglæde og ikke mindst af hensyn til borgernes tilfredshed med sagsbehandlingen uanset, at en afgørelse måtte gå dem imod.

Furesø Kommune, Favrskov Kommune samt Frederiksberg Hospital og Bispebjerg Hospital har afprøvet en særlig metode baseret på Hollandske erfaringer i *Projekt Styrket Borgerkontakt*. Evalueringsrapporten, der kan findes på www.styrketborgerkontakt.dk, viser gode erfaringer, der fortjener udbredelse.

HK/Kommunal vil anbefale, at der i forbindelse med lovens eventuelle vedtagelse træffes beslutning om en evaluering af det ændrede klagesystem. Evalueringen kunne passende finde sted efter en funktionsperiode på 2 år.

Med venlig hilsen

Mads Samsing
Næstformand HK/Kommunal

Social- og Integrationsministeriet
Sendt med e-mail til:
dyb@sm.dk og ejb@sm.dk

Den 22. januar 2013
D.nr. 1171-129
Sagsbeh. Thomas Gruber

Landsforeningen LEV
Blokingsvej 2
2630 Taastrup
Tlf. 3638 0844
lev.sm.dk
www.lev.dk

Vedr.: LEVs høringssvar til høring over forenkling af klagesystemet på det sociale og beskæftigelsesmæssige område

Landsforeningen LEV har modtaget ovenstående lovforslag i høring. Vi har følgende kommentarer til forslaget.

Særligt sårbare anker ikke

I LEV er vi overbeviste om, at stigningen i antallet af klagesager på det sociale og beskæftigelsesmæssige område – samt den stigende andel, hvor kommunernes afgørelser er hjemvist eller omgjort – kun udgør 'toppen af isbjerget'. Langt de færreste afgørelser ankes, hvilket ikke i alle tilfælde skyldes, at borgeren er enig i afgørelsen. I en række tilfælde skyldes den manglende anke det forhold, at borgeren ikke har forudsætningerne for at forstå selve afgørelsen eller har kendskab til egne rettigheder, indretningen af klagesystemet mv. Dette gælder især en stor gruppe mennesker med udviklingshæmning.

Nogle udviklingshæmmede har pårørende, værge eller andre (bl.a. personale i deres bo- og støttetilbud), som bistår i forbindelse med en evt. anke, men dette gælder desværre langt fra alle. Som beskrevet i landsforeningens henvendelse til socialministeren og Folketingets Socialudvalg af 11. december 2012 indebærer dette en helt uacceptabel ulighed i borgernes retssikkerhed på det sociale område – en ulighed, hvor de mest sårbare af vores medborgere har ringere retssikkerhed på grund af deres handicap.

Nærværende lovforslag indeholder ingen løsninger på dette fundamentale ulighedsproblem i den sociale retssikkerhed, og vi skal hermed benytte lejligheden til at bede minister og Folketing om seriøst at overveje de fire konkrete forslag, som er nævnt i LEVs henvendelse af 11. december 2012.

Tilstrækkelige ressourcer

LEV deler den grundlæggende, erklærede målsætning med lovforslaget: En styrket kvalitet i behandlingen og afgørelsen af klagesager samt effektivisering af opgavevaretagelsen, herunder nedbringelse af sagsbehandlingstiden.

Forfatter:
Thomas Gruber
Dokumentation

Vi er imidlertid ikke overbeviste om, at dette formål uden videre opnås med nærværende lovforslag. Nogle af forslaget elementer har muligvis potentialet til at styrke kvaliteten og effektiviteten i klagesystemets sagsbehandling, men det helt afgørende for opnåelsen af disse gevinster er, at de fornødne ressourcer er til rådighed i klagesystemet. De vanskeligheder, der de seneste år har været med håndteringen af belastningen af klagesystemet, skyldes således først og fremmest utilstrækkelige ressourcer til håndteringen af den voksende sagsmængde i nævnene – snarere end uhensigtsmæssige strukturer.

På den baggrund er det også betænkeligt, når der i begrundelsen for reformen (herunder i nærværende forslag vedr. nævnene) henvises til, at Statsforvaltningernes økonomi gennem en årrække har været *"... udfordret med faldende bevillinger samtidigt med, at sagerne er vokset både i antal og kompleksitet"*. Denne fremstilling giver indtryk af, at fald i Statsforvaltningernes bevillinger nærmest har karakter af en udefrakommende – og politisk upåvirkelig – faktor. Dette er jo på ingen måde tilfældet.

Statsforvaltningernes faldende bevillinger – og dermed de utilstrækkelige ressourcer i denne del af klagesystemet – er en konsekvens af politiske beslutninger i forbindelse med de årlige finanslove. Det er ikke et 'naturgivet', udefrakommende vilkår. Dette bør erkendes politisk og ikke forsøgt skjult under vage formuleringer om 'udfordringer'.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at der i forbindelse med nævnenes nedlæggelse og overdragelsen af opgaverne til Ankestyrelsen skal indgås en aftale mellem ministerierne. Denne aftale vil *"... tage udgangspunkt i det faktiske ressourceforbrug, der er anvendt på de pågældende områder"*. I relation til ovenstående finder vi det afgørende, at de ressourcer, som tilgår Social- og Integrationsministeriet (til Ankestyrelsen), er tilstrækkelige til reelt at håndtere den stigende sagsmængde, som er opstået over de senere år.

Effektiviseringspotentialet må ikke overvurderes – sådan som det stort set altid sker i forbindelse med statslige omorganiseringer. Ellers vil reformen ikke kunne realisere sine målsætninger om styrket kvalitet og kortere sagsbehandlingstider.

LEV mener desuden, at der bør afsættes en ekstra pulje til afholdelse af de fusions- og omstruktureringssomkostninger, som helt givet vil opstå i forbindelse med omlægningen. Omlægningen fra de sociale nævn til Ankestyrelsen vil således i en overgangsperiode indebære lavere produktivitet (flytning af medarbejdere, etablering af ny organisation, arbejdsgange etc.), og dette bør imødegås af tilførsel af ekstra ressourcer i en overgangsperiode. Alternativt er der risiko for, at de berørte borgere oplever markant svækket retssikkerhed i omstillingsperioden, hvilket er uacceptabelt.

Lægmandsprincippet

Lægmandsprincippet i nævnene på det sociale og beskæftigelsesmæssige område er vigtigt. Det bidrager med borgernær viden og perspektiv, hvilket er centralt for kvaliteten af nævnenes afgørelser. Lægmandsprincippet er desuden vigtigt for borgernes muligheder for at få den fornødne indsigt i udviklingen på området (sagstyper, afgørelserne mv.).

Disse kvaliteter må ikke gå tabt i forbindelse med omlægningen fra nævnene til Ankestyrelsen. I den forbindelse er det umiddelbart positivt, at der i forslaget lægges op til, at beskikkede medlemmer både skal medvirke i forbindelse med behandling af principielle sager og en del af de sager, som ikke visiteres til principiel behandling.

LEV er dog skeptisk over for, at så stor en andel af de forelagte sager alene forelægges de beskikkede medlemmer til skriftlig kommentering. Mødebehandling giver langt det bedste grundlag for de beskikkede medlemmers stillingtagen. Et vigtigt formål med involveringen af de beskikkede medlemmer i behandlingen af såvel de principielle og de almindelige sager er desuden løbende feedback til anvendelse i den administrative klagesagsbehandling. Efter LEVs opfattelse er mødebehandling bedst egnet til at sikre denne feedback de bedste betingelser.

Almindelige og principielle sager

Nedlæggelse af nævnene på det sociale og det beskæftigelsesmæssige område indebærer, at Ankestyrelsen bliver første og eneste ankeinstans. I Ankestyrelsen skal der, jf. forslaget, ske en visitation, der afgør, om en sag skal behandles som principiel.

LEV har følgende kommentarer til den valgte visitationsmodel:

- Det er vigtigt, at de kriterier, som anvendes i forbindelse med visitationen, er kendte og klare. Dette gælder både visitationen til principiel behandling og visitationen af ikke-principielle sager til behandling med lægmandsinvolvering.
- Borgeren/klageren bør oplyses om, hvilken visitation hans/hendes sag har fået, og der bør i denne forbindelse være mulighed for at komme med indsigelser til den administrative visitation, herunder en begrundelse for hvorfor sagen ikke vurderes som principiel.
- Det fremgår, at Ankestyrelsen – hvis der i løbet af sagen viser sig at være forhold, der taler herfor – kan omvisitere en ikke-principiel sag til en principiel sag. LEV mener, at denne formulering bør skærpes, således at en sag *skal* omvisiteres, hvis der viser sig at opstå forhold, som taler for, at sagen skal afgøres som principiel
- Visitationskriterierne samt eksempler på den praktiske anvendelse af dem bør løbende drøftes med de beskikkede medlemmer.

Sager vedr. flytning uden samtykke

Det foreslås, at sager om flytning/optagelse i særlige botilbud uden samtykke fremover skal behandles i Statsforvaltningerne med mulighed for anke af afgørelsen til Ankestyrelsen. Denne model afspejler et ønske om at sikre retssikkerheden for borgeren ved på dette særlige område at fastholde to niveauer i klagesystemet.

Det er efter LEVs opfattelse afgørende, at der sikres den højeste faglighed i forbindelse med behandlingen af sager om flytning/optagelse i botilbud uden samtykke. Denne type afgørelser berører helt grundlæggende borgerrettigheder, og der er typisk tale om særdeles sårbare borgere.

I LEV er vi bekymrede for, at den faglige kvalitet i sagsbehandling af denne type sager ikke kan opretholdes i Statsforvaltningen. I kraft af nedlæggelsen af nævnene vil den fornødne faglige ekspertise til at vurdere denne type – ofte meget komplicerede sager – blive udtyndet i Statsforvaltningerne. I betragtning af at det kun er en ganske lille del af de nuværende (også samlet set få) sager om flytning/optagelse i botilbud uden samtykke, som ankes fra nævnet til Ankestyrelsen, vil den foreslåede model gradvist betyde forringet kvalitet i afgørelserne og forringet retssikkerhed for borgeren. I betragtning af sagernes følsomme karakter, er det ikke acceptabelt.

LEV anbefaler på denne baggrund, at Ankestyrelsens administrative sagsbehandling bliver første instans i denne type sager. For at sikre to ankeniveauer skal borgeren kunne kræve afgørelsen behandlet på et møde med beskikkede medlemmer. Efter LEVs opfattelse vil en sådan model sikre både det højeste juridiske og faglige niveau i behandlingen af sagerne.

Praksisundersøgelser

Det er uklart, hvorvidt der vil blive gennemført det samme antal praksisundersøgelser som hidtil. For LEV er det vigtigt, at de ressourcer, som hidtil er blevet anvendt til praksisundersøgelser af Statsforvaltningerne, overføres til Ankestyrelsen og anvendes til at styrke og videreudvikle praksisundersøgelserne og – ikke mindst – deres anvendelse som grundlag for formidling til kommunerne.

Med venlig hilsen

Sytten Kristensen
Landsformand

Økonomi- og Indenrigsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Formanden
18. januar 2013

Vedr. Høring over lovforslag om ændring af den regionale statsforvaltning

PTU takker for adgang til at blive hørt, men må gøre indsigelser imod, at et så vidtgående indgreb i det sociale klagesystem bliver udarbejdet uden inddragelse af handicaporganisationerne. Det er i klar strid med Handicapkonventionens mening og ordlyd, jf. art. 4 nr. 1 litra d) smh. med art. 33 nr. 3.

En nedlæggelse af de sociale ankenævn og beskæftigelsesankenævnene svarer i domstolssystemet til, at man ville nedlægge Østre og Vestre Landsret. Retssikkerhedsmæssigt er der ingen forskel, og hvad er begrundelsen? Rene uforfalskede sparehensyn.

Lever vi i en retsstat, eller hvad er det, der foregår?

Et indgreb af den art bør være utænkeligt og uigennemførligt. Om Finansministeriets folk forstår det vides ikke, men alle andre gør det i hvert fald.

Man kan ikke med nogen form for saglig begrundelse afveje retssikkerhed og økonomi. De er jo inkommensurable størrelser.

Lovforslaget, som berører helt centrale dele af den sociale retssikkerhed, og som forringer den væsentligt, bør derfor ikke vedtages.

Det må i den forbindelse også tages i betragtning, som en yderligere alvorlig forringelse af retssikkerheden, at lægmandsmedvirken afskaffes i langt den overvejende del af sagerne og kun bevares i de relativt få principielle sager.

Lægmandsmedvirken har som bekendt navnlig to funktioner, dels at give systemets folk det saglige modspil, som retsfølelsen og almenmenneskelig fornuft repræsenterer, dels at give systemet folkelig legitimitet og heraf følgende tillid.

Det sociale klagesystem mister begge dele, hvis lovforslaget gennemføres.

Det har taget årtier at få det sociale klagesystem løftet op på et niveau, som tåler sammenligning med domstolssystemet, og nu vil man på grund af den økonomiske krise feje det hele af bordet. Herved sparer man sølle 15 mio. kr. Er det virkelig velovervejet?

Begrundelsen er vel den falske form for lighed, som overfladisk set kan virke overbevisende. Når andre områder må tåle besparelser, så kan ingen gå fri. Det er jo noget vrøvl.

Alle opgaver og alle hensyn er jo ikke lige vigtige. Hvis en minister og en regering ikke er i stand til både at kende og gøre forskel, er den ikke sin opgave voksen.

Mindretal, som mennesker med handicap, har også ret til respekt for retssikkerhed.

Når ingen - ej heller Finansministeriet - kunne drømme om, af sparehensyn, at lukke de to landsretter, hvorfor er det så muligt at gøre det, der svarer hertil, i forhold til det sociale klagesystem?

PTU appellerer til regeringen og Folketinget om at genoverveje problemstillingen og opgive at vedtage dette lovforslag.

Hvis der skal spares yderligere, så bør det ske på et andet område.

Med venlig hilsen

H. Kallehaug
Tidl. landsdommer
Formand for PTU